

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
3. децембар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 77 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 93 народних посланика и да можемо да наставимо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују народни посланици Хаџи Милорад Стошић и Гордана Чомић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ОБАВЕЗНОГ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да седници данас присуствују министри Владе Републике Србије и њихови сарадници.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника, одбацује амандмане народних посланика Соње Павловић, Маринике Тепић, Александре Чабраје, Јована Јовановића и Зорана Живковића на називе глава од I до XIV.

Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, ми данас почињемо расправу у појединостима и, ради подсећања јавности пре свега, очекује се да ми говоримо о буџету Републике Србије, јер то је оно што је актуелна тема, али ми ћемо говорити само о неких 500 и нешто амандмана на овај закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Да се разумемо, и ми из СРС-а смо поднели доста амандмана на овај закон, једноставно зато што не желимо да не учествујемо у расправи. Ми знамо, као што смо већ навикли, да ће посланици власти кроз ове амандмане да хвале власт, а ми ћемо онолико колико нам време дозвољава говорити шта су наше замерке на власт и шта су наше замерке, између осталог, и на предлог буџета.

Ми смо прошли начелну расправу у одсуству председника Владе Републике Србије, што је апсолутно недопустиво, уз уважавање чињенице да ова три министра која су и данас ту су скоро све ове дане, уз кратка напуштања седнице, провели овде у Народној скупштини, али једноставно нико од ових министара није могао да нам одговори на питања на која је требало да нам одговара Ана Брнабић.

Такође, овде нема никога од потпредседника Владе, што је такође недопустиво. Знамо и то да је Ана Брнабић и осталим потпредседницима забранила да долазе ових дана у Скупштину да бисмо избегли присуство Расима Љајића и наше питање, и Ани Брнабић, и Вучићу и Љајићу, да ли је могуће да је он и даље потпредседник Владе и после тога што је овог Цуцу поставио за председника Бошњачког националног вијећа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Бранимир Јовановић по Пословнику.

БРАНИМИР ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Јављам се да укажем на повреду Пословника. Прекршен је члан 106. став 1, који каже – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Тачка дневног реда, односно тема је Централни регистар обавезног социјалног осигурања. Претходна говорница очигледно није говорила о томе. Говорила је о свему другом. Нажалост, нисмо почели расправу по амандманима онако како треба. Очекивао сам да ћемо имати квалитетнију расправу с обзиром на то да имамо 62 закона на дневном реду и да је на дневном реду и буџет. Видимо само да у сали имају свега два посланика опозиције. Далеко нас је више са ове стране власти, тако да ни они нису приступили озбиљно овој теми.

То је једино што могу да кажем о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче. Да ли желите да гласамо о повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. Повређено је достојанство Народне скупштине, и то из три разлога. Прво, ми данас не причамо о Централном регистру, већ о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Друго, ми данас, односно на овој седници нисмо имали предлоге 62 закона, већ укупно 62 тачке где има закона, где има споразума, где има одлука. Дакле, народни посланик који је малопре говорио нема појма шта је на дневном реду.

Поготово је увредљиво за посланике Српске радикалне странке да посланик каже да овде седе само два посланика опозиције. Чини ми се да је он на овај начин послао поруку и владајућој већини, али ви ћете већ да видите шта ћете са Расимом Љајићем и са овим његовим послаником. Овде су посланици СРС као најозбиљнија опозиција власти и највећа опозициона политичка странка у Народној скупштини. Ако то некоме смета, не можемо им помоћи, али то јесте тако и то јесте чињеница.

Наравно да ови Љајићеви посланици имају проблем, зато што је извесно да ће због ове афере коју смо отворили када је у питању Расим Љајић вероватно имати проблема са ким ће на следећу листу. Просто не могу да верујем да би их после овога Александар Вучић ставио на своју листу, а онда они сада покушавају да се некаквим додворавањима, да ли појединачно, да ли као група, негде смештају, али њихов проблем јесте што њих на наредним изборима неће нико. Неће бити ни на чијој листи. Неће их ни ови из овог савеза зато што кад су прешли у СНС, у владу Српске напредне странке, што су тада заправо...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем. Две минуте, довољно.

По Пословнику Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Сада је управо годину дана како се кренуло са овом праксом, односно како је владајућа већина кренула са овом праксом подношења амандмана на прве чланове прве тачке дневног

реда, и то увек преко 300 или 350, тако да би се, 300 пута два, потрошило ових 600 минута предвиђених за расправу у појединостима. То се некада не види тако јасно, поготово не у ТВ преносу. Грађани то не могу да виде када крене нека полемика, расправа поводом Пословника и слично, али у суштини отада, ево већ годину дана тачно, свака седница и свака тачка је заправо контаминирана том праксом, понављам и наглашавам, свиђало се то неком или не, каква не постоји нигде у парламентарном свету, да владајућа већина подноси амандмане на своје предлоге закона, да онда Влада нама одбаци те амандмане, а да се на тај начин ускрати могућност опозицији да расправља о неким конкретним стварима.

Шта то конкретно значи у пракси? Ми сада имамо предлог буџета међу свим овим тачкама као најважнију ствар коју ова скупштина доноси и треба да донесе у току једне године и што директно утиче на живот грађана. У том буџету има разних ствари. Неке су добре, неке су мање добре, неке су прихватљиве, неке су мање прихватљиве, али јесте необично, рекао бих и скандалозно, у сваком случају веома лоше, да се о тим аргументима за и против неће моћи расправљати у појединостима, већ оно што смо рекли у начелу.

Рецимо, сматрам да ставка од 250 милиона евра за национални стадион је погрешна. Треба да постоје много већи приоритети.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, нећу дозволити сада да расправљате о тачки која није на дневном реду. Ми расправљамо о појединостима.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Да, али то је поента мог говора.

ПРЕДСЕДНИК: Поента вашег говора је да одбијате да ваше време потрошите на предлог закона који је у фокусу вашег интересовања.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Напротив, председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте да мутите овде воду како вас неко спречава да говорите о тачки дневног реда за коју сте ви заинтересовани и о амандману који сте евентуално предложили о средствима која су издвојена за изградњу националног стадиона.

Па ви себи дајете за слободу да о томе причате на амандман на члан 1. Предлога закона о коме смо почели да расправљамо. Значи, дужна сам да усмерим посланике да говоре на амандман који је предложен овде на прву тачку. А поенте... Чему то? Желим да говорим шта ја хоћу, јер нећу да седим онда када буде Предлог закона о буџету. Не могу да дозволим да се овде пласирају јавности измишљотине о раду Парламента и да у томе баш учествују посланици. Не знам да ли сте ме разумели. Мислим да сте савршено разумели шта сам рекла.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Председнице, ја сам вас разумео, али не знам да ли сте ви разумели или да ли сте свесни како изгледа ова расправа у појединостима свих ових 12 месеци уназад.

Дакле, подносе се амандмани који немају везе са буџетом и до буџета нећемо ни стићи. Зато сам хтео да вам скренем пажњу. Можете ми одузети реч, можете ме казнити, као што је радио ваш колега, али мислим да јавност треба да зна да ми о најважнијим и најозбиљнијим стварима које се тичу буџета нећемо моћи да расправљамо јер ће све време отићи на прве тачке...

ПРЕДСЕДНИК: Морам да вас прекинем зато што опет износите неистине о раду Парламента Републике Србије. Ми свих 12 месеци радимо стриктно, али стриктно по Пословнику о раду Народне скупштине Републике Србије и свако има време онолико колико је задобио на изборима, ни мање ни више. Ако имате амандмане које сте написали на одређену тачку дневног реда, ви искористите своје време или време које сте задобили прављењем некаквих нових посланичких група и причајте о томе, али немојте овде да говорите да нешто није у складу са Пословником о раду Народне скупштине, када је све стриктно.

Нађите ми одредбе Пословника о раду Народне скупштине које не одговарају начину рада пленума у последњих 12 месеци. Тачно ми нађите те одредбе и изговорите их овде јавно, члан тај, став тај итд. Нећете их наћи. А консултујте се са колегама из сада Савеза за Србију, а раније нешто друго, који су писали овај пословник. Један најчешће седи испред вас када дође овде на заседање, Ненад Константиновић. Поразговарајте са њим и он ће вам сигурно боље растумачити Пословник од мене, јер ко ће други ако не онај ко је креатор Пословника. Он сигурно зна каква му је намера била када је то писао. И госпођа Гордана Чомић је била у тој радној групи. Сви седе близу вас када дођу, па лепо са њима коначно рашчистите ту ситуацију.

Молила бих вас да ваше време приштедите и искористите га у моменту када вам је то најопортуније и кажите грађанима Србије шта вам смета. Не могу да измислим неко друго време, када га нисте задобили на изборима.

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована председавајућа, ово је по ко зна који пут члан 107. Рекламирам повреду достојанства. За мене је тешка повреда достојанства ако колега посланик нама оспорава политичка права.

Дакле, сваки човек, сваки пунолетни грађанин, сем када му је то законом забрањено, има право да буде биран и да бира, има право на политичка права. Он данима нама оспорава подношење амандмана.

Члан 161. каже да сваки посланик и предлагач закона има право да подноси амандмане. Он би желео овде да само он, и да само они могу да предлажу амандмане, а да ми то право немамо.

Скупштину чини 250 народних посланика и сваки од њих има подједнака права. Додуше, посланички клубови као што су његов и мој имају мало већа права него Српска напредна странка. Српска напредна странка има укупно време 130 и нешто минута, на сто и нешто посланика то је минут и 30 секунди. Моја посланичка група и група господина Вукадиновића има укупно, ја мислим, негде око пет минута по народном посланику. Дакле, на одређени начин мале групе су већ фаворизоване.

Али он данима нама оспорава право да предлажемо амандмане. Он би да ми седимо, а да он прича, јер то је његов посао, као што је мени рекао да ја као пољопривредник немам право да будем у Скупштини и да је то његов посао, да ја треба да орем, копам, седим испред продавнице и пијем пиво. Даме и господо, ово је опасно. Они причају о фашизацији, а при томе мисле да овде у Скупштини постоје посланици са посебним правима као што је он, да само они могу да предлажу амандмане и да тумаче, а да ми само морамо да слушамо те његове мудролије.

Не тражим да се о овоме гласа. Убудуће поведите рачуна. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Желите ли да гласамо? (Не.) Захваљујем.

Реч има Муамер Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, уважена председавајућа, мислим да амандман који су поднели представници Српске радикалне странке не треба прихватити јер је то нешто што је апсурдно с обзиром на то да траже да се измени назив Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Не знам како другачије треба да буде наслов измене и допуне, и у ствари суштински ово говори о политици и о деловању Српске радикалне странке у овом тренутку. То је једна најамничка партија која се не брине о интересима Србије. Њих не занима ни сам амандман, односно као институција да се може један закон променити, већ само да би се јављали и да би, практично, одрађивали оно за шта су ту, а рећи ћу да су странка у умирању. Користе сваку позицију, па и ову.

Мислим да је то нешто што је недопустиво, да се у једном деликатном тренутку за Србију и за српски народ једна странка коју води Војислав Шешељ понаша на овакав начин, јер он себе своди на једну ријалити звезду која је свесна да јој партија губи на свим изборима и не може досегнути цензус па је у стању да се коцка и са интересима српског народа.

Социјалдемократска партија ће бити брана сваком национализму, негативном, и свакој жељи да се Србија скрене са европског пута, са доношења квалитетних европских закона који ће помоћи свим грађанима ове државе да боље живе и да, наравно, живе у благостању, у јединству, у

нечему за шта је Србија имала заиста дугогодишњу, вишевековну традицију.

(Вјерица Радета: Реплика.)

(Немања Шаровић: Пословник.)

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо, ми смо малопре чули све само ништа о амандману, али наравно то је апсолутно право народног посланика и ми се томе не противимо, само нека свако прича шта мисли да треба да каже.

Ја ћу цитирати једну реченицу: „Одлука о уласку у владајући блок је морално дискутабилна, али бирао сам између опстанка и нестанка СДПС-а“. То је Расим Љајић рекао 19. јуна 2012. године, када је молио Бориса Тадића да му дозволи да се приклони Српској напредној странци. Наравно, није добио ту сагласност и онда је сам рекао да је то што ради дискутабилно са моралног аспекта. А пре тога је рекао да би он био неморалан човек када би напустио Демократску странку и приклонио се тада владајућем блоку СНС-а.

Е сад, заиста питам ове моралне громаде да ли се они бар мало зацрвене када их подсетимо на то што се десило тог 19. јуна 2012. године.

Тешко да се може господин Бачевац зацрвенети. Он из све снаге брани Расима Љајића, има разлога, зато што му је Расим Љајић омогућио да он, рецимо, у Улици Сутјеска у Новом Пазару направи велелепну вилу, и то, замислите, на тротоару. Улица је била права, али сада је тамо где је кућа Муамера Бачевца направљена кривина да би се заобишла његова кућа, да би сви људи који користе ту улицу морали да праве ту кривину. Шта је, такође, још битно? Та огромна кућа је направљена без грађевинске дозволе, тако да ви остали из те Љајићеве странке, ако немате ту врсту проблема, водите рачуна кога подржавате и због чега то радите.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

По пословнику, Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, прекршен је члан 107, који говори о томе да је свако дужан да поштује достојанство Народне скупштине...

ПРЕДСЕДНИК: Члан 107. је искоришћен управо пре вас.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Прекршен је... Дозволите да завршим реченицу, госпођо Гојковић.

ПРЕДСЕДНИК: Да, али морате се позвати на...

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Прекршили сте и члан 27...

ПРЕДСЕДНИК: Исто коришћен.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: ... Прекршен је члан 107, прекршен је члан 103. став 3. Је л' довољно, госпођо Гојковић?

ПРЕДСЕДНИК: Е, члан 103. став 3. једино.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Е, дакле да вам појасним. То што је једанпут неко указао на повреду тог члана, то не значи да до краја седнице више не може да укаже на повреду тог члана. Дакле, ја не говорим о одредби на коју се позвао неко из СДПС-а на почетку седнице, него управо пре мог излагања ви сте повредили јер сте дозволили да посланик владајуће коалиције на најгори могући начин вређа и Народну скупштину, и посланике Српске радикалне странке и све грађане Србије.

Ако је за вас у реду, госпођо Гојковић, да неко каже да је СРС најамничка странка, ако то за вас није увредљиво, ако није увредљиво да каже да је странка у умирању, ако није увредљиво да каже да је то странка која не води рачуна о интересима грађана Србије, ја не знам шта је. И да ли ћете тај исти аршин имати и онда када посланици опозиционих странака буду тако говорили о владајућим партијама?

Скандалозно је то што тог човека нисте прекинули, што сте дозволили да вређа и председника Српске радикалне странке и посланике и све грађане који су гласали. То је у преносу. Сви су то чули. Дакле, понављам питање за вас – да ли је у реду рећи да је странка која седи у Народној скупштини Републике Србије најамничка?

(Искључен микрофон.)

(Немања Шаровић: Ви сте у обавези да га прекинете.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Не бих водила полемику ни са вама, ни са Посланичком групом СПДС.

(Немања Шаровић: Ви сте у обавези да га прекинете.)

Да сам представник Европске уније, сада бих замолила обе стране да обрате пажњу и уложе напоре за смиривање ситуације. Да сам представник ЕУ, што нисам, али вас у име Парламента молим да се вратимо на дневни ред и да разговарамо о амандманима. Мислим да то грађани очекују од нас. Наравно, не могу да утичем.

(Муамер Бачевац: Реплика.)

Коме желите да реплицирате? Вјерици Радети?

Да ли ви, Немања Шаровићу, желите да се гласа о повреди Пословника?

(Немања Шаровић: Хоћу да се изјасним да чују грађани.)

Желите? Хвала.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не желим тајно. Да, желим, хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Само без агресије, молим вас. Дуго ћемо радити и сачувајте темперамент за те дане. Мислим на вас и на ваше здравље.

Реч има Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Нападати мене за част, образовање, уљудност, продржавност, то вам је исто као доказивати да господин Шешел није осуђени ратни злочинац, да није одлежао 10 година у затвору и није постао ријалити звезда која на сваки начин скрнави оно што је Србија коју ја волим, Србија од које сам ја учио, Србија коју ја заступам чинила кроз историју и чини и данас. Он је ријалити звезда и лажни војвода. Себе назвати војводом после Степе Степановића јесте скрнављење. Шешел вам је, господо драга, и сви грађани Републике Србије, истерао једну хрватску породицу, породицу Брбалић...

(Вјерица Радета: Како, како?)

... Барбалић, из Земуна, за време док су радикали били на власти у Земуну, ето тако...

(Немања Шаровић: Шта је ово?)

... А уселио је најближу своју сарадницу у тај исти стан. Ето о каквом се човеку ради. Ето како се бране интереси Републике Србије. Отимањем туђег, отимањем оног што припада другом грађанину Републике Србије. Ето на који пут би та странка повела ову државу, али ће томе стати на крај СДПС и све друге партије које желе да ова држава буде уређена држава и да доноси праве законе. Управо се предлогом да се измени име закона говори о беспредметности њихове жеље да ишта раде квалитетно. У законодавству једини њихов циљ, једини циљ њиховог лидера је да наплати још мало пара и узме рекет од кога може, јер зна да је политичка прошлост на политичкој сцени Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Вјерица Радета: Реплика.)

(Немања Шаровић: Пословник.)

Реплика. Вјерица Радета тражи реплику, директно обраћање је било Муамеру Бачевцу и он се директно обраћао.

Извињавам се, Вјерице.

Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, прекршили сте и члан 108. Он вас као председника Народне скупштине обавезује да изричете мере оним посланицима који крше ред и који вређају друге посланике.

Ви сте пропустили да кажете по ком је основу Муамер Бачевац добио реч. Очигледно је добио право на реплику, а то није имао право јер је претходно њему реплицирала Вјерица Радета. Реплике на реплику нема, макар по Пословнику, под условом да у овом делу седнице важи Пословник, а ви га својим поступањем упорно дерогирате.

Друга ствар. Ви, госпођо Гојковић, када вршите функцију председавајућег, без обзира на личне симпатије или антипатије, дужни сте

да заштите сваког посланика. Ви сте дозволили да посланици владајуће коалиције за председника највеће опозиционе парламентарне странке кажу да је лажни војвода, да наплаћује рекет и да је, наводно, неку хрватску породицу противзаконито истерао из стана у Земуну.

У то време ви сте били потпредседник Српске радикалне странке и треба да знате да је суд доказао, после вишегодишњег поступка, који је прошао све судске инстанце у Србији, да је то што је рекао Муамер Бачевац апсолутна лаж. Како вас није срамота да дозволите...?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Ево, срамота ме је што ова седница изгледа овако.

(Немања Шаровић: Зашто сте дозволили да изгледа тако?)

Посланиче, немојте да ми читате лекцију.

(Немања Шаровић: Дозволите ми да завршим.)

Не.

Управо по Пословнику водим седницу ја, а не неко ко је гласнији и ко насиљем жели мене да натера да радим овако или онако.

Немојте да вичете. Исувише сам дозволила на почетку седнице и крај.

Ви сте изговорили једну ноторну неистину – нема реплике на реплику. Па шта смо радили овде последњих пет-шест година, онда ми тек није јасно. Како нема реплике на реплику? Ваљда нема реплике на повреду Пословника.

Друго, посланик Бачевац је добио реч јер је лично поменут више пута у излагању вашег заменика шефа посланичке групе, госпође Вјерице Радете. Немојте одмах да гледате Пословник где сам ја погрешила, него слушајте колегиницу. Млади сте. Нешто ћете и чути. Значи, ако неко неког директно спомиње и говори само о њему, има права да одговори.

Друго, нисте ви тај који треба да одговори него, евентуално, посланица Вјерица Радета. А ви себи дајете за слободу да ви водите вашу посланичку групу, што је очигледно проблем посланичке групе, а не мој.

Сада дајем паузу 10 минута, јер желим да расправљамо о Предлогу закона а не да слушамо тираде посланика о повредама Пословника и међусобне.

(Немања Шаровић: То је тирада?)

То је тирада. Малтретирате ме на послу мом. То се зове мобинг политички, да вам преведем.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланице Радета, ви о амандману? Пошто сам реплике зауставила.

(Вјерица Радета: Не.)

Онда захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народна посланица Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, Наташа.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Изашао је министар, али морамо да покренемо једну веома озбиљну тему када је у питању обавезно социјално осигурање, јер регистар, имали га – немали, то је сада потпуно технички закон и један основ по коме ће да се оствари увид у оно што се дешава код обавезног социјалног осигурања.

Али, шта је проблем данас у Србији? Проблем су сви они који нису у могућности због изузетно тешке социјалне ситуације и економске да плате обавезно социјално осигурање. Наиме, крајем маја ове године пољопривредницима у Србији су почела да стижу решења за обавезно социјално осигурање и у просеку је то 6.000 динара на месечном нивоу. У Србији данас има 370.000 регистрованих газдинстава и оних који по том основу треба да плате социјално осигурање, али само 50.000, до евентуално 70.000, пошто се још нису завршили сви квартали ове буџетске године, могу то да ураде. Остали не могу, јер немају одакле.

Ви тиме треба да се бавите. И уместо да сте имали посебан закон који ће директно да се односи на пољопривреднике као посебну категорију, и веома угрожену у друштву, ми сада расправљамо о нечему што је техничка ствар.

Уосталом, госпођо Гојковић, мислим да и ви, када добро размислите, а и све ваше колеге у вашој посланичкој групи, под хитно је време да се изврши реконструкција Владе, да као кофер напоље лете поједини министри, као и Расим Љајић, који је, уосталом, данас изјавио да се уморио од политике, као да је орао и копао 18 година а не правио све те комбинације, и на крају се дошло до сазнања, отворила се само та кутија, да је он на челу нарко-клана у Новом Пазару и у Србији уопште.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов предлога закона амандман је поднео посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч о његовом амандману? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов закона и предложио да се он зове закон о Централном регистру у области обавезног пензијског, инвалидског и здравственог осигурања.

Међутим, оно што би био неки предуслов за ову данашњу расправу то је, пре свега, да имамо присутног председника Владе Ану Брнабић, и подсетићу грађане Србије, али и вас као председавајућег, да смо ми у

једној расправи заправо објединили расправу о 62 различита предлога, што закона, што одлука о избору итд.

Услов за обједињавање расправе о два закона је да су они међусобно условљени. Ова решења дефинитивно нису међусобно условљена, али оно што јесте, то је да је буџет најважнији закон у години, односно у развијеним демократијама. Тамо где се поштују правила парламентарне демократије, то је најважнији закон. Зашто? Зато што је то прилика за све народне посланике да решетају Владу, да питају за сваки трошак, за сваки предлог и да, заправо, на тај начин темељно претресу стање у читавој држави и у свим областима живота.

Ми, наравно, ни ове године то нисмо у могућности. Нисмо преваходно због тога што ко зна коју годину по реду нема завршног рачуна. Поставља се озбиљно питање зашто ми уопште расправљамо о буџету, а буџет по својој суштини није ништа друго него план трошења средстава у држави, уколико никад нема завршног рачуна, уколико ви никад нисте положили рачуне како сте заиста потрошили средства и какво значење има буџет ако ви нама представите једно без обавезе да положите рачуне на крају финансијске године и да нас обавестите заиста како сте средства потрошили.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господа народни посланици, овде морам да истакнем, а на то сам и више пута раније указивао, на устаљену лошу праксу Владе да спаја и обједињује у јединствену расправу на десетине и десетине законских предлога. То је и данас случај и то би некако прошло да није у поплави законских предлога за данашњи дневни ред и Предлог закона о буџету, свакако најважнији закон сваке владе за годину за коју се доноси.

Све бисмо и то некако прихватили да имамо оних 10 сати времена предвиђеног за расправу у појединостима, да можемо говорити о Предлогу закона о буџету, а не о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Сваки закон је важан јер уређује одређену област, али ми ћемо ових 600 минута предвиђених за овај вид расправе потрошити на овај закон. Зар нисмо могли говорити о нечему

што је министар прошле недеље изнео овде, што лепо звучи, и заиста лепо звучи, а то је стопа незапослености од 11,3% или о 370.000 новозапослених грађана Србије за последње четири године? То је заиста лепо чути, али да ли је изговорено само зато што народ воли то да чује, јер мислим да није баш веровати нашој статистици, у којој је у све више нетачних података.

Наставићу кроз следеће амандмане о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, данас смо започели расправу у појединостима о првој од 62 тачке дневног реда, односно предлога закона, споразума и одлука и, нажалост, само ћемо о њој расправљати, док о Предлогу закона о буџету, који представља најозбиљнији предлог закона, нећемо стићи ни реч да проговоримо по оним амандманима које смо поднели и веома се озбиљно припремили.

Многе буџетске ставке су непотпуне и недоречене и доста тога је остало непрецизно наведено. Једна од прикривених ставки у буџету јесте и финансирање Бошњачког националног савета Есада Џуџе који се залаже за даље цепање Србије, што је у најмању руку скандалозно.

Када је предлог закона...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, тога нема у овом предлогу закона. Промашили сте амандман.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК: Јесте, сто посто.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Добро, да ли могу да наставим о Централном регистру?

ПРЕДСЕДНИК: Можете да наставите, али сачувајте тај амандман и то образложење за Предлог закона о буџету, а овде сте промашили тему, јер тога нема у наслову Предлога закона који сте тражили да се измени.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Када је Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања у питању, који треба да обезбеди ефикаснију контролу наплате доприноса за социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања, ми смо покушали да побољшамо овај предлог. Дали смо већину амандмана које сте ви одбили и питали бисмо вас – да ли ви у Влади уопште разговарате о ономе што вам ми, српски радикали, упорно указујемо на разне криминалне афере, у овом случају афере које су везане за Расима Љајића?

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Уважене колеге, даме и господо народни посланици, имам вишегодишње искуство народног посланика, али до јутрос нисам знао да посланици немају право да поднесу амандман на наслов закона. Мене то много и не чуди. Ако неко ко може да се назове послаником прави кривине, па од праве улице направи криву, па то оспори, то онда није ни изненађујуће.

Али, господине министре, с вама бих желео мало сад да дебатујем. Звучи лепо закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, а да ли сте ви преко Пореске управе као надлежни министар проверили да, уколико се неки предузетник и власник одређене радње определи да прима лични доходак, односно зараду, да он плаћа 80% обавезе на своју зараду? Значи, на један динар 80%, или 80 пара, он плати. О каквој обавези Централног регистра онда ми можемо да говоримо, а незапослене са неким малим, незнатним смањењем 58,75%...

Ми српски радикали знамо због чега ви уводите овај централни регистар. Не кажемо да је непотребно. Ви га уводите због ефикасније контроле наплате пореских обавеза. Ми нисмо против тога да се пореске обавезе плаћају, да постоји евиденција, да они који то не могу да ураде, да види држава да ли има могућност да им помогне, а они који то не желе да ураде, да буду санкционисани.

Па пошто су нам ставили примедбу да немамо право да предлажемо измене закона о којем ми сада расправљамо, ево, ја бих, нисам се консултовао са мојом посланичком групом, али врло радо одустао и повукао овај амандман ако би ми министар објаснио да ће у овом централном регистру моћи да се препозна да је један потпредседник Владе вођа нарко-дилера и ми страхујемо да неће бити још таквих.

Господине министре, ако објасните да се он види у овом регистру, онда ћемо ми одустати од амандмана који сам ја поднео, па нећемо ни мењати закон. Нама ће бити сасвим довољно и то. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

На Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања Посланичка група Српске радикалне странке поднела је амандман којим смо предложили да се промени наслов тако да гласи – закон о јединственом регистру обавезног социјалног осигурања.

Наиме, у Републици Србији је тренутно на снази Закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, који је усвојен 2010. године, „Службени гласник“ број 30/2010. Важно је истаћи да је 2010. године, када је први пут усвојен овај закон, чланом 5. било дефинисано да се средства за обављање делатности Централног регистра обезбеђују из буџета Републике Србије на разделу министарства надлежног за социјалну политику, а министар рада и социјалне политике је био Расим Љајић.

Године 2014. извршене су две измене и допуне овог закона, „Службени гласник“ 44/2014 и 116/2014. Између осталог, у члану 5. је дефинисано да се средства за обављање делатности Централног регистра обезбеђују у буџету Републике Србије на разделу министарства надлежног за послове финансија.

Самосталним чланом закона и изменама и допунама, „Службени гласник“ 116/2014, дефинисано је – министарство надлежно за социјалну политику је дужно да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона искњижи опрему и средства за рад из става 1. овог члана из својих пословних књига. Министарство надлежно за послове финансија ће опрему и средства за рад из става 1. овог члана евидентирати у својим пословним књигама по испуњењу услова из става 2. овог члана. До данашњег дана није дошло до прокњижавања ових средства.

У предлогу закона који је данас пред нама у члану 45. стоје идентичне одредбе као у изменама и допунама из 2014. године. Једино су чланови закона различити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Министар Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Даме и господо, уважени посланици, пар разјашњења око овог закона и начина на који Централни регистар функционише.

Дакле, најпре, тај централни регистар је основан и дефинисан законом из 2010. године и сам његов назив је такође дефинисан истим законом, тако да због тога нема потребе да се мења. У међувремену је заживео и цео тај систем ради на начин на који треба да ради.

Оно што је важно јесте да се зна да се у тај централни регистар пријављују сви они који желе да пријаве обавезно социјално осигурање, да ли је то послодавац или је то запослени, и имате на њиховом порталу и информацију до које можете да дођете око тога колико су уплаћени доприноси за обавезно социјално осигурање. Мислим да то некима од вас који су поставили то питање даје одговор на питање да ли и на који начин може да се дође до информације колико је и ко добио, односно плаћао доприноса за обавезно социјално осигурање.

Оно што је важно је, такође, да су напори Владе Републике Србије усмерени, а стога и измена овог закона, ка томе да сви регистри раде заједно, дакле да међусобно комуницирају. Када кажем регистри, мислим и од пореске управе и од овог регистра и свих осталих регистара кроз тзв. е-портал или е-управу, где грађани Србије немају потребе више да одлазе по разна документа него то систем, односно држава кроз е-управу и електронска документа ради за њих. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Белачић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Пре него што образложим свој амандман, хтела бих само да скренем пажњу да су посланици странке Расима Љајића који су напустили седницу или су са исте побегли још увек пријављени у систему. Дакле, ја са свог места видим барем пет посланичких картица које су убачене, па не би било лоше да их неко ко је за то задужен извади из система.

Да се вратимо на амандман. Дакле, поднела сам амандман на наслов Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, а својим амандманом предлажем да се наслов Предлога закона промени тако да гласи – Предлог закона о Централном регистру корисника обавезног пензијског, инвалидског и социјалног осигурања.

Овај регистар је од изузетног значаја с обзиром на то да олакшава послодавцима пријаву запослених. Међутим, интересантно је то да су за јединствену базу Централног регистра преузети подаци о обрачунатим,

односно плаћеним доприносима за обавезно социјално осигурање из Пореске управе почев од марта 2014. године, када је започео са радом систем Пореске управе под називом „обједињена наплата“ и да се ти подаци достављају Централном регистру на недељном нивоу.

Дакле, преузети су подаци од марта 2014. године, а ми на сајту Централног регистра можемо прочитати саопштење од новембра 2018. године, које гласи: „Портал за обвезнике Централног регистра од данас је доступан за рад у пуном капацитету“. Дакле, вама је требало четири године од покретања портала да га ставите у пун капацитет, па се поставља питање колико би вам онда времена било потребно да се проблем суштински реши и да се радници у Србији извуку из сиво-црне зоне.

Жао ми је што данас, када расправљамо о овом проблему, нисте присутни у пуном саставу, односно што је одсутан потпредседник Владе Расим Љајић, будући да је и сам био на функцији министра за рад и социјална питања између 2007. и 2008. године. Из медија смо прочитали да он најављује своје повлачење говорећи да неће бити члан неке следеће владе, било да је реч о изборима или о реконструкцији. С обзиром на то да је још увек на функцији потпредседника Владе и министра, а да не сме да се појави пред народним посланицима, ми из Српске радикалне странке само имамо да поручимо да не морају да се чекају неки наредни избори, већ да може и да се поднесе оставка. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Зарад информисања, портал ради несметано, осим десетак дана у октобру када због техничких разлога није функционисао. То је у међувремену поправљено, тако да овај портал апсолутно ради како треба и врши своју функцију. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Филип Стојановић.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на наслов Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Амандманом сам тражио измену назива закона.

Ово је по ко зна који пут да Посланичка група Српске радикалне странке подноси амандмане на назив Предлога закона, јер то чинимо са оправданим разлогом. То што ви упорно одбијате наше амандмане неће нас спречити да разматрамо законе и пишемо амандмане тамо где сматрамо да се текст закона може поправити.

Ово је један веома важан закон, који се и те како тиче сваког грађанина Републике Србије. Из тог разлога би требало да имате мало више слуха за примедбе опозиционих странака, јер сви ми корисници обавезног социјалног осигурања на исти начин трпимо последице недостатка овог закона. Верујем да и ви, као и остали грађани, осећате недостатке овог закона када се на делу сусретнете са њим. Тиме је ваша одговорност као људи који врше власт још већа, али на основу свега овога нисам приметио да сте свесни те чињенице.

Није довољно преписати закон од земаља Европске уније, усвојити га у Парламенту и сматрати да је тиме посао завршен. Посао у овој области никада није завршен, јер увек треба тежити ка томе да се ове ствари побољшају. Зато апелујем на припаднике власти и да се озбиљније ухвате укоштац са овим проблемом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На Наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Петар Јојић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман који очекујем да ће Скупштина размотрити и предлажем да га усвоји. Придружујем се свим амандманима које су поднели народни посланици СРС-а.

Оно што бих указао јесте да је у питању један неред у односу на плаћање пензионог и социјалног и инвалидског осигурања осигураника који раде код појединих послодаваца. Наиме, послодавци плаћају радницима један износ, званично преко платног списка, а други износ на руке. На тај начин су радници који раде код послодаваца, поготову код тајкуна, оштећени по основу плаћања пензионог и социјалног осигурања, јер питање је колика је пензија радника који наврши 65 година живота и одлази у пензију. Колика ће му бити пензија, то све зависи да ли је послодавац плаћао пун износ или је избегавао то да уради.

Оно што бих желео да питам јесте, госпођо председнице, ако ми дозволите, поставио бих питање министру правде само у складу са овим законима који су у оквиру овог дневног реда – шта је предузео надлежни окружни јавни тужилац у Новом Пазару да се покрене одговарајући поступак...?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, не могу да вам дозволим да у оквиру дневног реда... Прекинула сам господина Вукадиновића за ситницу, не могу вама да дозволим да ви сада кршите правила Пословника. Када буде министарка правде или, ако хоћете, уторком и четвртком ви поставите питање које год желите, али не можете у оквиру ове тачке сада да постављате питање министру правде које није везано за овај амандман. Мене доводите у веома непријатну ситуацију.

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Мада смо, господо министри, мада смо малопре од министра Малог чули да је закон из 2010. године, ја сам предложио да се његово име промени да би сумњу, која више не само да код мене све јаче и јаче постоји, него постаје са дебелим основом изражена, да се име закона промени из Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања у Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања Републике Србије.

Еврофанатизам који од стране владајуће већине испливава свакога дана, без обзира који степен уцена и понижавања држава Србија трпи од тих који су нам вајни пријатељи, нагнао ме је да и у овом закону, као и у обиљу других закона инсистирам да се дода да је то закон Републике Србије. Врло често законе препишемо из Европске уније, па да не би они који мисле другачије, јер мислим да је крајње време да власт, без обзира на то што је изабрана већином грађана ове државе, схвати да има и оних који не мисле као они који су већина, да би власт одагнала сумњу и те људе учинила максимално конструктивним и као људе који желе да раде у интересу заједничке државе, и наше и ваше, јесте да овакви предлози треба да буду усвојени. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: По амандману.

Ево, ја подржавам овај амандман колеге Весовића да се дода то „Републике Србије“ иако морам признати, и намерно сам одабрао амандман колеге са којим добро сарађујем и у великој мери се слажем, да кажем да, упркос томе што тај амандман има смисла, не штоди да се подсети да је реч о Републици Србији иако се, наравно, и подразумева, и није проблем и да не буде тог додатка, али да ми заиста, ево ја признајем, сами себи, или сам себи, делујемо као, лично на ону пословицу да село гори а баба се чешља.

Дакле, у тренуцима док много тога гори, и политички и спољнополитички у Србији и око Србије, ми се бавимо насловом. Ми се

бавимо насловима једног законског предлога. До буџета, као што рекох, нећемо ни стићи. Ја нисам ни најгласнији нити најрадикалнији овде, али сам релативно упоран у указивању на оно што је очигледно, што је очигледно и вама овде, колеге, у Скупштини, што је очигледно и онима који нас гледају мало пажљивије.

Нећу искористити ово време, јер га нема много, да бих демантовао неистине које су изречене на мој рачун, али хоћу га искористити да кажем да ми расправљамо о првим члановима прве тачке дневног реда на основу амандмана које предлажу већински посланици, власти, делом и посланици опозиције у жељи да дођу до речи, односно да могу нешто да кажу, као што је и рекла колегиница која је прва овде говорила.

Ми на тај начин извргавамо руглу не сам пословник, него дух парламентаризма. Мислим да се изневерио дух парламентаризма, а то је да људи, посланици, пре свега опозиције али могу и власти, подносе амандмане на законе којима нису задовољни, на делове закона за које сматрају да су лоши. О томе онда расправљамо, па се онда они коригују. Министар присутан каже, рецимо, ја кажем да за тај стадион не треба давати 250 милиона, стадион или за ауто-пут Мердаре–Приштина, односно Ниш–Мердаре–Приштина, посланик или владајуће већине или министар присутан каже да то треба из тог и тог разлога. То оправдава парламентарну дебату, а не овде да расправљамо да ли је мало боља ова или мало лошија она формулација неког законског предлога. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

По амандману, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Поздрављам мишљење предлагача који је предложио да се не прихвати амандман. Ја се са тим мишљењем слажем. А што се тиче дискусије, они који су се јавили да овде подрже амандман и рекли да то раде зато што тиме извргавају руглу Парламент, позвао бих их да не извргавају руглу Парламент. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Марија Јањушевић.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

Очекујем да се пријавите.

Шта се дешава? Миладин Шеварлић је изашао, ви не.

Дајте, је л' има неког овде из техничке службе да замене картицу посланици?

(Марија Јањушевић: Могу ли картицом колеге Шеварлића?)

Може, није проблем што се мене тиче.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ја сам била принуђена, као и сви остали народни посланици опозиције, да предложим амандман који се бави насловом закона.

Мало је тешко грађанима Србије уопште предочити каква се овде опструкција врши и да смо ми принуђени да прихватамо нека правила која овде намеће режим како би опструисао рад опозиције.

Такође сам предложила да се у наслову закона дода Република Србија. И сматрам да би режим, уколико иоле размишља о свом дужем опстанку на власти, требало да у сваки назив закона стави „Републике Србије“, јер бисте тако барем декларативно доказали да вам је стало до ове државе. У супротном, ево, ви чак и ово мало поштовања према држави којој припадате и чији режим ви рушите сами, чије институције сами урушавате, не поштујете, чак ни тако што ћете додати у назив закона – Република Србија.

Кад смо код самог назива, ја мислим да би било адекватно да променимо и назив овог високог дома. Ово више није Народна скупштина Републике Србије која представља вољу народа, већ је институција за урушавање државних институција, за непоштовање воље грађана и за спречавање опозиције да представи све оно што јесте воља свих грађана који су нама дали глас. Дакле, ово више није Дом Народне скупштине Републике Србије и чини ми се да бисте ви радо чак и из тог назива избацили Република Србија, па ме не чуди што вам смета да и у наслову закона стоји Република Србија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ово је Народна скупштина Републике Србије, а Дом је ова зграда, уважена посланице. Значи, то није исто.

Реч има Вјерица Радета, по амандману.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Наравно, свако има право да поднесе амандман и да га образлаже на начин на који жели да га образложи, али је невероватно да неко попут колегинице која је малопре говорила у Народну скупштину уђе као посланик једне коалиције данас представља неког не знамо ни сами кога, некакву „агенцију за СИС“, где је њен председник координатор, и сад, да би се она представила, и да би се они представили грађанима Лучана као неко ко је чувар не знам ни ја чега, она прича о томе шта је Народна скупштина, шта је представљање грађана, шта је извржавање воље грађана.

Па ако неко уђе на једној листи у Народну скупштину, на страну то што је угуран од стране Скота, попут њих, и сада овде представља Вука Јеремића, Ђиласа, Лутовца, кога све не, како таква особа има морално право уопште да говори о урушавању угледа Народне скупштине?

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела посланица Наташа Сп. Јовановић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Поштовани министре, грађани Србије треба да знају шта се све из ових доприноса за обавезно социјално осигурање издваја, јер многи људи то, кад им се овако каже, не разумеју, па ћу ја један део тога да рашчланим и да говорим о овом обавезном доприносу за случај незапослености.

Наиме, у Србији је много предузећа од доласка тајкунске досовске коалиције на власт 2000. године, када је отпочета пљачкашка приватизација, остало без посла. Расим Љајић је био министар за борачка и социјална питања у једном периоду, појављивао се свуда са оним несрећним Цветковићем, са Млађаном Динкићем, обећавао све и свашта, па тако и у Крагујевцу, у граду из којег ја долазим, обећао је свим радницима који су остали без посла у фабрикама, као што је Фабрика за прераду коже „Партизан“, „Аутосаобраћај Крагујевац“, „Филип Кљајић“, „Застава аутомобили“, да ће бити збринути, без обзира на све то, уљушкан у ту фотељу и у власт, да ће добити нова радна места или бар адекватну помоћ за случај незапослености.

И пошто је лагао, као што и дан-данас лаже да није на челу наркомафије у Србији, вас питам, господине министре, да ли сте сада, као министар финансија, с обзиром на то да је прошле године 17. децембра извршена измена и допуна Закона о обавезном социјалном осигурању, остварили увид у то колико је људи без посла, да нам кажете колика је просечна помоћ за губитак од посла и, такође, да нам дате податак, пошто се нон-стоп хвалите, и ви и остали чланови Владе, како смо ми друштво које напредује, богато, како овде цвета предузетништво, колико је оних који добровољно уплаћују, дакле не овај обавезни део, социјално осигурање, јер много тога у здравству Србије треба да се плати, без обзира на то што људи имају основно осигурање. Па како и да се не плати кад нам други мафијаш води Министарство здравља, а то је Златибор Лончар?

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај предлог закона заправо би могао бити и подзаконски акт, јер је он, фактички, некакав технички пропис којим се регулише овај регистар обавезног социјалног осигурања. Али тај регистар обавезног социјалног осигурања, заправо, има додирне тачке са свим министарствима и зато ми је некако неприхватљиво да не дозвољавате да се било који министар помене кроз овај закон. Требало би да сви седе ту, па да сваког појединачно можемо понешто да запитамо, јер нема министарства на које се не односи и овај закон.

Било би добро, рецимо, господине Ружићу, да је на овај начин регулисано питање јединственог бирачког списка. Мислим да би то дало добар резултат за неке будуће изборе.

Наташа Јовановић је започела причу о улагању ових средстава у здравствену заштиту. Ми смо питали, министре Мали, Ану Брнабић и питамо целу Владу, и председника државе, кад смо отворили афере ових пет министара, питали смо како се вршила набавка за Клинички центар у Нишу. Нисмо добили одговор, а ми поуздано знамо да је огромна количина опреме набављена без тендера и да је то озбиљно кривично дело. Као што немамо одговор на питање, и има везе са овим законом ова комбинација Расима Љајића и Есада Џуџе, зато што ће и Бошњачко национално вијеће трошити ове паре. Зато ми желимо да рашчистимо са тим и да вас коначно питамо. Ево, Љајић рече да једва чека реконструкцију. Учините му то. Заиста му више није место у Влади.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

СИНИША МАЛИ: Даме и господо народни посланици, малопре смо чули питање око информација везаних за стање запослености, односно незапослености у Републици Србији.

Ја сам још у петак вас обавестио о најновијим подацима које је изнео Завод за статистику Републике Србије. Дакле, историјски по питању стопе незапослености смо на најнижем нивоу у последњем кварталу, односно у трећем кварталу 2018. године. Стопа незапослености у Републици Србији износи 11,3%. У истом периоду стопа запослености је рекордно висока 49,2%. У последње четири године у Србији је запослено 370.000 нових радника, што је сјајна вест за нас, наравно, и велика обавеза да наставимо истим темпом како би се број запослених повећавао и како би се смањила незапосленост у Републици Србији.

По питању детаља, ако вас интересује стопа запослености старости 15 и више година износила је, као што сам малопре рекао, 49,2%, и то мушког становништва 57,3%, женског 41,7%. Регион Шумадије и западне Србије, као и београдски регион бележе највеће стопе запослености. У региону Војводине ова стопа износила је 49%, док регион јужне и источне Србије бележи најмању вредност 45,4%. С друге стране, стопа

незапослености становништва старости 15 и више година износила је, као што сам малопре и рекао, 11,3%, и то 10,5% за мушкарце, 12,2% за жене. Гледано на нивоу региона, ова стопа имала је најмању вредност у региону Војводине 7,9%, затим следи београдски регион 10,2%, регион западне Србије и Шумадије 12,5%. У региону јужне и источне Србије и даље се бележи најлошија ситуација на тржишту рада, што је и нама индикација где треба да усмеримо највећи део инвестиција у наредном периоду.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Није вас погрешно протумачио.

(Наташа Сп. Јовановић: Јесте.)

Зар није Вјерица Радета говорила?

(Наташа Сп. Јовановић: То је на мој амандман.)

На ваш амандман.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, ви сте све то лепо рекли, али ја вас то уопште нисам питала. Конкретно сам вас питала шта се дешава из дела обавезног социјалног осигурања за случај незапослености са оним људима, навела сам вам фабрике, могу да ређам по целој Србији, јер таквих је много које су ови опљачкали из жуте досовске коалиције, чији је део био пуних 14 или већ колико година Расим Љајић, који су примили новчану накнаду за губитак посла, чије је дејство престало, односно на то више немају право, а они су и даље без посла.

Дакле, ако ти људи имају 50 или више година, даћу вам сад конкретан пример. Да је настављена та политика жутих у Крагујевцу, говори чињеница да је градоначелник Крагујеваца Радомир Николић отпустио огроман број људи из јавних предузећа. Они су примили у периоду од девет до дванаест месеци накнаду за случај незапослености од Националне службе за запошљавање у Крагујевцу у просеку од 16.000 динара. Пошто их је Радомир избацио на улицу, у међувремену се он, тата, мама, баснословно обогатили, шта ће сад бити са тим људима који су по закону, овом дакле, чији регистар уређујемо, искористили то право, а сада једноставно они немају ни за основне животне потребе, јер Закон о обавезном социјалном осигурању не односи се, даме и господо, само на то лице коме се то уплаћује, већ и на чланове њихових породица? Шта је једно дете малолетно криво што је отац остао, или мајка, без посла због такве политике која је вођена?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар, реплика.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, ради избегавања сваке сумње, оно што је важно јесте направити разлику између Националне службе за запошљавање, обавеза, права и одговорности те службе, и Централног регистра обавезног социјалног осигурања.

Дакле, оно о чему сте ви причали односи се на Националну службу за запошљавање и на подршку која је везана за оне који су изгубили посао или који су тренутно без посла. Централни регистар обавезног социјалног осигурања није везан за то. Дакле, то је институција или је регистар који се односи на регистровање доприноса за обавезно социјално осигурање о којима регистар информише или послодавац или запослени. Можемо да причамо о томе шта ради Национална служба за запошљавање, а мислим да је то већ познато и по питању разних програма специјализације и свега осталог колико је Национална служба за запошљавање успешна у свом делу посла. На крају, и ово смањење незапослености говори у прилог томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Баш ми је драго што је министар поменуо да је Србија, према подацима Завода за статистику, достигла рекордан ниво запослености и да је незапосленост најмања у задњих 10-20 година.

Још ме више радује чињеница да је министар, било би добро ако би могао да чује ово што говорим, јако ми је драго да је министар поменуо и да је дошао до сазнања и да је просто то чињеница да је ситуација по питању незапослености најлошија на југоистоку Србије, и по питању неразвијености и по питању инфраструктуре, и да је и њему и његовом тиму, а надам се и читавој Влади, јасно где треба усмерити инвестиције наредних година.

Стога ме и чуди што је у предложеном буџету предвиђено да се за изградњу гондоле у Београду издвоје читава 862 милиона динара, или нешто више од седам милиона евра. Дакле, та неразвијена Србија, тај сиромашни југ, где се просечна незапосленост креће од 20% па чак до 50% у неким општинама, попут Трговишта, Босилеграда, Владичиног Хана и других, где је просечна плата и до 70% мања него што је просечна плата у Београду, они ће својим порезима, издвајањима, која нису мала, финансирати буџет Републике Србије, а тај буџет Републике Србије је предвидео ни мање ни више него седам и по милиона евра за изградњу гондоле у Београду.

Како се, господине министре, нисте сетили да тај вишак новца у буџету усмерите на неке инвестиције које су на југу Србије? Како вам није пало на памет, на пример, да предвидите део новца да се крене са изградњом једне модерне саобраћајнице од Ниша према Кладову? Знате да је тај исток Србије опустео, да се сваке године масовно људи, пре свега млади, иселавају из тих крајева, а да је стање инфраструктуре у тим крајевима катастрофално?

Како вам није пало на памет да тих 860 милиона, рецимо, преусмерите на изградњу још неке гондоле или још неких ски-стаза на Старој планини па да оживимо тај крај и да људи који живе непосредно у близини Старе планине имају могућност да се тамо запосле, да тамо остану да живе, а не да се исељавају?

Што вам, рецимо, није пало на памет да део средстава усмерите на изградњу, ако треба да градимо гондоле, да изградимо коначно једну гондолу од Брзеће до Копаоника? Годинама се прича о томе како је Брзећа слепо црево и како треба тај модерни скијашки центар на Копаонику употпунити. Наравно, нико не дозвољава да се изгради та гондола, јер нема пара, али зато, наравно, има пара за изградњу гондоле у Београду.

Како вам није пало на памет, рецимо, да издвојите она обећана средства, преко министарке Михајловић, за модернизацију Нишког аеродрома? Целу годину или прву половину године сте потрошили на притисак на нишке власти да се отме Граду Нишу аеродром у који је улагао претходних 30 година своја средства из градског буџета, оспособио га после НАТО бомбардовања, уложио огромне паре да то предузеће преживи, да коначно почне да послује, а онда сте притисли да се отме предузеће Граду и да се пренесе у власништво Републике са образложењем да ћете уложити средства да се модернизује писта, да се модернизује аеродром, контролни торањ итд. Ни један једини динар нисте предвидели у буџету ове године за модернизацију Нишког аеродрома, иако сте и обећавали то, а то је и обавеза државе када сте већ преузели аеродром. У међувремену, оно што сте урадили, само сте угасили две линије које су досада перфектно функционисале.

Где су предвиђена средства у буџету, министре, за завршетак студентског дома који се гради 12 година и дошао је, замислите, до четвртог спрата? Дванаест година градимо четири спрата, а хиљаде и хиљаде студената нема обезбеђен смештај у студентским домовима.

Где су предвиђена средства за један од најпрестижнијих музичких фестивала у овом делу Европе, што се тиче џез музике, Нишвил џез фестивал? Ни једног јединог динара. Сваке године држава...

(Председник: Хвала. Време сте прекорачили.)

...Финансира Егзит фестивал, али за Нишки џез фестивал нема пара. То су права питања и то је права расправа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала поново.

Уважени посланици, сваки део Републике Србије је за нас веома важан и оно што је Влада урадила у претходне четири године, то је да инсистира и да ради на равномерном развоју наше земље, било који део да

је у питању, било који град, било које село. Зато имате никада више инвестиција у локалну инфраструктуру, у локалне путеве, у нове ауто-путеве, нове мостове, нове тунеле, у нове фабрике које се отварају широм наше земље.

Оно што је за исток Србије посебно важно, то је најављена инвестиција кинеске компаније, стратешког партнера, у РТБ Бор 1,5 милијарди долара у наредних шест година. То је инвестиција која ће потпуно променити исток Србије, која ће потпуно подићи тај део наше земље, заједно са инвестицијама у инфраструктуру. Када говорим о тим инвестицијама, говорим и о тзв. дунавском коридору који ће Влада Републике Србије направити. Тридесет милијарди о којима смо говорили које имамо само за развој локалних путева, највећи део тога и иде у исток Србије управо да бисмо инвестиције у РТБ Бор и остале инвестиције у исток Србије подржали на прави начин.

Очекујемо велику промену у том делу Србије. Очекујемо да исток Србије поново буде лидер и локомотива развоја наше земље. Зато се радујемо тој инвестицији у РТБ Бор и наравно да ће инвестиције у инфраструктуру и пратити то како бисмо и тај део наше земље подigli на прави начин.

По питању инвестиција, разних, да кажем, пројеката о којима смо чули, сви музички фестивали су предмет финансирања локалне самоуправе, а не државе Републике Србије, и то је оно што локалне самоуправе дефинишу као своје приоритете сходно стратегији развоја туризма коју имају. Никада се Влада Републике Србије није тиме бавила, осим једног који је дефинисан као пројекат од националног значаја за нас.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Допуна расправе по амандману.

Што се тиче ових напомена да средства нису опредељена у довољној мери за југ, односно да се тим делом наше земље држава не бави, вероватно не зна, мада би ми било веома чудно да се испостави да стварно не зна, а да се не претвара, онај који је то питање поставио да се, наравно, улаже и у сваком делу наше земље.

Као додатак на све што је министар досада поменуо, у граду Нишу нек преброје колико је нових фабрика отворио лично Александар Вучић, колико је доведено инвеститора само у периоду када се у Србији старају владе које подржава СНС, да се не изненаде ако се испостави да су улагања само на тај начин, у том делу наше земље преко 150 милиона евра, да је на тај начин 10.000 нових радних места обезбеђено. Толико је наших породица пронашло хлеб на столу. Да се не изненаде ако се испостави да

смо исто радили и у Лебану, и у Владичином Хану, тамо где ови координатори Ђиласови долазе после па кажу ово ћемо све да затворимо, ово ћемо све да закатанчимо када ми дођемо на власт у Србији, што се, наравно, десити неће.

Исто се ради и по питању путева. Буџет о којем расправљамо на овој седници предвиђа инфраструктуру која подразумева и те путеве, па ко за те путеве брине, нек за овај буџет изволи па гласа, а не да се, попут Јеремића и ових координатора Ђиласових, сутра кад причамо о новим ауто-путевима који баш кроз југ треба да прођу нађу паметни па кажу – не, нећемо то да радимо зато што је то против националних интереса Србије. То је све само не против националних интереса Србије.

У овом буџету ћете пронаћи и за путну инфраструктуру за југоисток, и за путну инфраструктуру за југозапад и Србија данас може свим тим стварима да се бави на успешан начин управо зато што, пошто сте отимање помињали ви неки, што се данас ради за народно добро, за државну касу, за та радна места и ту инфраструктуру, а не за лични ћеф и лични џеп ни Ђиласа, који је обртао 300 милиона евра док је боравио на јавној функцији, ни за Јеремића, који је милионе добио од светских хохштаплера и превараната, ни од свих осталих који данас знају све осим, изгледа, буџет да прочитају и да се радују успеху своје земље. Хвала лепо.

(Милан Лапчевић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Реплику коме?

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Господине Орлићу, ја нисам помињао ни Ђиласа, ни Јеремића, нити разумем тај контекст који сте ви причали. Можда ви разумете, ја га не разумем.

Покушао сам да нађем у буџету то што сте ви причали, новац намењен за инфраструктуру југоистока Србије, па га нисам нашао и зато сам интервенисао амандманом и предвидео један део средстава за изградњу нормалне саобраћајнице од Ниша према Кладову. Такође нисам нашао ни средства предвиђена за завршетак студентског дома, али ни за многе друге пројекте.

Свака част што је ова власт у претходних четири-пет година отворила неколико фабрика и у Нишу и у околним местима, то је добро, с тим што се просек плате није повећао скоро ни за јоту за све ово време. Смањио се број незапослених, али је просечна плата у Нишу и даље једно 40-50% нижа него у Београду, а у другим мањим местима и да не говоримо. Не кажем да није рађено, али свакако не довољно.

Кључно је питање, на које нико не даје одговор, а нарочито онај ко треба, а то је министар финансија – зашто Србија, зашто буџет Србије треба да гради београдску гондолу? Да ли је то пројекат од националног

значаја? На основу чега да грађани Куршумлије, Лебана, Пирота, Лознице или било ког другог града у Србији финансирају изградњу гондоле у Београду? Па то је београдски пројекат. Хвалите се како Београд има најбољи или највећи могући буџет задњих година. Па зашто сами не изградите ту гондолу? По ком основу је то приоритетнији пројекат од гондоле од Брзећа према Копаонику или гондоле на Златибору или неког ски-лифта на Старој планини? Заиста не разумем. Ја разумем све, да се гледа центар, да се...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, покушаћу да одговорим на питање које сте чули. Дакле, наша стратегија, стратегија Владе Републике Србије, ако гледате период у последње четири године, с обзиром на то да смо 2012. године имали стопу незапослености преко 25%, била је усмерена ка томе да се смањи стопа незапослености, да отворимо што већи број нових радних места, а да паралелно са тим, како завршавамо процес фискалне консолидације, радимо на томе да се просечне плате и ниво просечних плата у Републици Србији подигне.

Што се мене тиче, ја бих се ту и сложио са вама. Плате су и даље ниске, али тренд је добар и идемо ка повећању плата. Испред себе имам просечно повећање плата у протеклих пар година. Ми смо за првих девет месеци ове године на просеку од 420,7 евра. Прошле године је било 394 евра, 2016. године 374 евра и у годинама које су иза, наравно, ниже. Дакле, полако се у Србији подижу плате. Нисмо задовољни, али нама је први циљ, приоритетан циљ био да отворимо што већи број нових радних места како бисмо подigli стопу запослености и смањили стопу незапослености. Са новим инвестицијама идемо ка томе да у Србији расту и плате.

Охрабрује, рецимо, та инвестиција у Зрењанину коју је председник Вучић отворио у петак, где су нето плате 90.000 динара, нето плате за новозапослених 160 људи. Нама је приоритет у наредном периоду да осим даљег смањења незапослености идемо и на то да се плате повећавају. У буџету за 2019. годину имате и повећање плата у јавном сектору и повећање плата, односно пензија, такође. Имате и повећање минималне цене рада.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време. Захваљујем.

Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Пошто сте питали директно откуд у причи Јеремић и Ђилас, ја сам их поменуо. Можда нисте лично, али свакако се тиче много вас, јер ја сам могао тако да поменем и ДСС па да буде потпуно јасно да је управо у

време када је и та странка, којој не знам ко сад овде припада или не припада, тешко је ухватити више ко све даје оставке коме, где и зашто, и та странка је била директно одговорна за сву несрећу која је задесила Србију, јер се у време те странке, да подсетим, догодила већина од оне 24 катастрофалне приватизације, је л' тако, па сам помињао и оне са којима су ови данас забринути за све и свашта изашли заједно на изборе. Јесте листу делили са координатором Драгана Ђиласа, тако сам каже, координатором свих његових посланика у овој скупштини? Ја бих нешто рекао да јесте. Ако смо били у стању да делимо места на листи и да делимо вредности некада, онда треба да делимо и одговорност.

Неколико фирми отворено у овој земљи? Па биће мало више него неколико. Да није можда близу стотину ако се погледа читава земља. Неколико нових радних места? Рекох малопре, само на нивоу једног града тамо 10.000. Тамо где се сада као много бринемо да нема ништа, изгледа да има 10.000. Укупно у Србији има више од 100.000 тих нових радних места која смо обезбедили, између осталог, из буџета Републике Србије. Катастрофално је и није ни коректно покушавати да завадите грађане Србије из једног града са грађанима који припадају другом граду. Је л' ово наша заједничка кућа? Јесте ваљда. Је л' буџет заједничка каса? Јесте ваљда. Ко ће сада да се нађе паметан и да каже зашто ови из Новог Сада финансирају подршку за фабрику која треба да буде у Нишу или да оде у Лебане? Ко ће да се нађе паметан па да каже што ови из Новог Пазара помажу Зрењанин, у који сте чули да је сада стигла вредна инвестиција за 160 нових радних места, 90.000 динара да буде нето плата? Је л' то коректно? Је л' то исправно? Је л' то у реду?

Да се бавимо гондолом, можемо, али ми смо то онима који су овде били у стању да чују... То је био пројекат...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

По амандману Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Кратко ћу везано за гондолу.

Гондола се не гради у Београду, гондола се гради у главном граду Србије. То треба онај ко је дискутовао о гондоли да зна. Они који долазе у Србију прво долазе у главни град и углавном Србију цене према главном граду. Гро туриста који долазе у Србију долазе у главни град; да ли се он зове Београд, Лесковац итд., то је нека друга ствар. Поставити овакво питање је недобронамерност према Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Зоран Живковић, по амандману.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Прво да обавестим, пошто је гондола тема, што је директно везано за Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, претходног говорника да обавестим да

Београд јесте главни град Србије, кад би ме чуо, али није на граници, тако да у Србију може да се уђе и Београд није прва станица. Доскоро је био и аеродром у Нишу. Фактички он не постоји, али формално још увек можете да слетите у Ниш. Или можете да уђете у Србију и у Суботици, то је још увек део Србије. И Прешево је исто део Србије, тако да можете да уђете и са те стране. Можете у Нови Пазар или Рашку да уђете са неке треће стране, у Пирот или Димитровград са неке пете стране, у Вршац.

Тако да аргумент да је Београд прво место где долазе странци па зато треба да се направи гондола јесте аргумент нивоа као – ево, сада је неки, како се звахе, председник Србије добио награду за мир која постоји 70 година и зове се Златни лав, мада постоји само годину дана и отприлике је на нивоу кафе за понети по пумпама. Значи, дођете тамо и питате – је л' имате кафе за понети и имате ли награду Златни лав за мир?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, какве то везе има са овим законом?

(Зоран Живковић: Да би сваки посланик...)

Зашто вичете на мене сви?

(Зоран Живковић: Зато што ви имате микрофон, а ја немам.)

Не разумем.

(Зоран Живковић: Дајте ми реч да објасним.)

Не могу да дајем реч. Нисте били у претходном току седнице када сам свима одузимала реч ко није хтео да прича о амандману на тачку 1.

(Зоран Живковић: Причам о амандману.)

Не причате уопште о амандману, не знате ни како се зове предлог.

(Зоран Живковић: То можете да питате некога другог како се зове.)

Добро, али сигурно нећу дозволити овде да разговарамо и да вређамо људе. Читаво преподне се борим против тога. Нисте били ту и не знате како сам реаговала у више ситуација.

Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, ако се слажете, госпођо председнице, помињање председника.

(Зоран Живковић: Ко је помињао председника? Помињао сам кафе.)

Дакле, што се тиче ових који вичу, разумем да има неколико ствари у вези са наградом за мир које сметају неким људима. Неколико ствари. На пример, то што смо у званичном образложењу за награду чули да је резултат изванредних личних и институционалних контаката који су успостављени са водећим светским политичарима за време док је Александар Вучић на челу Србије. Разумем да то смета неким који нису били успешни у том смеру. Друга ствар, такође се чуло у образложењу да је Србија дефакто стекла статус важног места за мир и стабилност у читавом региону. Разумем да и то смета онима који нису били успешни у том смеру. Треће, такође се чуло у образложењу да је награда отишла

председнику државе Александру Вучићу и због тога што је Србија за време док се спроводила и спроводи његова политика успела да постигне економске резултате који се сматрају одличним, практично чудесним када погледате озбиљне институције.

О тим резултатима у економији ми говоримо и на овој седници. Ми говоримо и о тим инвестицијама и о добром резултату за буџет и о новим радним местима. Апсолутно разумемо да све то страшно смета онима који никада нису били ни близу таквог резултата. Зашто? Зато што су се бавили пре свега собом, својом личном срећом и својим личним буџетом.

(Здравко Станковић: О ком амандману говори?)

Данас када Србија поступа другачије, проналази и простора и ресурсе и снаге и воље и знања да отвара та радна места широм земље, о којима смо причали малочас, али и да реализује све оне пројекте попут те гондоле данас споменуте, коју су такође најављивали некада и Ђилас, и Јеремић и многи други... Али у чему је ствар? Никада нису били у стању пројекат ни да започну. Причали су о њему, рекламирали га јавно, али никада као ни за све друго, ни за ону фонтану, ни за Београд на води нису били у стању ни малим прстом да мрдну. Данас је то реалност.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Посланиче, извињавам се, нисам вам име упамтила, видим вас сада први пут. Шта сте добацивали?

(Здравко Станковић: О ком амандману је говорио?)

Реплика је била у питању.

Извињавам се, нисам вам име упамтила. Извињавам се.

Бошко Обрадовић, повреда Пословника.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Госпођо председавајућа, на груб начин сте прекршили члан 107, који говори да ова скупштина има извесно достојанство, а ова скупштина губи достојанство ако сте ви као председавајући на страни владајуће већине, ако ви овде угрожавате право на реч представника опозиције, ако нам гасите микрофоне усред говора, пре него што сте чак извршили било какву опомену или упозорили да нешто кршимо, да практично максимално покушавате да овде...

Једино Александар Вучић може да буде заштићен у овом дому народне скупштине и о њему овде могу да се причају бајке и хвалоспеви, али када се критикује Александар Вучић или када се жели било шта рећи из опозиционог угла, то је забрањено и то је недозвољено. То је прва ствар зашто ви овде кршите достојанство Народне скупштине Републике Србије.

Морате да вратите реч опозиционом одборнику. Морате да му дате право на реплику. Морате да омогућите да се чује глас опозиције у Дому Народне скупштине Републике Србије. То је прва ствар.

Друга ствар, морате да онемогућите ову фарсу од фантомских и лажних амандмана које је предложила Српска напредна странка, 385 амандмана...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Без увреда, молим вас.

Трудим се да у пуној мери штитим достојанство Парламента и не дам да нико вређа ниједног посланика.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

(Мариника Тепић: Пословник.)

Полако, није завршио Бошко Обрадовић.

Ово што сте припремили, имамо времена, саслушаћемо 30 повреда Пословника. Дуго сам овде па знам како ће овај део седнице да тече чим сте у пуном саставу. Само да Бошко Обрадовић заврши свој део.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Опет сте демонстрирали да сте ме прекинули усред реченице. Не знам откуд вам то право? Како можете народног посланика опозиције и шефа једне посланичке групе опозиције да прекинете усред реченице? Објасните ми како, а да нисте упозорили, да нисте рекли да говорим нешто што није одговарајуће. Или ћете ви мени да ограничите право на говор и да ви говорите уместо мене?

Дакле, вратите нам право на говор. Укините амандмане који немају никакву логику, јер их ви повлачите после расправе. Служе само да бисте украли време опозицији. Ми данас не можемо да говоримо о буџету као најважнијем закону у једној држави у једној календарској години зато што сте поставили лажну тему, лажни први закон, 385 ваших лажних амандмана и онемогућаваате нам да говоримо. Да ли разумете шта је проблем? То је рушење достојанства.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Одговорићу вам, свакако.

Жао ми је што нисте били у претходном делу седнице да видите да сам вашој уваженој посланици дала да говори и са посланичком картицом Миладина Шеварлића не би ли могла да говори јер њена картица није била исправна. Толико о томе да неком не дам, а неком дам да говори.

Оно што у складу са чланом 27. мора да ради председник, па и председавајући, јесте да води овај парламент и седнице Парламента.

(Зоран Живковић: Реплика.)

На мене?

(Зоран Живковић: Не, Орлића. Лично ме је прозвао.)

Само полако. Оно што се трудим, али не успева ми увек, јесте да спречим да овде данашња расправа буде пуна увреда на рачун једних или других посланика. И мислим да право на предлагање амандмана имају сви

посланици, те на једну тачку, мислим да је 42, имамо преко 500 амандмана који су, како ви то кажете, фантомски, а ја сматрам да нису фантомски, него да сваки посланик има право да пише амандмане који не одговарају суштини Пословника и амандманима како пише у Пословнику, а то је да суштински мења члан на који се односи. Па ником ништа.

Раније су, и то желим да вам скренем пажњу, јер можда ја нећу бити у Парламенту а можда ви и останете у Парламенту једног дана, да вам скренем пажњу да су раније такви амандмани још на Одбору за уставна питања и законодавство склањани као неуставни, незаконити и да нису у складу са Пословником, у време председавања Гордане Чомић. То су били амандмани Посланичке групе Српске радикалне странке.

(Радослав Милојичић: Прошло осам година.)

Шта мислите сад, је л' треба поново?

(Радослав Милојичић: Да гледамо у будућност. Осам година сте на власти.)

Исти је пословник. Тај пословник је писао Ненад Константиновић, који овде седи, госпођа Гордана Чомић...

(Радослав Милојичић: Осам година сте на власти.)

То нема везе, може на власти неко да буде и 50 година.

... И Гордана Чомић, и они су одлучивали да такви амандмани на којима пише – брише се, Српске радикалне странке у оно време посланичке групе, ниједан не може да се разматра. А ми сматрамо да треба да се разматрају и такви амандмани.

И нисте уопште у праву. Знам да ћете то данас читав дан да понављате. Немам ништа против, то је ваше право.

И? Хоћемо гласати о повреди члана 27?

Наравно, гласаћемо. Захваљујем.

Зоран Живковић, реплика коме тачно?

(Зоран Живковић: Орлићу.)

Орлићу? Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Пошто је реплика била лична, која је била мени упућена лично, онда ћу и ја бити личан.

Дакле, замерено је да у време када сам ја обављао неке важне државне функције није било успеха као што их има сада, па да вам кажем нека поређења, рецимо. У то време држава у којој је још увек била Србија тада, СРЈ, вратила се у нормалан свет. Примљени смо, враћени у Уједињене нације, Савет Европе, Интерпол и многе друге међународне организације. Вратили смо обичај да се пензије исплаћују и вратили све дугове за пензије које су биле у време ваше претходне власти ускраћене. Исплатили смо све дечије додатке, дугове банака, чак и оних Дафине и

Језде. Евро је био, када сам ја одлазио са функције премијера, 68 динара. Значи, скоро дупло је динар био јачи тада него данас.

Године 2003. приведено је 12.000 криминалаца из ове земље, пар хиљада њих, четири-пет хиљада је задржано у притвору, поднето је 5.000 кривичних пријава и практично је ресетован криминал у држави на нулу.

Поред тога, у те три године рехабилитовано је 800 километара путева по Србији, што је недостижан резултат и за највеће лажи које чујемо данас о том делу рада Владе. Радиле смо многе друге ствари које су неупоредиве са овим сада. Смањили смо спољни дуг са 15 милијарди на девет милијарди. Приватизације које су тада вршене, у те прве три године, анђеоски су чисте и поштене...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Зоран Живковић: То је, молим вас... Сведок томе је Мали, министар који седи испред вас.)

Немојте да вичете, посланиче. Чујете се довољно. Без викања, молим вас.

Повреда Пословника.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Рекламирам члан 108 – о реду на седници стара се председник Народне скупштине, тачније ви.

Како мислите да ми расправљамо о најважнијем закону у једној години, то је закон о буџету, ако одузмете двојици опозиционих посланика на прво јављање у данашњем дану реч? Прекинете их чим изговоре оно што је истина, и што сви грађани знају, да је СНС уназадила Србију, да сте нас задужили десет милијарди евра за само седам година.

Рекао сам, повреда Пословника, члан 108.

Ја вас молим да нам не одузимате основно право у овом парламенту да дебатујемо, да износимо наше политичке ставове. Нисмо вам ми ови ваши из коалиције који ће да ћуте и који ће да читају говоре које им ви дате. Имамо своје мишљење, имамо свој став, имамо своју кичму и нећемо дозволити да нас угњетавате. Не због нас, не због наших странака, већ због грађана Србије које сте угњетавали од 1990. до 2000. године и сада их угњетавате седам година. И треба да вас је срамота све заједно.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, управо сте злоупотребили Пословник тиме што сте сами себи дозволили да дискутујете о нечему што није повреда Пословника. Желим да вас обавестим, ако још нисте прочитали Пословник, ваша посланичка група, Демократска странка, на изборима је освојила 19 минута као посланичка група и 15 минута плус овлашћени представник. И нико вас...

(Радослав Милојичић: Па?)

Не разумем шта значи „Па?“

(Радослав Милојичић: Какве то везе има са оним што сам ја рекао?)

Има везе, јер желите данас својим излагањима да доведете јавност у заблуду да вама неко нешто прети.

Ви имате 34 минута, плус ваши амандмани по две минуте, а то је на први предлог закона три амандмана, значи шест минута, Предлог закона о буџету Републике Србије 37 амандмана по две минуте, плус ово време које сам вам прочитала. Тако да не видим у чему је проблем.

На оне законе на које немате амандмане ви ћете сачувати ваше време и дискутоваћете о Предлогу закона о буџету. Не видим у чему је проблем. Једино ако не желите то да радите, то је друго. Ако желите то да радите, ви ћете онда сачувати ваше време и дискутовати...

(Народни посланик Радослав Милојичић додацује.)

Па не знам. Други желе да користе сада своје време. Не знам у чему је проблем. Уопште не сагледавам тај проблем осим да доведете неког у заблуду, који евентуално гледа овај пренос и штошта не разуме сигурно док нас гледа.

Да ли желите...? Желите да гласамо? Не? Добро, захваљујем. Не.

Ко жели о амандману?

Опет повреда Пословника?

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мој колега пољопривредник вероватно због неких алхемијских разлога се не сећа свега.

Члан 103, у вези са чланом 107.

Дакле, он у време када је Србија улазила у међународне организације није био председник Владе. Захваљујући огромној енергији грађана, ми смо то урадили заједно са њима. Он је потрошио ту енергију грађана. Он прича о смањењу дуга. Он неће да каже да захваљујући тој огромној енергији грађана тај дуг је опроштен од Лондонског и Париског клуба. Он говори о курсу. Само за време његове владавине је 8% курс отишао. Шездесет динара је био евро пре убиства премијера Ђинђића, 68 динара после њега.

Он прича о ухапшеним и поднетим кривичним пријавама и говори неистину. Није поднето пет хиљада кривичних пријава, већ нешто више од три хиљаде. Дванаест хиљада људи је ухапшено. Десет хиљада пута су ногом разваљена погрешна врата, поплашене породице итд.

Није „Сабља“ била толика светиња о којој он говори, нити су његове приватизације биле поштене као што он тврди.

(Народни посланик Зоран Живковић додацује.)

Грађана ради...

Немојте добацивати, колега пољопривреднику, ја вас добро разумем.

Даме и господо народни посланици, поштована председавајућа, неки овде дођу поспани, неки директно из кафане и одмах се ухвате микрофона и молим вас да убудуће водите рачуна и покушате у складу са ставом 8. неким посланичким групама да одузмете време у складу са Пословником.

Не тражим да се о овоме гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Трудићу се, морам вам искрено рећи, да не користим став 8. члана 103, јер поједини посланици желе да ја то користим па онда да кажу да ја одузимам реч или ја кажњавам. Али не, нека говори ко шта хоће данас и колико жели, немам никакав проблем са тим.

Имамо две повреде Пословника пре вас.

Прва је Вјерица Радета, па Наташа Сп. Јовановић, па ви, Алексићу.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. став 1.

Ми посланици Српске радикалне странке за ову седницу уложили смо 610 амандмана. Било је тешко, било је мало времена, буквално смо даноноћно радили и нећемо дозволити да неко ко је на пропутовању кроз ову салу цео дан управља расправом тако да понижава народне посланике који раде свој посао, да вређа народне посланике зато што су подносили амандмане. Амандмани се подносе да би их Влада прихватила или одбила, да би владајућа коалиција за њих гласала или гласала против. То је једноставно ствар ових који имају скупштинску већину.

Али, понављам, ови који су данас овде да се рекламирају због избора у Лучанима не могу, бар што се тиче нас из СРС, да на овај начин ремете рад седнице. Ми не желимо да улазимо у однос између владајуће СНС и њихове коалиције и ове „агенције за СИС“ коју предводи овде Бошко Обрадовић па их је утерао све у ову салу после не знам колико времена. Ми у тим сукобима не желимо да учествујемо, али желимо да заштитимо достојанство своје, достојанство своје посланичке групе и достојанство, наравно, Народне скупштине.

Подсећам ову господу на пропутовању да се не обраћају само грађанима Лучана. Избори су и у Дољевцу, и у Кладову, и у Кули, али они тамо нису били у стању ни да сакупе потписе а камоли да се појаве тамо пред народом и онда овде покушавају да праве циркус од Народне скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Да ли желите да гласамо о повреди? (Да.)

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Гојковић, хвала вам што сте ми дозволили да укажем на повреду Пословника.

Наиме, ја сам покушала у систему да се пријавим после излагања Бошка Обрадовића, али је техничка служба отклонила те недостатке и ја сад морам да реагујем.

Видите, није камера РТС-а снимила читаву атмосферу, па ја то морам грађанима да дочарам.

(Зоран Живковић: Ајде, молим те, објасни нам.)

Одједанпут су...

Е, ти, Живковићу, ћути. Ти си из бурета изашао тек. Док ти дођеш себи, сачекај...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, молим вас. Али молим вас.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па како он може да каже господину Ристичевићу да је изашао из штале?

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, пустите да ја опомињем посланике ако добацују.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па знате шта? Он је једном пољопривредном произвођачу рекао да је изашао из штале, Маријану Ристичевићу, што је похвално да човек има одакле и да изађе и да има своје имање и да узгаја све оно што има на имању. Ал' знате, не може мени да добацује док ја говорим, нисте га чули. На крају, он мени не сме то уопште... Ми смо ту коалицију уништили...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, наставите, молим вас.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па ја настављам.

Дакле, госпођо Гојковић, и онда је настала, ви то не можете да видите са места председавајућег, једна атмосфера која је као застрашујућа, па се договарају, па Бошко им даје неке инструкције.

Ја бих препоручила, због достојанства и грађана Србије, а и пре свега због атмосфере која треба да буде у току да ми расправљамо о амандманима на којима смо веома, веома темељно радили, да препоручим Обрадовићу да се он одавде директно сад из Скупштине упути у Гучу, односно у Лучане.

Пошто је он идеолошки следбеник Димитрија Љотића, односно хитлеровских фашиста, да оде у Гучу и да грађанима села где су љотићевци и Немци извршили злочине и стрељали 186 мештана тих села објасни...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, ово нема везе са повредом Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: ... Зашто је он њихов следбеник...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице...

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: ... И конкретно да оде у сва ова села, у Горњи и Доњи Дубац, у Луке, Осioniцу, Лису и у Негришоре и да

објасни грађанима како то да је он наговорио све ове овде заједно из његове клике...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, стварно...

(Наташа Сп. Јовановић: ... Да се кандидују у местима где су његови извршили такве злочине.)

Да ли да прекинем рад док се не заврше избори?

Алексић и Владимир Орлић још повреду Пословника и примењујем Пословник онда у пуном капацитету. Само да не испадне да неког ограничавам у томе да данас каже шта год жели.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштована председнице, члан 103. и мислим да сте повредили Пословник у сва три претходна обраћања пре мог. Дакле, најгрубља злоупотреба повреде Пословника се претвара у расправу, љагање, омаловажавање људи који седе овде у овој сали.

Дакле, ако желите ред да уведете на овој седници, почните прво од вас, а то значи да поштујете Пословник, да поштујете и да не дозвољавате да се свака повреда Пословника од стране владајућих посланика претвори у реплику, најбруталнију, уз пратњу увреда. То значи да би сада и ја требало овде да говорим о ономе шта ми се све не свиђа.

Малочас сте одузели реч и прекинули у пола говора неколико посланика опозиције само зато што су рекли да у скупштини владајућа коалиција подноси фантомске амандмане. А шта су то они него фантомски ако се повуку са гласања?

Океј, свако има право да поднесе амандман...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, морам да реагујем. Покажите ми када су амандмани повучени с гласања.

Сатима, сатима, посланиче, по осам до десет сати имамо гласање овде на свакој седници Парламента. То, једноставно, није истина и немојте то да говорите. То је неистина, и то врло груба и тенденциозна.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Па прошле године, поштована председнице Скупштине...

ПРЕДСЕДНИК: А прошле године? Причамо о 2017. години? Хвала вам, Алексићу, да грађани Србије тачно знају о чему причате. Значи, у 2018. години тога није било.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: ... Зато што посланици власти подносе амандмане да би се потрошило време за расправу. Тога је сваке седнице од прошле године било, годину дана. И сада вам смета што су посланици опозиције дошли у салу овде да разговарају. Ви бисте најрадије волели да са радикалима причате о амандманима, а дошао још неко други.

ПРЕДСЕДНИК: Па, посланиче, нема смисла...

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: И имајте образ према грађанима Србије да нас пустите да причамо о буџету.

ПРЕДСЕДНИК: Па причајте о буџету.

Дајте, извадите ми време колико има ова посланичка група тачно. Сад ћу вам и прочитати. И, ово радим само због грађана Србије, зато што ви то понављате као мантру неку данас, измишљате да се повлаче амандмани на гласању. Желим да дођете једном на гласање...

Није истина. Сами сте рекли – прошле године. Ми смо у децембру 2018. године.

Лепо би било.. Посланиче, молим вас.

Иначе, члан 103. је употребљен данас једно 20 пута и то заредом. Нема везе. То сте данас смислили и мени није проблем да чујем и 35-40 пута данас, није проблем. Али, једноставно, изнесите неистину. Амандмани се не повлаче.

Да ли је Ненад Константиновић смислио када је писао овај Пословник? Па јесте, шта да радимо. Ту нам је творац Пословника, ја га поштујем изузетно. Само то и могу да примењујем, не могу ништа друго. Да ли је он мислио да једни могу а други не могу да улажу амандмане, за то ће присуствовати, иначе, састанку мене и амбасадора који се за то интересују да им објасни. Ја им објашњавам то врло експлицитно и јасно, и они се слажу са тим да не може то да се уреди тако, да забраните неком. Али да се повлаче, то је неистина, и други пут то данас чујем. То није истина. Докажите, покажите у 2018. години. И, позивам вас на гласање. Да присуствујете гласању и да видите шта се гласа а шта не.

Не знам колико пута да гласам за повреду члана 103. у истом моменту. Па и то је мало по Пословнику немогуће, али...

Па све је у реду. Што се љутите?

Дакле, колико имају времена?

Сада ћу вам прочитати колико имате времена, да знају грађани Србије, и колико сте вештачки, правећи две посланичке групе са ваше листе, себи обезбедили. И то да знају грађани Србије, јер нисте самостално изашли на изборе, него са Ненадом Чанком, ЛСВ-ом, са ЛДП-ом и ви сте изашли са партијом Бориса Тадића.

Сад ћу вам прочитати. Касније, кад су се завршили избори, направили сте посланичку групу и себи обезбедили шест минута и 25 секунди, а Марко Ђуришић 15 минута. И, то је ваше време, које нико не може да вам одузме.

(Марко Ђуришић: Колико сте ви посланичких група направили?)

Шта кажете?

(Марко Ђуришић: Колико сте ви направили са ваше листе посланичких група?)

Хоћу посланицима...

(Марко Ђуришић: Кажите истину!)

Немојте да вичете на мене и немојте да будете груби према мени.

(Марко Ђуришић: Кажите грађанима колико сте посланичких група направили!)

Знам да вам не одговара.

(Марко Ђуришић: Кажите истину!)

Хоћу.

(Марко Ђуришић: Колико сте ви направили посланичких група?)

Ево, да чујемо Марка Ђуришића шта има да каже на ту тему.

(Марко Ђуришић: Дајте ми реч.)

Не, не, не да устанете, таман посла.

(Марко Ђуришић: Дајте ми реч.)

Не, не можете да ме вређате.

(Марко Ђуришић: Јесте ли рекли – хајде да чујемо Марка Ђуришића? Дајте ми реч. Ево, ја сам се пријавио. Хајде да чујемо истину. Одговорите грађанима колико сте посланичких група направили.)

Хоћете ми дозволити да завршим реченицу? Не знам како је код вас, али мене су родитељи васпитали да сачекам да неко говори па онда ја.

(Марко Ђуришић: Немојте да сте тако малициозни. Срам вас било за такво понашање!)

Рекла сам о мојим родитељима. Хвала.

Је л' ово највећи домет за данас? Пошто у 14.00 часова имате сви конференције за штампу, па морамо да испунимо нечим конференције за штампу. Не може без везе да се држе конференције. Мора нешто да се деси пре конференције – да вичете на мене, да ме вређате, да ме омаловажавате и тако даље и да не дате да расправљамо о Предлогу закона о буџету.

(Марко Ђуришић: Како сам вас ја увредио? Коју сам ја реч изговорио? Нисте ми дали реч, а ви сте ме прозвали!)

Дајте ми Пословник само да видимо да ли је посланицима дозвољено да говоре пре него што су добили реч.

Како сам одлучила као председник Парламента и председавајући у овом делу седнице да не делим опомене, а могла бих, онда, у складу са чланом 112, дајем паузу не би ли се посланици који имају вишак мржње према председавајућем, и нетолеранције, мало само смирили да можемо да наставимо седницу даље.

(Зоран Живковић: Колика је пауза?)

Зависи од тога колико вам треба да спустите тензије.

Ево, пет минута.

Мислим да смо одрасли људи и да можемо за пет минута да спустимо тензије и да размислимо о томе какву слику емитујете грађанима

Србије који желе да чују нешто и о предлогу закона који имамо и о амандманима.

Пауза пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Даме и господа народни посланици, члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања садржи опште одредбе и прописује област која се уређује законом. Овим амандманом који смо поднели, предложили смо решење које на један прецизнији и свеобухватнији начин дефинише и сам предмет закона и однос са организацијама обавезног социјалног осигурања, са органима надлежним за послове јавних прихода и свим другим повезаним органима и организацијама.

У образложењу, које је, очигледно, типско, а тиче се терминолошке измене у овом амандману, као разлог за одбацивање кажете – из разлога што је термин обавезно социјално осигурање јединствени термин који обухвата пензијско, инвалидско, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, које смо ми раздвојили овим предложеним амандманом.

На крају бих вас питала – докле ће Расим Љајић још увек да буде министар у Влади Републике Србије с обзиром на то да својом репутацијом нарушава углед државе Србије?

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Извињавам се Дубравку Бојићу.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани народни посланици, драги грађани који гледате ово, председница Парламента је по ко зна који пут прекршила Пословник.

Прекршила је члан 27. став 2, у коме пише да она треба да се стара о примени Пословника, а не да злоупотребљава овај пословник.

Дакле, председница Парламента из минута у минут злоупотребљава Пословник тако што говори и обраћа се грађанима делећи пацке неподобним посланицима за њу, вређајући посланике опозиције и покушавајући да оправда злоупотребу коју СНС ради.

Годину дана СНС покушава да сакрије од грађана шта је то што се предлаже законима, а сада покушавате да сакријете шта сте предложили

буџетом, колики ће бити порез на имовину наших грађана. То сакривате тако што не дозвољавате било коме из опозиције да говори о амандманима. И, још то председница Парламента оправдава, каже – имају права сви да поднесу амандман.

Ви се обраћате мени лично, што немате права, да сам ја писао овај пословник. Па пише у овом пословнику да не смете да га злоупотребљавате.

Пише у овом пословнику да не може једна група или низ посланика да поднесе 380 амандмана на први закон. Зашто? Да не бисмо могли да расправљамо о буџету, 385 амандмана је поднела СНС. Зашто? Да бисмо говорили 600 минута само о првом закону, да ништа грађани не могу да чују о буџету, о буџету који занима сваког грађанина. Зашто? Да не би знали колики ће да буде порез на имовину, да не би знали шта спремате грађанима.

Немојте више да злоупотребљавате Пословник и немојте да делите пацке и немојте да добацујете.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Ви сигурно најбоље знате шта пише у Пословнику, уважени посланиче, тако да онда знате сигурно и да по члану 103. став 4. имам дужност да одговорим на сваку повреду Пословника. Не знам како ћутећи да одговорим, тога у Пословнику нема.

Да ли вама мој одговор није милозвучан и делује као пацке, о томе можемо да разговарамо. О томе заиста можемо да разговарамо. Да ли сам у праву или нисам у праву, морамо на гласање, уважени посланиче Ненаде Константиновићу.

Вама се извињавам што повремено морам ваше име да изговорим, али ви јесте писали овај пословник и не могу да слажем ни јавност ни остале посланике који можда ту чињеницу не знају.

Уставно право је, иначе, не пословничко, посланика да улажу амандмане ако то желе и то врло добро знате.

А 250 – извињавам се, морам да одговорим на питање – 250 амандмана је уложено управо од ваше посланичке групе на тачку 42, и то је чињеница, тако да ту чињеницу нисте изнели грађанима Србије, него само оно што се вама, свакако, више и допада.

Да ли сам прекршила Пословник и ову одредбу, ставићу на гласање, свакако, уважени посланиче, а пацке не делим никоме. Најрадије бих све прећутала, али једноставно ви сте ме обавезали, као творац овог пословника, да одговорим на сваку повреду Пословника, без обзира на то што се оне понављају.

(Ненад Константиновић: Да.)

Повреда Пословника, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 27, госпођо Гојковић.

Одмах да свима буде јасно, не занимају њих ни амандмани, ни буџет, ни расправа у Скупштини. Овде се ради о следећем сценарију. Александра Вучића треба прогласити за новог Слободана Милошевића, за новог диктатора против кога су сва средства дозвољена. У време када Енвер Хоџај јавно пропагира пакт против Србије на међународном плану, ми на унутрашњем плану имамо пакт против Србије Драгана Ђиласа и свих оних које је он окупио.

(Радослав Милојичић: Где си био кад су бомбардовали? Куповао си станове.)

Зато су сви они дошли данас у Народну скупштину по налогу, по диктату Драгана Ђиласа и својих страних ментора, јер не могу да победе Александра Вучића на изборима, па онда покушавају опструкцијом у Парламенту и увредама на рачун Александра Вучића и Српске напредне странке да изазову хаос.

Ја само желим да им кажем да се њих нико не плаши. Могу да дођу сви, могу да вичу, могу да машу пословницима, овде је ствар сасвим јасна. У питању пакт против Србије, али то су грађани Србије већ видели. То смо већ видели 5. октобра 2000. године, кад од једног човека направите црног ђавола, па га уз помоћ странаца оборите са власти, па онда ви преузмете власт, па онда опљачкате све што може да се опљачка, па спроведете приватизацију, па се лично обогатите, па вас тај Александар Вучић 2012. године заустави у крађи...

(Радослав Милојичић: Којој крађи?)

... Па шест година не можете да крадете, па бисте опет да крадете, па онда хајде Јово наново све испочетка, па поново Драгану Ђиласу да се пуне кесе, па поново да држава плаћа рекет, па поново „Телеком“ да плаћа рекет итд.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче. Време.

Значи, имам три повреде, посланика Бошка Обрадовића, Мају Виденовић и Радослава Милојичића.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије који пратите овај директан пренос заседања Народне скупштине Републике Србије, указао бих на континуирану повреду члана 27, у коме је у ставу 1. председник Народне скупштине онај који представља Народну скупштину, сазива њене седнице, председава њима и врши друге послове у складу са законом и овим пословником.

Управо је председник Народне скупштине омогућио опструкцију Народне скупштине од стране владајуће већине тиме што је дозволио да пре тачно годину дана, то данас обележавамо, од првог предатог

амандмана СНС-а, који нема никакве везе са предложеним законом, који директно утиче на то да поједе време опозиције, ми нећемо, дакле, уопште моћи да расправљамо по амандманима по другим тачкама дневног реда.

Зато сте и ставили 62 законска предлога у једну обједињену расправу и тиме сте, заправо, онемогућили опозицији да говори о кључним животним питањима – зашто је толика цена горива, како сте опљачкали пензионере, како сте уништили српско село и пољопривреду, зашто је толика цена малине. Дакле, ми не можемо о томе да говоримо, јер ви, једноставно, уводите ваше фантомске амандмане који користе да украду наше време.

А што се тиче пакта, заиста постоји пакт, али пакт Александра Вучића, Едија Раме, Рамуша Харадинаја, Хашима Тачија, Мила Ђукановића и других ваших пријатеља на челу са већ познатим Билом Клинтонем, Тонијем Блером и осталим ратним злочинцима. То је једини пакт који функционише на Балкану, криминално-политички пакт браће Вучић и браће Ђукановић.

То је оно што је суштина читаве ове приче и немојте ви нама пребацивати...

(Искључен микрофон)

ПРЕДСЕДНИК: Ово нема везе са чланом 27, заиста.

(Бошко Обрадовић: Како нема везе са Пословником?)

Нема никакве везе. Нисте ни симпатични. Ово је стварно мимо... Стварно, превазишли сте себе.

А и иначе члан 27. не могу да повредим неколико пута узастопно а да реч једну не кажем, тако да о овоме нећемо чак ни гласати, уважени посланиче, јер се управо Мартиновић позвао на исти тај члан.

У међувремену, док не саслушамо још неколико повреда Пословника, молим вас да прочитате члан 158, који врло јасно дефинише расправу и време трајања расправе по амандманима.

Прочитајте добро и наставићемо, наравно, да разговарамо о томе, ако је то данас тема, а претпостављам, до конференција за штампу које сте заказали, да јесте данас тема члан 158. Претпостављам.

Иначе, да вас обавестим, јер не знате тачно, и ви лично имате 15 минута.

Добро, да сачекам да се издоговарате о даљој тактици шта ћете и како ћете, пошто сам дужна, шта да радим, Ненад Константиновић ме је обавезао да по члану 103. став 4. одговарам као папагај, ако треба и више дана. Шта ћу, ја поштујем Константиновића као творца Пословника, то је наш мали устав.

Да ли се чујемо, посланиче, како би рекли у нашем крају?

(Бошко Обрадовић: Да, да.)

Значи, ви имате лично 15 минута које још нисте користили. Користите кад год желите у току расправе. Тако сте и ушли у Парламент и тако до краја. Петнаест минута нико вам неће одузети и осам минута и 52 секунде, а све остало у складу са чланом 158.

А за остале примедбе код Ненада Константиновића, молим вас. Са њим расправите, јер ја ово нисам писала. Ја се трудим да користим члан 27. колико могу.

Реч има Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Председнице, даме и господо народни посланици, председнице, ја вас молим да покушамо да се саслушамо. Ја се позивам на члан 107. став 1, који говори о достојанству и позивам се на члан 109, на вашу обавезу, председнице, да врло пажљиво слушате претходног говорника, који је злоупотребљавајући повреду Пословника говорио нешто чиме смо, нажалост, не представници опозиције, представници грађана у Парламенту, него грађани Србије прошле недеље, а данас је поновљено, проглашени за издајнички олош, да данас шеф посланичке групе, који се сада јавља по повреди Пословника, говори да је неко формирао пакт против Србије.

(Александар Мартиновић: Тако је.)

Шта тачно тиме ви желите да кажете? Какву ви мету на представнике опозиције, на представнике који се залажу да се глас грађана у Народној скупштини чује, стављате?

Да ли је неко формирао пакт против Србије зато што се залаже да се у Народној скупштини Републике Србије чује реч грађана и чује оно што ви подношењем амандмана покушавате да сакријете, а то је да овим буџетом није предвиђено да се врате отете пензије пензионерима, да овим буџетом није предвиђено да се исправи неправда, а да се укине забрана запошљавања јер се сваком честитом грађанину и грађанки онемогућава, који је поштено стекао диплому, да ради у оним областима које су усмерене на државу, док се чланови, симпатизери СНС-а, док се шеф Посланичке групе СНС запошљава у Вишој медицинској школи?

Председнице, можете ли тачно да нам кажете шта значи ваша претња – ви сте данас заказали конференције за штампу? Да нећете можда тиме да кажете да ћете и то да нам забраните? Да ли народни посланици у Народној скупштини имају право да се обраћају грађанима који су нас обавезали да у њихово име говоримо? За разлику од вас и председника Србије, који упада у све телевизије са националном фреквенцијом, има ванредна стања и ванредне конференције, ми поштујемо Пословник. Имамо конференције за штампу у Народној скупштини. Ово је наша кућа. Ми смо глас грађана и овом игаријом нећете нас спречити да говоримо у њихово име.

ПРЕДСЕДНИК: Је л' то то? Хвала.

Посланице, чему толика агресија према мени? Ја само водим седницу. Нико други осим вас који...

(Маја Виденовић: Рекли су да смо издајнички олош.)

Само полако. Ууу, шта се све изговорило са леве стране, нисте били толико осетљиви. Полако само.

(Маја Виденовић: Како да дозволимо да нас проглашавају за издајнички олош?)

Немојте, колегинице, стварно. Ја вас изузетно уважавам. Нисам очекивала да вичете данас, нисте били такав посланик до овог тренутка.

Значи, немојте. Читаво преподне смо ви говорите. Како можете да кажете да говори неко други? Повремено се подигне Пословник. Данас нико и не говори о Пословнику, будимо искрени. Па ово нема везе са животом, а не са Пословником.

Је л' тако, Константиновићу? То нисте предвидели кад сте уложили напор да напишете овај пословник, да се данас крши Пословник читав дан.

Али ја ћу издржати, зато што ви хоћете да прикажете и мене и све посланике из владајуће већине да ми не дамо да се говори. Како не дамо? Ево, читаво преподне само говоре посланици опозиције. Тако је.

Али изгледа да ја имам овде неколико речи које су ми задате, шта смем да кажем а шта не смем да кажем, па не знам више како да у складу са чланом 103. став 4. одговарам осим са јо и по, мислим са да и не. Не знам како.

(Мариника Тепић: Довољно је.)

Довољно? Хвала вам, госпођо Тепић.

Ето, не смем ништа да кажем, али морам само да скренем пажњу да ово што се износи данас као повреда Пословника, ништа не одговара духу повреде Пословника.

Даље не морам ни да одговарам. Изволите, бина је ваша. Говорите шта год данас желите до 14 часова, а надам се да ћемо онда почети са седницом. Претпостављам да хоћемо.

Редом само, молим вас. Сви су се јавили по повреди Пословника и никог нећу да прескочим.

Извол'те.

(Радослав Милојичић: Председнице, малопре сте рекли – Маја Виденовић, па ја.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, госпођо...

ПРЕДСЕДНИК: Али ја никог нисам прозвала још.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107...

ПРЕДСЕДНИК: Како можете да измислите да сам ја изговорила неко име кад нисам још?

(Радослав Милојичић: Малопре сте у микрофон рекли један посланик, Маја Виденовић...)

Посланиче... Полако, полако. Немојте да вичете. Ја у овом тренутку ником нисам дала реч. Што се буните унапред?

(Маја Виденовић: Он стоји.)

Хоћете да забраните Мартиновићу и да устане повремено?

(Маја Виденовић: Укључен му је микрофон.)

Можда случајно, не знам, али као што видите, може на снимку да се види да ја ни реч нисам дала.

Ајде, ајде, само полако. Истрпећу ја и те увреде мимо микрофона.

Ја то све чујем, не чују грађани Србије.

Је л' тако, Алексићу?

Али ја чујем, да.

Нисте ви, него колега испред вас, али није проблем.

Па знам да му није лако.

Само полако, сачекајте, минут, два, три.

(Марко Ђуришић: Немојте да лажете. Срам вас било!)

Ево, рекао ми је Марко Ђуришић да ја лажем. Ето, ја лажем. И шта ћемо сад?

(Радослав Милојичић: Рекли сте Обрадовић, Виденовић, Милојичић.)

У чему је проблем сад? Нисам никоме још дала реч. Шта сад хоћете?

(Радослав Милојичић: Како нисте? Ево, укључен је микрофон.)

Хоћете ли ми омогућити атмосферу да наставимо са радом или да дам паузу до 14 часова? Ви одлучите. Али не мањина у Парламенту, него заједно. Ставићу на гласање, да видим колико ко има гласова.

(Зоран Живковић: Пауза.)

Полако само.

Дакле, Милојичић, па Мартиновић, па Марко Ђуришић, редом по јављању.

Чућемо, али да мало изађете из контекста. Три члана укруг. Је л' може нешто друго? На пример, члан 171. То вам је одлично за данас.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Могу? Хвала.

Рекламирам члан 110. и тражим одузимање речи и казну за посланика Мартиновића, који је читаву опозицију назвао издајницима и рекао да смо ми у некаквом пакту против Србије.

Поштована и драга господо, ми Србију волимо, наравно, највише на свету. Ми нисмо у пакту против Србије, али смо у пакту против лоповлука и омаловажавања грађана Србије од стране СНС-а. А ко јесте у пакту против Србије? Па јесте СНС, која је у коалицији са Харадинајем и Тачијем. Ви сте у пакту против Србије. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, нису се стекли услови из члана 110 да се некоме одузме реч. Прво морају опомене, једна, па друга опомена. Али, ако сте ме добро чули, не упадам у клопку коју сте сами смислили, да ја данас делим ту некакве опомене.

(Радослав Милојичић: Могу ли ја да завршим?)

Свакако, апсолутно. То је у интересу свих, да завршите своју мисао и да грађани Србије чују шта сте имали да кажете. Али опомене, искључивање и то, данас не. Није на репертоару данас, јер нећу да радим оно што бисте ви желели.

Само изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Ја не знам зашто ми сваки пут одузмете реч. Било би ми драго да сте одузели реч Мартиновићу, који је све посланике опозиције назвао издајницима. То је срамота према грађанима Србије који су за нас гласали, срамота је за нас саме и срамота је за наше претке, а многи су животе дали за ту Србију, док је власт Српске напредне странке, и њени функционери Николић и Вучић добијали станове док су на наше грађане падале бомбе. Е, то је срамота. И зато рекламирам члан 110.

Но, мене не чуди ништа друго од вас, јер сам начин како сте настали, крађом мандата, не може ништа друго ни да произведе.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, сад сте измислили.

(Радослав Милојичић: Измислили?)

Па јесте ли учествовали на тим изборима?

(Радослав Милојичић: Украли сте мандате радикалима 2008. године.)

Дакле, рекла сам, члан 110, не могу у том смислу у којем сте ви на почетку рекли да сам повредила, нису се стекли услови за то.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: У питању је, дакле, пакт против Србије. У питању је исти сценарио који смо видели 2000. године. Свак онај ко данас тврди да Александар Вучић стоји иза убиства Оливера Ивановића, на страни је Рамуша Харадинаја, на страни је Хоџаја, на страни је Тачија и на страни је свих српских непријатеља.

Довољно дуго се сви ми овде бавимо политиком да бисмо могли веома лако да израчунамо да су два плус два четири. Ове даме и господа су данас послати у Народну скупштину да би брутално нападали, не председника Републике, него државу Србију, да би државу Србију оптужили да је извршила убиство Оливера Ивановића и да је држава Србија крива за све зло што се дешава на Балкану. То раде по истом сценарију по коме су радили и 5. октобра 2000. године.

Године 2000. су рекли – Србија је крива за рат у бившој Југославији. Србија је разбила бившу Југославију. Срби су највећи зликовци и злочинци на Балкану. То тврде и дан-данас.

И данас су у истом фронту, против Србије, против њених грађана, против српског народа, и Харадинај, и Тачи, и Хоџај, и Бошко Обрадовић, и Вук Јеремић, и Драган Ђилас и сви остали. И нема ништа друго, не постоји ништа друго што те људе повезује, сем једне ствари – сви се они боре против Александра Вучића и сви се боре против Србије. То је једино што их повезује.

Дакле, имамо два пакта против Србије.

(Председник: Време.)

Један се ствара на међународном плану, од појединих бивших југословенских република које би да стегну омчу око врата српском народу, а други је пакт против Србије који се ствара изнутра, кога стварају они који су изгубили власт 2012. године.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, у складу са Пословником желим да продужим данашњи рад и након 18.00 часова.

Сада, због немогућности да користим члан 27. и да руководим овом скупштином, дајем паузу од сат и десет минута, до 14.00 часова.

Значи, у 14.00 часова ћу пробати да наставим да водим седницу, јер ово више нема никаквог смисла. Јасно је зашто је део посланика дошао овде, да прави хаос, али ја лично не желим у томе да учествујем.

(Зоран Живковић: Мислим да је оставка право решење.)

Можете ви дати оставку на место посланика, немам ништа против. То је ваше право.

(Зоран Живковић: Сами кажете да не знате, да не можете. Да вам помогнемо?)

Не желим да учествујем у рушењу Парламента и државе. То не желим.

(После паузе – 14.00)

ПРЕДСЕДНИК: Настављамо рад.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли ви желите реч? (Да.)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ми још увек нисмо добили одговоре на питања која смо поставили у претходном делу седнице, а нажалост, као што видимо, сад је ту још мањи број министара, односно тренутно само један министар.

За сваку Владу и за сваког председника Владе, ако се иоле разуме у свој посао и ако га иоле озбиљно обавља, свакако да је Закон о буџету најважнији. Међутим, ми смо сви сведоци тога да је Ана Брнабић данас на Конференцији Уједињених нација о промени климе у Пољској и потпуно је јасно да ће њен допринос тамо бити неупоредиво мањи него што је њена обавеза била да данас овде пред посланицима и Народном скупштином Републике Србије брани буџет који је, заправо, она као глава Владе послала овде. Међутим, ви сте одабрали још једанпут да наставите са ниподаштавањем Народне скупштине и народних посланика, да наставите са унижавањем онога што би требало да буде највише представничко тело у Републици Србији и надам се да ћете што пре могуће платити за то цену, политичку, наравно, на првим изборима који ће доћи.

Међутим, овде се поставља још једно питање. Дакле, поставља се питање увек, поред онога ко ће предлагати закон поставља се и питање ко ће га спроводити. И то је питање које смо ми у неколико наврата и данас поставили. Пре свега, да ли ће у Влади Републике Србије седети Расим Љајић? Изнете су веома озбиљне чињенице, веома озбиљне оптужбе против њега и, уместо да се тиме бавите на озбиљан начин, ви чините све да скренете тему те најважније дискусије у овом тренутку.

Ми смо већ видели да је завршни рачун буџета нешто на шта апсолутно не треба рачунати, а ако се узме у обзир и то какви људи ту седе, онда заиста морате признати да са правом изражавамо велику сумњу према ономе што сте доставили и предложили као буџет.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Закон о доприносима за обавезно социјално осигурање је закон који је материјалне природе и он је регулисао ко су обвезници, ко су субјекти по овом закону. Овај закон о Централном регистру значи један закон техничке природе, који би даље требало да на најбољи начин, кад су у питању Министарство финансија и Пореска управа, контролише плаћања доприноса.

Ја сам већ раније рекао да је то нешто што је и потпуно нормално, али шта, господине министре, ви чините да би био обухват већи, а да би

се смањиле обавезе? Не чините, заправо, ништа, и можда би било и добро да ви престанете запошљавати толико колико сте досада. Наравно, немамо ми ништа против. Напротив, суштина јесте да се што већи број грађана Србије запосли, али поставља се питање где се они запошљавају, оно кад ви причате о смањењу стопе незапослености. Колико се запослило у Србији, а колико је отишло негде у иностранство? Па као што сад поједине локалне самоуправе, јер су пропустиле период у последње две или три деценије да граде сеоске путеве и сад то покушавају да учине да би задржале неко становништво на тим подручјима, међутим, они више немају тамо кога да задрже, а ви и даље остављате на снази Закон о ограничењу запошљавања, и то о ограничењу запошљавања младих и стручних, а уопште се није ограничило запошљавање оданих припадника политичких странака које су на власти.

Од овог централног регистра много важније питање и за грађане Србије и за нас из Српске радикалне странке јесте однос Владе према националном питању, јер недопустиво је да потпредседник Владе и даље даје пуну подршку оном ко је то Џуца, или Џуцевић, или Сулејман Угљанин, а постоје информације да је посланик Сулејмана Угљанина добио од Расима Љајића 100.000 евра да би заступао овде његове интересе. Да, драге колеге, он ми је рекао. Није ми показао новац, нисам учествовао у бројању, али рекао је скоро, када сам га питао откуд онакве информације, каже – ја сам за то добио 100.000 евра. Ми би требало да се много више бавимо тим питањима него неким од којих грађани Србије немају никакве користи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Томислав Љубеновић.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

У име Посланичке групе Српске радикалне странке поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Чланом 1. дефинишу се оснивање и делатност Централног регистра и СРС је мишљења да је у тексту закона неопходно прецизно дефинисање самог предмета закона.

Као што сам већ рекао приликом образлагања претходног амандмана, сада се усваја потпуно нов закон, а претходни је донет 2010. године, у време када је министар рада и социјалне политике био Расим Љајић. Чланом 30. тог закона било је дефинисано да надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих за његово спровођење, као и надзор над радом Централног регистра врши министарство надлежно за социјалну политику. Изменама и допунама поменутог закона, које су извршене 2014. године, дефинисано је у члану 29б да надзор над

спровођењем овог закона и прописа донетих за његово спровођење, као и надзор над радом Централног регистра врши министарство надлежно за послове финансија.

Закључак који се недвосмислено намеће јесте да се и претходна и садашња власт у Републици Србији чиниле огромне уступке Расиму Љајићу. У време када је он био министар, тадашња власт је морала да му повери вршење надзора над радом Централног регистра. Његовим одласком на функцију министра за трговину, туризам и телекомуникације вршење надзора над Централним регистром прелази у Министарство финансија.

Садашња власт такође чини огроман уступак Расиму Љајићу, допуштајући му да још увек буде министар у Влади након познатих дешавања приликом избора за националне савете и везе са Сулејманом Угљанином. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Током припреме за ову расправу информисала сам се о раду портала „Реци не раду на црно“, на коме грађани могу да провере да ли су пријављени и на који износ их је послодавац пријавио, што је одлична ствар, а такође је добро да имамо Централни регистар обвезника обавезног социјалног осигурања јер се на тај начин олакшава послодавцима пријава радника.

Међутим, ниједан од ових портала не решава проблем суштински, а чињеница је да је положај радника у Србији изузетно лош, мада бољи је него за време претходних режима који су спровели пљачкашку приватизацију.

Тренутно чак 350 грађана Србије ради за минималац и сви ти грађани ће због ниских доходака које тренутно имају остварити право на мизерне пензије, којима неће моћи да се прехране и да купе лекове и сви ти људи биће принуђени у старијем животном добу да се окрену сивој или црној економији како би преживели.

Проблем нису само минималци, већ и чињеница да многи послодавци не пријављују раднике, те да многи прибегавају томе да раднике пријављују на минималце, а да им разлику до пуне плате дају на руке како би уштедели. Овим системом злоупотреба богате газде и тајкуни постају још богатији, а грађани све сиромашнији и то је проблем који морате да решите. Решићете га пре свега тако што ћете ово питање

уредити законски, тако да одговарају тајкуни и послодавци који не пријављују грађане, а не грађани који су принуђени да раде на црно.

Исто тако, веома је важно да у саставу Владе Републике Србије не седе људи који крше законе, а један од њих је и министар трговине и телекомуникација и актуелни потпредседник Владе Расим Љајић. Ми смо овде обавестили министра полиције о нашим сазнањима, а он је председнику СРС-а одговорио да нема сазнања да је Расим Љајић нарко-дилер. И, то је истина, Расим Љајић није...

ПРЕДСЕДНИК: Амандман, молим вас.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Добро. С обзиром на то да у Влади имате не нарко-дилера него нарко-боса, очекујемо да га из Владе избаците.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем, председавајућа.

Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона и предложеним амандманом прецизира се и проширује круг лица која имају одговарајући однос са Централним регистром обавезног социјалног осигурања, тако што се поред других правних субјеката додају и физичка лица са предузетничким статусом.

Овом допуном и прецизирањем проширује се круг лица која морају бити обухваћена пословима који спадају у делатност Централног регистра обавезног социјалног осигурања.

С обзиром на велики број предузетника и пољопривредника, као и чињеницу да предузетници и пољопривредници имају законом утврђена права и обавезе, неопходно је да буду систематизовани у предложеном закону на јасан, прецизан и препознатљив начин.

То је била суштина предложеног амандмана, који није прихваћен.

Искористићу, пошто данас током читаве расправе сви су мало скретали са теме, па да и ја искористим да кажем да је још једна земља повукла признање тзв. државе Косово, да су то Соломонска Острва и ја то желим да похвалим. Влада наставља са радом и заиста мислим да ово није велика злоупотреба, председнице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, свакако.

На члан 1. амандман је поднела посланица Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Господине министре, наравно, као и нешто што сам ја већ свико за ове две године, сваки амандман који предложимо са ове стране, па без обзира на то да ли је смислен или није, наравно, сваки је по Пословнику и то никад нисам спорио, бива одбијен.

Волео бих да вас питам, министре, вас и ваше сараднике – да ли знате ви у чему је разлика између члана закона и овога што сам ја предложио амандманом? То вас питам из простог разлога јер, овај, не знам да ли је ико то уопште и читао.

Знате, ја сам консултовао људе који су у тој струци у вези чега се ова замена овде ради. Иначе, ради се о једној језичкој замени и они кажу да сам ја у праву.

(Александар Марковић: Лажу те.)

Лажу. Лажу нас многи у овој држави.

Али није то проблем, господине министре, што можда ви то нисте прочитали. Проблем је што сте, када сте образлагали законе, прво образложили буџет, а буџет је 4. тачка дневног реда. И проблем је што ми нећемо моћи о буџету да причамо, а на тај начин нећемо моћи да сазнамо да ли је он добар или није добар.

Све је по Пословнику и све је онако како ова књига налаже, али није по чојству. То сам причао, а нисте били тада када сам причао у петак, изашли сте, да не може опозиција ништа да каже о буџету, а кажемо сви да је то најважнији закон који се доноси.

Да, можемо у оквиру оног времена, али не можемо амандмански, што је циљ амандмана, да пробамо нешто да коригујемо, поправимо или да добијемо објашњење зашто нам то није у реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар има реч.

СИНИША МАЛИ: Само, ако ми дозволите... Хвала лепо.

Уважени посланици, дакле, амандман који сте поднели се не прихвата из разлога што је нејасно на који начин предложена измена везника, што се сматра правнотехничком редакцијом текста, може допринети постизању циљева који су дефинисани изменама ових закона.

Дакле, ради се о правнотехничкој редакцији која може да се измени у току правнотехничке редакције и нема везе са циљевима који су дефинисани законом. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Марија Јањушевић.

Да ли желите реч? (Да.)

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Да, захваљујем.

Дакле, овај закон који је први на дневном реду и обједињен је са 62 преостале тачке дневног реда бави се обавезним социјалним осигурањем. То би неком површном посматрачу могло и да значи да држава брине о запосленима и да брине о обавезном социјалном осигурању, а ми, нажалост, зато што нећемо моћи да расправљамо о буџету онако како то заслужују и Народна скупштина и грађани, можемо само да претпостављамо да ли ви, заправо, желите да осигурате пуњење буџета.

С тим у вези, такође, позивам све, и грађане Републике Србије и стручну јавност и све заинтересоване, да и у наредним месецима испрате најављене аукције емитовања државних обвезница, јер смо почетком 2018. године могли да се уверимо колико се држава још додатно задужила и како заправо овај режим пуни буџет.

Дакле, када кажете обавезно социјално осигурање, то, нажалост, у вашем случају не значи бригу о запосленима, бригу о радницима, јер то сваког дана видимо и у пракси, видимо како се завршава судбина свих запослених у страним компанијама које су добиле субвенције, али нису контролисане од стране државе, па ти запослени завршавају на улици.

Бојим се да је и овај закон само један ваш марифетлук, а то ћемо убрзо видети у пракси и само да додам – ето, вашом одлуком, одлуком владајуће странке, на овој седници, по свакој тачки дневног реда, по сваком закону имамо отприлике по 20 секунди могућности да расправљамо, па тако и о најважнијој тачки, о буџету. Вашом одлуком, то је ваше лице. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, ја бих желео да подржим овај амандман колегинице Марије Јањушевић, из простог разлога што је он направљен по свим стандардима како се подносе амандмани Српске напредне странке.

Дакле, идеја за амандман СНС јесте да се поједе време опозицији за разговор о кључним актуелним темама, да се хвали Александар Вучић и да се хвале достигнућа Владе, а да се онемогући расправа, примера ради, о цени малине ове године или о цени горива ове године или о пљачки пензионера за 850 милиона евра за четири године, или о томе како тренутно Александар Вучић тајно преговара о Косову и Метохији са Арноом Данжаном, француским обавештајцем и личним пријатељем Хашима Гачија, о томе како ће дати Прешево и Бујановац само да би остао још четири године на власти, плус да призна цело независно Косово и омогући Косову улазак у Уједињене нације.

Дакле, хоћу да вам кажем шта је поента ваше приче. Ви предлагете амандмане да бисте онемогућили говор опозиције о овим кључним

темама. На крају повучете ваше амандмане и не гласате за сопствене амандмане да не бисте, јер су, наравно, бесмислени... Ми тврдимо да су бесмислени, а ви доказујете да су бесмислени тиме што их повучете.

Зашто ви то све радите? Из веома једноставног разлога, да се не би чула истина за скупштинском говорницом о кључним темама које данас боле грађане Србије – како мамама узимате по новом Закону о финансијској подршци породици са децом, када оду на породилско, њихове паре, како сте отели сељацима субвенције и смањили их са 14.000 на 4.000, како смо једина држава у Европи која не регресира дизел-гориво за пољопривреднике, како имамо најскупље гориво у Европи. О томе овде не може да се говори зато што ви дајете ваше бесмислене и фантомске амандмане који треба да спрече опозицију да се чује реч истине о томе у каквом режиму ми живимо, да не би могло да се чује ко су они који су премлатили и покушали убиство Борка Стефановића у Крушевцу. Зашто још увек имамо само њихове иницијале и не знамо њихова имена? Ко су њихови налогодавци? Да ли су чланови СНС-а? Да ли их је послао неко из СНС-а да се обрачунају са онима којима ви лепите етикете издајника, насилника и лопова?

Дакле, то су теме које морају да се чују овде у Дому Народне скупштине Републике Србије. Ко је покушао да убије Борка Стефановића, то је тема о којој ми треба да разговарамо. Ко тајно преговара о КиМ и припрема издају КиМ, и признање независности, и даје поред КиМ још и Прешево и Бујановац само да би остао још четири године на власти? Знамо ко је то, Александар Вучић, велики пријатељ Едија Раме, који ствара велику Албанију, велики пријатељ Рамуша Харадинаја и Хашима Тачија, ратних злочинаца и терориста, велики пријатељ Била Клинтона и Тонија Блера, великих злочинаца. Дакле, то је Александар Вучић.

О томе ви не дозвољавате да се овде говори и мислите да ћете нас ућуткати и да ћете спречити са ових 385 лажних амандмана које сте предали да се о свему овоме говори. Па нећете спречити зато што овде постоји опозиција, зато што се ми вас не плашимо. Ако сте мислили да пребијете Борка Стефановића, па да вас се уплашимо, нисте нас уплашили. Још више сте нас мотивисали да будемо храбри и истрајни до пада Александра Вучића са власти.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Мартиновић по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Нисте ви тако лоши, господине координаторе, додуше, мало сте у коалицији са овима што су опљачкали Србију, што су је упропастили у политичком и економском смислу. У коалицији сте са онима који су покушали да закуцају ексер на мртвачки сандук који је требало да се зове Косово и Метохија, али релативно сте

млади, ја мислим да ћете се поправити. Само, избегавајте ова новембарска и децембарска купања. Видим да то лоше утиче на ваше здравље. Има један монарх који лечи такве као што сте ви једном специфичном методом, па пробајте код њега да одете. Мислим да се манастир зове Црна Река. Можда вам то помогне.

Има нешто друго што ја хоћу да кажем. Овде је, дакле, на делу отворени фронт свих могућих унутрашњих и спољних непријатеља Србије у моменту када Србија бије тешку борбу за свој народ на Косову и Метохији. Ако ми кажете да је случајно то што су у Народну скупштину ушли посланици који скоро три године у Скупштину нису ушли, него су ушли баш данас да нам причају о томе како ми хоћемо да издамо Косово и Метохију, како цртамо неке границе, како ћемо неке да дајемо Прешево и Бујановац, ја мислим да то није случајно. Дакле, у питању је, ја ћу то данас да кажем ако треба и сто пута, у питању је отворени пакт против Србије, као што је био пакт против Србије и 2000. године.

Ви сте, на крају крајева, сетите се ваших прича о Милошевићу као великом криминалцу, о изношењу пара на Кипар, како је опљачкао привреду, како је убио овог, како је убио оног. Шта се на крају испоставило? Хајде мало да се подсетимо тих времена. Мира Марковић је крива зато што је била подстрекач у кривичном делу да нека њена секретарица добије једнособан стан у Београду. То је све што је досовска власт успела да ископа о том великом криминалу Слободана Милошевића. Немам никакве велике симпатије према политици Слободана Милошевића, али хоћу да вам кажем да је овде у питању иста матрица.

Овде народ треба убедити. То треба да га убеде. Ја знам да је то тежак посао. То треба да ураде људи који су добили три, четири, шест процената гласова на изборима. Овде треба народ убедити да се у Србији ништа није променило, да је Александар Вучић у ствари други Слободан Милошевић, а да је СНС друга Социјалистичка партија Србије, и да сад треба демократију, правду, економски бољитак да нам донесу Драган Ђилас, Вук Јерemiћ, његов координатор и сви они који су били на власти од 2000. до 2012. године.

Они који су исисали сваки живот из Србије и у економском и у биолошком смислу, сада су сви на гомили. Неки су и овде физички присутни у сали, сви су овде, и Бошко Обрадовић, и Зоран Живковић, и Душан Петровић. Овде се причало о томе, госпођо Гојковић, каже – са једне листе Српске напредне странке, каже, имате више посланичких група. Овде имате Народну странку Вука Јерemiћа која има две посланичке групе. Има посланике у две посланичке групе, а уопште није учествовао на изборима. И онда нам они говоре о томе како треба да изгледа демократија, како треба да изгледа парламентаризам и како је све

ово што ми радимо, како су наши амандмани фантомски и како ми од Скупштине правимо циркус. Ви хоћете да урадите исто оно што сте урадили и 5. октобра, само сте слаби.

Оно што мене занима, кажите ми шта су вам рекли ти ваши страни ментори. Шта су вам рекли Енглези? Шта су вам рекли Американци? Који сценарио сада треба да примените па да срушите човека који има подршку 60% грађана Србије? Нема више Цоа багеристе. Где вам је онај Маки Арсенијевић што је Молотовљевим коктелима палио ову зграду? Морате нешто ново да смислите, али нисте одмакли много у тим вашим иновацијама. Иста вам је матрица – нема слободе, нема демократије, нема слободе штампе. Које год новине да отворите, из њих искачу тзв. лидери опозиције. Упалите неке телевизије, 24 часа најгоре могуће пропаганде, не само против Александра Вучића, против државе Србије.

Одговорно тврдим, телевизија Н1 води гору пропаганду него што то ради ХРТ. Сви су се удружили против Александра Вучића. Ено, у Загребу штампају књигу, каже – Сто година србијанског терора у Хрватској. На насловној страници те књиге краљ Александар Карађорђевић, Светозар Прибићевић и Александар Вучић. Значи, иста је матрица. Свуда је иста прича, и у Загребу, и у Приштини, нажалост, ево, и овде у Београду. Не ваља Александар Вучић, треба да га склонимо. Зашто? Па не одговара нам јака Србија. Треба нам она инвалидна, она богаљаста Србија коју су водили Борис Тадић, Зоран Живковић, Душан Петровић, Вук Јеремић, Драган Ђилас. Та Србија нам треба. Србија која нема економску снагу, Србија која нема своју војску, Србија која нема своје достојанство. Нама таква Србија треба.

Нама не треба Србија са јаком економијом. Нама не треба Србија са јаком војском. Нама треба слаба Србија. И то је стара коминтерновска теза, коју су преузели и ови обојени комунисти у новом ДОС-у. Каже – што слабија Србија, то стабилнији Балкан, и зато треба срушити Александра Вучића. Због тога сте се ви удружили. Какав други ви интерес имате, какву идеју?

Стално причате – не можемо да дођемо до речи, не можемо да кажемо наше идеје. Па које су вам идеје? Идеје су – мрзимо Вучића, мрзимо његовог брата, треба му побити целу фамилију. То су вам идеје. Хајде кажите ми једну вашу политичку идеју, једну економску идеју. Сем да је економска идеја – хајде да дођемо у Владичин Хан и да затворимо фабрику коју је Вучић претходни дан отворио. То вам је политика.

Кажете – ми смо за Косово и Метохију, а онда дођете у Скупштину и кажете – е, онај Александар Вучић, он је издајник зато што хоће да гради ауто-пут Ниш–Мердаре–Приштина. Па чије су Мердаре? Па чија је Приштина? За вас нису српски. И онда ви кажете – Александар Вучић хоће

нешто да изда. Па нема тога што у овој држави ви већ нисте издали, нема тога. Једино што умете да радите, то је да служите српским непријатељима. Говорите исто што и они. Ваша реторика се не разликује ни за јоту од реторике која се чује у Загребу, која се чује у Сарајеву, која се чује у Приштини. Криви су Срби за све зло које се десило током деведесетих година и крив је данас Александар Вучић због тога што је, наводно, Балкан нестабилан. Хајде да срушимо Александра Вучића, па ћемо онда имати стабилан Балкан. Па су онда пронашли, у суштини, распалу Демократску странку, подељену на саставне делове, којој су дали ново име – Савез за Србију. Јер шта су друго Драган Ђилас, Вук Јеремић, Душан Петровић и Зоран Живковић, да се ми много не лажемо и да се не правимо да смо мала деца? То је распала Демократска странка. Е, сад неко покушава од те распале Демократске странке да направи неку нову политичку снагу која треба да буде алтернатива Александру Вучићу.

Ја вам кажем, 5. октобар да репризирате нећете моћи. Неће вам грађани Србије дозволити. Па неће вам дозволити овде посланици Српске напредне странке који седе. Вас се нико не плаши. Ја знам шта су ваше идеје – не можемо да победимо Вучића на изборима, па да га победимо на улици. Нема више улице. Можете да га победите једино тако што ћете добити више гласова од Александра Вучића и СНС-а. Али, морате много да радите. Није довољно само да мрзите некога. Морате много да радите. Ми смо поносни на политику коју Александар Вучић води.

Координатор каже данас, црта неке границе да да Прешево и Бујановац. Александар Вучић је данас водио тешке и мукотрпне разговоре са европским комесаром Јоханесом Ханом да се помогне српском народу на Косову и Метохији да се укину сулуде и бесмислене таксе од 100% на производе из централне Србије. Није говорио ни о каквим мапама и ни о каквом исцртавању граница.

И док ми помажемо српском народу, шта ви радите? Ви хоћете да додатно дестабилизујете Србију. И то вам је задатак? Ја вас поново питам, ево, отворено вас питам, ви који тврдите за нас да смо издајници – шта су вам на тим састанцима рекли Енглези и Американци? Они су експерти у рушењу режима који им нису по вољи. Који је нови рецепт? Кажите ми, шта су вам рекли Енглези? Они су мајстори у закулисним играма, још од 27. марта па наовамо. Ништа добро нам нису донели. Можда су измислили неки нови рецепт како да победите човека који ужива 60% подршке грађана.

Ко је тукао Борка Стефановића? Тукли га ми из СНС-а? Па ко је? Где је тучен Борко Стефановић? У Крушевцу? Па тамо за њега нико није ни чуо. За Борка Стефановића са којим сам ја студирао у Новом Саду нико није чуо у Новом Саду, а не у Крушевцу. Човек има подршку нула на

последњим изборима. На последњим изборима имала је подршку левица Србије 0,1%. И, као, сад је неко из СНС-а тукао Борка Стефановића, великог лидера опозиције. Па ви сами себи кажете – ви. Ви сте као аустријски цар Фрањо Јосиф кад је проглашавао анексију Босне и Херцеговине. Каже – ми, Фрањо Јосиф. Каже – е, ми лидери. Чег сте ви лидери? Којих странчица? Пола вас не постоји у истраживањима јавног мњења. Који сте ви црни лидери? Кога ви предводите? Али, супер. Ако сте ви лидери у вашим очима, немам ништа против тога, али немојте да мислите да су грађани Србије слепи и да не виде шта је посреди.

Покушавате за интересе страних сила да дестабилизујете државу Србију, да урушите интересе српског народа и за то је неко добио новац, као што је неко добио новац и 5. октобра 2000. године. Исти је сценарио као 5. октобра 2000. године. Мало су се променили неки играчи. Неки су, додуше, стари, има и нових, али је матрица остала иста. Само морате, господо, да нађете другог Слободана Милошевића. Александар Вучић није Слободан Милошевић. Александар Вучић није неко ко је близу или ту негде око 50%. Александар Вучић сам на своје име и презиме осваја преко 60% грађана Србије. То је мука. То је мука ваша коју не знате како да решите. Па онда измишљате, онда лажете, онда се служите свим могућим средствима против сопствене државе.

Али ми ћемо код сваког амандмана да раскринкавамо оно што мислимо да је штета за државу Србију и нећемо дозволити да од Парламента правите арену у којој ће се изводити најжешћи могући напади по Србији и по грађанима Србије. Ми немамо више времена за губљење. Србија треба да иде напред. Онај ко није схватио да је 2012. година била пре шест година, он нема шта да тражи у политици. Ово је Србија која има раст БДП-а од 4,5%. Ово је Србија која је успела за четири године да смањи незапосленост на 11%. Ово је Србија која поново има снажну војску. Ово је поново Србија која може да убеди некога у свету да повуче признање Косова и Метохије.

Кога сте ви успели да убедите? Нисте успели да убедите никога. У време када су Косово и Метохија прогласили независност, ваш Борис Тадић је побегао у Румунију и протерали сте, као доказ врхунске храбрости, после шест месеци црногорског и македонског амбасадора. Значи, све је већ виђено. Све што је неки енглески или неки амерички ум могао да смисли, ми смо све већ видели. Морају мало више да размишљају. Морају мало више да вас мотивишу. Морају мало да раде на вашој едукацији. Морате мало мање да будете препознатљиви. Сувише сте препознатљиви. Све ово је већ виђено. Све ово је врло јефтино. Све ово су грађани Србије могли да виде 5. октобра 2000. године. Али 5. октобар заборавите. Било, прошло и не поновило се.

ПРЕДСЕДНИК: По Пословнику, народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Сматрам да је повређен члан 107, који говори о достојанству приликом обраћања посланика у Народној скупштини. Нећу да коментаришем то што 15 минута претходни говорник, а добио је реч по амандману, ни једну једину реч о амандману није рекао, него је вређао посланике опозиције.

Јавио сам се зато што је на почетку свог излагања препоручио колеги господину Обрадовићу да иде да се лечи на начин на који су се лечили штићеници у манастиру Црна Река. Да вас подсетим, у манастиру Црна Река су лечени тако што су ударани мотком по глави, па је, нажалост, један од њих тако и преминуо, од штићеника.

Да ли је то дозвољено обраћање у Парламенту Србије? Да ли је то оно што ви радите посланицима опозиције у Парламенту већ две и по године, цртајући мете на свакоме од нас, називајући нас издајницима, људима који раде против интереса своје земље, што је била суштина свих претходних 15 минута, на које ви нисте реаговали, и отворене претње које се овде упућују да ћемо и ми добити мотку по глави као што је добио наш бивши колега господин Борислав Стефановић? Ви нисте реаговали.

Зато рекламирам ову повреду Пословника и тражим од вас да реагујете на позив на насиље у овом парламенту. Немате право да ћутите. Немате право да очекујете од нас да ћемо да ћутимо. Нећемо ћутати више на позиве на насиље који се свакодневно у овом парламенту већ две и по године упућују представницима опозиције.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, као што знате, мислим да сте били у сали и физички и духовно и да сте чули дискусију посланика о амандману Марије Јанушевић, господина Обрадовића, који је сам рекао да је ово бесмислени амандман и онда је наставио да говори то што је рекао. Везе није имало са амандманом и нисте тражили да реагујем. Ту се можемо сложити. Допало вам се. Лепо је било да говори и да позива на линч председника државе, његовог брата, да је он овакав, да су они овакви. То је све лепо и угодно вашем уху.

Наравно да сам дозволила посланику да говори о амандману на исти начин и да каже, да он као посланик у складу са правима уставним у овој држави да слободно говоримо, каже шта мисли о деловању одређених посланика и политичких партија, а које за себе кажу да су опозиција. Ја не знам ко јесте, ко није, нисам ја ту да судим, али је то изрекао, свој политички став. Позив на линч, не знам где сте ви то чули и видели. Заиста не знам.

(Зоран Живковић: Реплика.)

И ако ви тражите да ја санкционишем једне посланике, да другима прећутим, ја онда очигледно... Да, и да слушам стално како ме неко вређа и додацује ми и тако даље, чим нешто кажем, а имам ваљда права да кажем и ја нешто у своју одбрану.

Тако је, посланице. Тако је, посланице, само напред.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Стварно не знам ко је то од мојих претходника другачије водио седницу, осим кад је овде било једногласје, кад се нешто мало опозиције плашило владајуће већине која је била огромна у овом парламенту и где су се избацивале читаве посланичке групе из Парламента. Тако бити неће и неће се избацивати посланичке групе у овом сазиву Парламента. За будућност не могу да вам гарантујем, јер можда ћете ви имати већину па ћете онда опет избацивати посланике, а овде има сведока из тог времена.

Немојте стално да држите лекције о демократији кад то није било тако кад сте имали владајућу већину. А погледајте сада како изгледа седница. Не могу да се изборим као председник за то да причамо о амандманима, једино то Пословник препознаје, него ради буквално ко шта хоће у овом парламенту.

(Маја Виденовић: Реплика. Поменути именом и презименом.)

Именом и презименом, али ништа пејоративно.

(Народни посланици опозиције негодују и траже повреду Пословника.)

И, онда кад не дам, онда каже – Пословник.

Схватићу ове ваше пословничке примедбе као дискусију о амандманима једнако Бошко Обрадовић – Мартиновић.

(Марко Ђуришић додацује.)

Да, па знам да сте рекли. Да, али не могу да вам дам микрофон јер ми је пун систем.

Не? Не желите?

Значи, Марко Ђуришић не жели овог пута да се гласа о повреди Пословника.

Реч има Мариника Тепић.

(Марко Ђуришић додацује.)

Али како да вам дам реч сад кад је ово све пуно?

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Рекламирам члан 108, председнице, по којем сте дужни да се старате о реду на седници Народне скупштине.

У континуитету, још од пре поднева, нарочито у последњих неколико минута, ви упорно својим коментарима стварате неред на овој седници. Ваша обавеза јесте да дате образложење када неко од колегиница или колега рекламира Пословник, али не на начин да ви улазите у дељење

лекција нама. Ви треба да се изјасните о томе да ли сматрате да сте прекршили Пословник или не, а не да нама делите лекције, не да наставите да нас вређате, не да тумачите шта су посланици пре тога хтели или нису хтели да кажу.

То није ваш посао и то не треба да чините, јер заиста јесте генератор нереди на овој седници, а самим тим што сте, такође, у току излагања Александра Мартиновића допустили и пропустили да реагујете да на наставак позива на линч на Борка Стефановића, коме је он не само упутио критике него се шегачио са његовом професионалном или студијском прошлосту, на шта је добио велики аплауз својих колега из СНС-а и ви сте тиме подржали додатно линчовање Борка Стефановића. Једино у нечему могу да се сложим са Мартиновићем то је да да, ми жалимо за октобром, али не за 5. октобром, него 6. октобром. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Овако, само овако ћемо направити ред.

Ја сам дужна по члану 103. став 5. да дам образложење, али не могу да дајем образложење које ће се једнима свидети, једнима неће.

Дакле, све ове повреде Пословника које у ствари нису повреде Пословника рачунам као ваше дискусије. Причајте шта желите. Значи, колико год времена утрошите, то вам је мање за дискусију. Такав је Пословник и тако је уважени мој колега Ненад Константиновић, чију генијалност правничку све више увиђам, то написао. Тако ћемо и радити.

Хвала вам, колега. Стварно сте добар и одличан правник и ово сте изврсно, одређене одредбе, смислили.

Изволите, Пословник ће заменити ваше дискусије о амандманима. Други начин, осим прављења пауза, ја не знам, али ме онда посланици критикују. Кажу како сам се дрзнула да направим паузу.

Према томе, изволите, причајте данас о чему год хоћете. То улази у време дискусије о амандманима, те молим службе да тако и поступе.

(Народни посланици опозиције негодују и траже реплике.)

Немојте да вичете на мене, јер то сноси друге последице по Пословнику.

Молим лепо. И немојте да измишљате више да се овде, да сам ја генератор овога што се данас дешава на седници. Постоји снимак РТС-а и волела бих да се поново емитује од почетка до краја ток ове седнице да се види моје понашање и понашање оних других који кажу да су угрожени овде у Парламенту.

(Народни посланици опозиције траже реплике.)

Нема реплике. По члану 104. став 3. користим своје право по Пословнику да га и користим и примењујем. Хвала лепо.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик мр Иван Костић.

Да ли неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч по овом амандману? (Да.)

Реч има Филип Стојановић.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

И овај, као и сви остали амандмани које подносим, има за циљ да нагласи да се ради о веома озбиљној ствари, која се буквално тиче сваког грађанина Србије. Пошто су по Уставу Републике Србије Косово и Метохија саставни део Републике Србије, овај закон би морао да се примењује на све грађане наше земље. Овде пре свега мислим на оне грађане који живе на Косову и Метохији, а који Србију доживљавају као своју државу. То нису само грађани српске националности, већ има и других етничких припадности, као што су Горанци, Роми, па и неки Албанци.

Социјално осигурање и здравствене услуге су ствар где држава Србија заиста може показати да води рачуна о нашим суграђанима који живе на Косову и Метохији, ово тим пре јер знамо какве су здравствене услуге на самом Косову и Метохији, како се тамо долази до дипломе здравствених радника. Овога су свесни и многи Албанци и зато има све више случајева где многи од њих своје здравствене услуге остварују у Србији. Међутим, и ова и претходна влада поступају неодговорно по овом питању. Сви наши грађани који живе на Косову и Метохији а државу Србију признају као своју државу морају имати посебан третман када је у питању обавезно социјално осигурање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Сви? Откуд знате? Како знате, кад немате екран, ко је пријављен?

Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, ви сте управо повредили на један драматичан начин члан 104. Пословника о раду Народне скупштине тиме што сте најавили јавно у директном преносу Народне скупштине да ћете укинути могућност народним посланицима да укажу на повреду Пословника када га ви кршите и да ћете све наше дискусије унутар повреде Пословника да евидентирате као наше дискусије у расправи по појединостима и да на тај начин додатно поједете наше време које сте нам иначе онемогућили тиме што сте поднели 385 лажних, фантомских амандмана.

Дакле, ви немате право да даље кршите Пословник. Ви немате право да се иживљавате над народним посланицима опозиције. Ви немате право да служите Александру Вучићу по сваку цену. Ви немате право да ставите на овакав начин Пословник у питање.

Погледајте шта вам каже став 2. члана 104 – ако се увредљиви изрази односе на посланичку групу или политички странку чији народни посланик припада тој посланичкој групи, у име посланичке групе право на реплику има председник посланичке групе.

Александар Мартиновић је јавно прозвао и Бошка Обрадовића и Душана Петровића, и претио ми физичким насиљем и претио ми да ћу проћи као Борко Стефановић, јавно.

Ја тражим само реплику, само два минута да одговорим на те претње. Само два минута. И ви ми прво не дајете могућност уопште да укажем на повреду Пословника, а сада да видимо да ли ћете имати те храбрости да одузмете време Посланичкој групи Двери и да ову моју дискусију на коју ми Пословник даје право, да укажем на вашу злоупотребу са места председавајућег... Јер, ако хоћете да дискутујете са нама, сиђите у клупе па дискутујте са нама, а не да држите лекције овом народу злоупотребљавајући то место на коме тренутно седите.

Немате ви право да нама претите. Немате ви право да нас називате издајницима. Ви сте издајници, а не ми.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Захваљујем.

Значи, члан 104...

Само немојте да вичете.

Члан 104. став 3. треба прочитати. Значи, не само слово а у Буквару, него и б, в, г, д, ђ итд. И члан 103. став 8, те имам храбрости, посланиче, без обзира на то што можда физички желите да ми претите. Не знам шта то значи – хајде да видимо да ли имате храбрости. Да, имам храбрости да вам кажем да сам употребила члан 103. став 8. и у вашем случају, јер ово је флагрантна злоупотреба Пословника.

(Бошко Обрадовић: Значи, узели сте нам два минута?)

Храбра сам. Ево, храбра сам, наспрам једног Бошка Обрадовића, који прети женама. Да видим како ћете да претите неком мушкарцу у будућности. За то немате храбрости. Хвала.

(Зоран Живковић: Повреда Пословника.)

Још једна повреда пословника, Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Један од претходних говорника ме је у негативном контексту, увредљиво поменуо и назвао издајником и човеком који је уништио државу.

По члану 27. се јављам.

Назвао ме је неким ко је уништио Србију, економију, статус, ко зна шта све. Ви ми нисте дали право на реплику иако сам поменуо именом и презименом. Чак је изнео једну погрешну, поред свих осталих погрешних информација, и да је странка коју ја водим чланица СЗС, што није тачно.

Питао ме је директно да му објасним шта су нама, издајцима, како он то мисли, рекли странци који су нас организовали са циљем да сменимо, како се зваше, Вучића.

Ево, ја да вам дам одговор одмах. Значи, ја сам лично разговарао са неким странцима, из Велике Британије са Тонијем Блером, из Америке са Билом Клинтонем, из Италије са Фратинијем, из Аустрије са Гузенбауером, и ја сам рекао како ми да сменимо Вучића.

(Александар Мартиновић: Ти ни српски не знаш, а не енглески и немачки.)

Каже он – не може никако, зато што ми њега волимо. Он и његова власт су најбољи на свету. Нико не може да клекне као он. Нико не зна да пева а воли као Дачић. Нико није тако забаван као Вулин, посебно кад прича енглески у Кини. Има, кажу ови његови посланици. Па то је савршенство, па то је савршен скуп. Онда су рекли нешто што не бих ја да поновим јер сам лепо васпитан.

(Игор Бечић: Ти васпитан?)

Али, ето. Добили сте одговор на питање шта су нама рекли странци. Сада ви нама кажите шта је вама рекао Харадинај, шта вам је рекао Тачи, шта вам је рекао Рама и шта су вам рекли сви остали разни злочинци са којима сте ви у коалицији, не само на Косову него и шире.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 103. став 8. Нема везе са повредом Пословника.

Изволите.

Реч има Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани народни посланици, поштовани грађани, дакле, председница Парламента и даље из минута у минут крши овај пословник.

Прекршили сте члан 104. став 1. и то на један врло једноставан начин. Мартиновић је говорио о томе у свом излагању што никакве везе са амандманом није имало и нисте га опоменули да не говори о амандману. Говорио је о томе како су поједини посланици, именовано Душана Петровића лично, па каже – опљачкао, издајник, он је учествовао у пакту против Србије. Па је називао друге народне посланике да су пљачкаши, лопови, да су издали, да је председник једне политичке партије побегао из земље итд.

Дакле, Мартиновић може све у овом парламенту да назива пљачкашима, издајницима, барабама, криминалцима и нико на то не може

да му одговори. Зашто? Зато што је он из СНС-а и зато што сте ви из СНС-а. Чег се СНС плаши? Зашто се ви плашите да дате Зорану Живковићу, Обрадовићу, Душану Петровићу право на реплику?

(Душан Петровић: Па кукавице.)

Зашто, кад имате ту обавезу да дате право на реплику два минута? Да ли је могуће да не можете да истрпите одговор два минута? Зашто то радите? Ви се плашите. Ви се плашите онога што грађани мисле. Ви се плашите изговорене речи, а сваки пут Мартиновић изађе и каже – ми се ничега не плашимо. Па кад се не плашите, пустите нас да говоримо о амандманима.

(Србислав Филиповић: Говори, коме.)

Немојте да подносите 385 лажних амандмана. Како вас није срамота? Триста осамдесет пет амандмана и не гласате ни за један од тих амандмана. Што не гласате за те амандмане? Смените министра Синишу Малог ако не ваљају закони када сте 380 амандмана на један закон поднели. Зашто? Само зато да грађани не би могли да чују шта мисли неко други, него сви морају да верују лажима СНС-а.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 103. став 8. се примењује у вашем случају.

Искрено да вам кажем, једва чекам да причамо о амандманима.

Нарочито, посланиче Константиновићу, волела бих да причам о 250 амандмана које сте ви потписали на тачку 42. Нећу вас спречавати. Једва чекам.

Да ли има још неко по Пословнику? (Да.)

Изволите. Само се пријавите, молим вас.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Ја рекламирам члан 27. и обраћам се госпођи Маји Гојковић, председници Скупштине.

Наиме, председник Народне скупштине стара се о примени овог пословника. Ја бих волела, госпођо председнице, да ми покажете где то пише у овом пословнику да ви имате право да одузимате време које припада за дискусију посланичкој групи, нама који се јављамо по Пословнику.

Ми смо овде имали цео низ кршења Пословника, и члан 107, и члан 108, и члан 104, и називани смо овде којекаквим именима и називани смо издајницима, а ја бих хтела само да кажем колегама из СНС да нису посланици опозиције хорски са својим лидерима бранили једног Милана Радојчића, којег је још пре годину дана у свом интервјуу покојни Оливер Ивановић означио као мафијаша и човека од којег му прети опасност.

ПРЕДСЕДНИК: Управо по члану 103, уважена посланице, управо по члану 103. став 8. се то ради, и овде је очигледно да се ради о злоупотребама повреда Пословника. На једне те исте чланове се јавља одређена група посланика читав дан.

И, нико овде није мали, без обзира на увреде које ми често упућујете и за говорницом и мимо говорнице. Свесни сте тога да је овде на делу злоупотреба института повреде Пословника. Нисам мала и нећу одустати од тога. Нећете ме заплашити. Значи, у вашем случају члан 103. став 8, пошто сам 10 пута пре вас поновила о чему се овде ради. Нисмо мали.

(Душан Петровић: Повреда Пословника.)

И ви? Пре вас се јавио Мирослав Алексић. Немам срца да дам вама, рећи ће да имам стокхолмски синдром према вама.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ја сам тражио реч по амандману, тако да може колега прво.

ПРЕДСЕДНИК: Велико ми је задовољство да чујем колегу Душана Петровића о повреди Пословника.

Изволите.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Члан 107. став 2, пошто ми се господин Мартиновић директно обраћао и било је увредљиво.

Али у страху су велике очи, господине Мартиновићу. То што се вама привиђа 5. октобар, то је последица велике препасти у коју и ви и СНС и Александар Вучић улазите.

Страшно је то на какав начин је господин Мартиновић говорио о штанглирању које је претрпео Борко Стефановић пре неколико дана. И када говори о времену пре 5. октобра, важно је не заборавити страшне ствари. Важно је не заборавити да је у том времену убијен Ћурувија...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, какве то везе има са чланом 103? Хоћу баш да илуструјем посланицима опозиције...

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Ја реплицирам на оно о чему је Мартиновић мени говорио.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 103. је рекламирао.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Члан 107. став 2. Ви не слушате, председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Какве везе има сада ово уопште са било којим чланом Пословника?

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Има, има. Како нема?

(Марко Ђуришић: Члан 107. Слушај.)

ПРЕДСЕДНИК: Па слушај читав дан, Ђуришићу.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Дакле, наравно да има везе. Одговарам на оно о чему се Мартиновић мени непосредно обраћао.

ПРЕДСЕДНИК: Па нисте добили право по члану 104. Како може било који посланик да себи додели право на реплику. Где то има?

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Члан 107. став 2. Ја сам лепо рекао.

ПРЕДСЕДНИК: Ви сами себи додељујете право на реплику, а нико вас жив није споменуо месецима.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Ја говорим о стварима о којима сте допустили Мартиновићу да говори и одговарам на све то.

ПРЕДСЕДНИК: Па то је речено већ 30 пута пре вас. И онда ја нисам у праву? Ја правим хаос? Па, па ово је смешно!

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Ако сте допустили Мартиновићу да то буде тема, ја не знам зашто ви злоупотребљавате свој положај према мени као посланику.

ПРЕДСЕДНИК: А дискусија Бошка Обрадовића вам се свидела?

Немојте, људи, да правимо ово од Парламента.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Дакле, то што је Славко Ђурувија убијен...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Заиста не дозвољавам овакву атмосферу.

(Душан Петровић: Нећемо ми дозволити да дође до тога...)

Прво, ово је увреда за Парламент. Срамота! Друго, ја ћу наставити да водим... Ово што сте данас испланирали да направите хаос, нека је на вашу душу.

(Душан Петровић: Нећемо дозволити да нас убијете као што сте...)

Изричем вам опомену због овога, јер ако је нешто заслужио опомену, ово урлање је заслужио опомену.

Иначе, ево, ово је слика посланика који су испланирали данас да направе ово, само су гледали колико могу да издрже, до 15.00 часова.

Хвала.

Молим службе да урачунају ову повреду Пословника у складу са чланом...

(Душан Петровић: По чему? Шта сам рекао?)

Па мени претите да ћете ме убити, али нећу одустати.

Хвала, посланици.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

(Марко Ђуришић: Повреда Пословника!)

На члан 1. амандман је поднела посланица Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели да говори о овом амандману? (Не.)

(Марко Ђуришић: Повреда Пословника!)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Марко Ђуришић: Дајте нам реч!)

На члан 1. амандман је поднела посланица Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Марко Ђуришић: Дајте нам реч!)

Молим камере да покажу како се понашају посланици који су данас улетели у Парламент са договореним сценариом за данашњи рад.

(Марко Ђуришић: Дајте нам реч ако се не бојите!)

Не бојим се. Ја се вас не бојим. Без обзира на то колико сте гласни, без обзира на то шта сте планирали данас да урадите, ја се вас не бојим, јер овде видим посланике који су данас открили зграду Парламента и све је јасно.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Марко Ђуришић: Јавио сам се за реч.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Марко Ђуришић: Имате пријаву за реч. Дајте нам реч!)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Петар Јојић: Ја сам се јавио за реч.)

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

Молим вас, разумела сам, посланиче Јојићу, да сте ту, али посланици урлају у овом тренутку и не могу да вас чујем. Да ли желите да искористите своје право да говорите о амандману?

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

Посланиче Јојићу, покушајте да комуницирате искључиво са мном.

(Петар Јојић: Да.)

Изволите.

(Марко Ђуришић: Прошао је тај амандман!)

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

Пре вас је Петар Јојић. Ако нећете све да нас побијете овде, саслушајте посланика Јојића.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Госпођо председавајућа, молим вас, успоставите ред у овом парламенту.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Обрадовићу, имате опомену зато што урлате овде.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Ја сматрам да је овај закон потребан Републици Србији, али да буде примењиван, како рече посланик Филип Стојановић, да буде примењиван на целој територији Републике Србије.

Оно што морам рећи везано за овај закон, радници „Азотаре“ у Панчеву, које је бивши режим уништио и опљачкао, немају ту срећу да

доживе примену овога закона да би обезбедили своја права у погледу обавезног социјалног, пензијског и инвалидског осигурања.

Године 2006. „Азотара“ је почела да се урушава. Она је продата за 13.100.000 евра, а да је један од погона, фабрика „Амонијак 2“, „Карбамид 2“ продат за 32.000.000 евра, а њена књиговодствена вредност била је 45.000.000 евра. Дакле, неко је крив што је „Азотара“ панчевачка дошла у ситуацију да око 1.200 радника и 3.000 чланова њихових породица немају хлеба, јер је „Азотара“ отерана и гурнута под стечај.

Само „Викторија група“ је незаконитом продајом пшенице оштетила „Азотару“ за 15 милиона евра. Дакле, држава мора оне лопове и оне пљачкаше који су „Азотару“ довели до просјачког штапа и довели је до стечаја... А ко је то? То је урадио бивши режим и не можемо то да опростимо. Не могу радници да забораве. Три хиљаде душа остало је без хлеба, на улици.

Ко је за то крив? Крив је онај ко је трговао пшеницом, продавао фабрике, продавао погоне фабричке. Дакле, људи морају да одговарају, они који су продавали ђубриво по ценама далеко нижим него што је то требало. Субвенције су давале криминалцима, али нису субвенције давале сељацима.

(Мирослав Алексић: Повреда Пословника!)

(Горан Ћирић: Повреда Пословника!)

(Мариника Тепић: Повреда Пословника!)

(Душан Петровић: Повреда Пословника!)

(Горан Богдановић: Повреда Пословника!)

ПРЕДСЕДНИК: Молим народну посланицу Марију Јањушевић да поштује Пословник и да не снима посланике без њиховог одобрења.

(Марко Ђуришић: Јесте ли рекли колеги када је снимао?)

Сачекаћу да заврши своју тачку Марија Јањушевић. Ово је њен део данашњи, да сними Парламент, иако је то забрањено код нас. То је начин ометања рада Парламента. Шта да радим, слика и прилика.

Да ли неко жели да дискутује даље о овом амандману? (Не.)

(Горан Ћирић: Дајте реч по амандману.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели од њих да дискутује? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, јавио сам се да говорим и по претходном амандману, као и бројне друге колеге, и ви, кршећи Пословник, нисте ми дали право да говорим о амандману на који

сам се јавио, као и остали посланици опозиције, да укажемо на штетност поступања Владе и владајуће већине у овој скупштини и начин рада Парламента у последњих годину дана.

Овај амандман је требало да појасни члан 1. предложеног закона, али, нажалост, други амандмани које смо поднели, укључујући и оне који вас, видим, посебно боле, 250 амандмана на предлог закона који сте ви поднели, закона који сте поднели без јавне расправе, закона за који су се готово сви стручњаци који се баве темом нуклеарне енергије у Србији изјаснили против вашег предлога.

Ви сте саучесник у томе да ова скупштина не расправља ни о буџету, ни о пореским законима који то прате, ни о судовима, тужиоцима, ни о закону који сте сами предложили, јер желите да их сакријете. Желите да сакријете ту расправу, да грађани не би могли да чују колико лоше законе ова скупштина доноси. Пуштате да се ова расправа претвори у блаћење опозиције, етикетирање и цртање мета на нашим леђима и мислите да ћемо ми овде ћутати и трпети.

Нећемо ни ћутати, ни трпети. Јављаћемо се, говорити. Ваша је обавеза да радите по Пословнику. Ако се посланик јавља за повреду Пословника, мора да добије реч. Не можете ви да одлучите унапред да је неко злоупотребио јављање по Пословнику. То нигде не пише. Поштујте Пословник. Ако вам се не свиђа, промените га. Ако не умете да водите седницу, као што је евидентно да не умете, одступите. Престаните више да малтретирасте овде посланике и грађане који гледају овај пренос.

ПРЕДСЕДНИК: Када будем сишла у клупе, одговорићу вам важне ствари у вези оног закона који је тачка 42, јако важна, интересоваће вас и односи се и на вас, врло интересантне ствари, податке, те вас молим да дођете када то буде на дневном реду. А досада никада нисам изрицала одредбу члана 108. став 8. а да нисам саслушала повреду Пословника. Није било таквог случаја.

Али сада не говоримо о повреди Пословника, ако се не варам, него о некој врсти дискусије о амандману који сте ви поднели. Иако га нисте образложили, врло радо бих га ја лично, да, лично, прихватила и помогла вам да добијете један глас више, али нисте о томе говорили.

Да ли неко од посланика жели да говори по амандману? (Да.)

Горан Ћирић има реч.

ГОРАН ЋИРИЋ: Видели смо на који начин се гради атмосфера овде у Скупштини и говорили о томе када смо имали начелну расправу о буџету да је потребно отворити дијалог у друштву, а дијалога нема очигледно из једноставних разлога, а то је насиље које видимо у овој скупштини.

Очигледно је да се на овакав начин не врши насиље само према нама као посланицима. Врши се насиље над свим оним људима који су дали,

какву год, подршку, али су нам је дали. Али најгоре од свега је да се врши насиље над најважнијом институцијом у држави, а то је Скупштина Републике Србије.

Због чега насиље у овом тренутку? Па нисмо спремни. Очигледно нам не дате простора да говоримо о најважнијем законском пројекту у овој години, као и у свакој другој, а то је начин који примењујете, ево, већ годину дана. Говорите о томе да имамо простора да говоримо о нашим амандманима и жељи да поправимо тај закон тиме што бисмо поправили нека решења која ће поправити и начин живота у Србији. Не дајете нам простора да говоримо о томе.

Колега посланик је, говорећи и о овом амандману, говорио о стању привреде пре 2000. године и о стању привреде после 2000. године. Стално се говори о 5. октобру као датуму који је у Србији променио то благостање које су власти 5. октобра наследиле. Ево, ту је министар финансија. Хајде да пробамо да укључимо и њега у ту расправу. Колики је био БДП 2000. године у Србији? Колико је износио БДП у том тренутку? Око седам милијарди евра. Седам милијарди евра, а учешће јавног дуга је било преко 200%, јер је износило око 15 милијарди евра. Ви сада говорите, образлажући ваш амандман, да смо имали мед и млеко 2000. године у свим тим државним системима, у предузећима, а да је после 2000. године наступио потоп.

Оно што је највећи проблем, поред насиља над овом институцијом, над Скупштином, јесте свакако оно што је стални позив, а то је цртање мета на све оне који мисле другачије у односу на актуелну већину. Шта производи то насиље? Видели смо то цртање мета пре годину дана на Оливера Ивановића и видели смо на који начин се завршава, губитком једног живота. Опозициони политичар који је имао другачије мишљење од већине у оном тренутку. Шта се десило Борку Стефановићу? Само због тога што другачије мисли у политичком смислу, а седео је овде са нама заједно у посланичким клупама, била је намењена метална шипка, јер је то био покушај убиства. А онда иде релативизација која охрабрује све оне који су спремни на сличан чин.

Због тога је важно да оставите простора да отворимо дијалог у Скупштини па да нам министар овде одговори на нека питања која смо отворили у начелној расправи о буџету.

Треба разговарати и о сиромаштву у Србији. Сиромаштво у Србији је никад веће него ове године. Дакле, 10% људи у Србији, господине министре, у овом тренутку живи испод линије сиромаштва, 10% грађана Србије, 700.000 људи у Србији живи испод границе сиромаштва. Та граница је 11.700 динара. Када се говори о породици, граница сиромаштва за породицу четворочлану је 31.600 динара, а минимална потрошачка

корпа је 37.000 динара. Дакле, још пет и по хиљада фали за један нормалан, минимални живот, за минималне потребе четворочлане породице.

На питања која смо вам постављали, са свом хвалом о економској политици, економском расту – због чега је просечна плата у Србији, ево сада говоримо о томе, 405 евра у септембру, а већ четири године се најављује просечна плата од 500 евра? Због чега не говоримо о структури привреде, када смо говорили о планираним приходима у буџету Републике Србије, да је ПДВ из земље у сталном паду? Приходи од ПДВ-а у земљи су у сталном паду, што говори о паду производње у земљи и пласмана тих производа у земљи. Падају за 8% до 10% на годишњем нивоу, а да приходи, ПДВ из увоза стално расте на нивоу 10% или више, што значи да је структура привреде врло неповољна.

Ваш је циљ да не говоримо о томе. Циљ је оптуживати све нас посланике опозиције, све опозиционе политичаре, оптуживати оне који различито мисле у различитим сферама живота, културе, медија, синдиката за то да припадају пакту, пакту који је организован против Србије, а ми желимо само да говоримо о реалним проблемима у Србији. То је ваш циљ и очигледно је да због тога градите овакву атмосферу и не дозвољавате људима да остваре своје пословничко право и на реплике и на рекламацију Пословника, али и на ставове које бисмо изнели у правој буџетској расправи.

Одустаните од ових и оваквих амандмана и покажите да сте спремни да отворимо ту дебату и укрстимо аргументе на један пристојан начин, који неће сејати мржњу у Србији онако како то радите све ово време.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић по Пословнику.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Председнице, рекламирам повреду члана 27, јер сте ви дужни да се старате о примени овог пословника.

Допустили сте себи да понижавате и овај парламент и овај дом и грађане Републике Србије које ми овде представљамо. Нисте колегама давали повреду Пословника, на коју имају право да укажу. Друго, одузимали сте два минута од времена групе без основа, позивајући се на став 8. члана 103, да при томе никоме пре тога нисте изrekli никакву опомену. Дакле, немате право то да радите и да гушите слободу говора овде у овом дому. Ако се бојите истине, изађите. Немојте да слушате. Али не можете нам запушити уста. Не можете нам забранити да говоримо оно што је у складу са овим пословником.

И ви га кршите. Кршите и члан 100. Ако желите да полемишете са посланицима, сиђите у клупу па будите посланик, а не да све време злоупотребљавате тај микрофон који имате укључен испред вас нон-стоп

и да нама држите овде лекције, да нас кињите и да нас омаловажавате и да пуштате Мартиновића да шири насиље и мржњу, као да вам није доста мртвих глава и разбијених глава у Србији, које су настале и пре 2000. године и сада, у ових ваших седам година владавине. Нисте, изгледа, информисани да владате од 2012. године и да све што се дешава, и ова убиства на улици, и разбијене главе политичарима, и све остало јесте резултат ваше седмогодишње владавине. Ако не смете да полемишете о томе, немојте да седите овде, а не да се кријете иза Пословника.

Према томе, понашајте се у складу са Пословником, чланом 27, а немојте да одузимате време и да нам стављате фластере на уста, јер то нећемо дозволити због грађана које ми овде представљамо. Колико год ви нас омаловажавали овде, у овом парламенту, ми овде представљамо грађане Републике Србије, а ви немате право никога да делите, било да је гласао за вас, било за опозицију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Претпостављам да и ја неког представљам. Али изгледа да ја не представљам грађане Србије. Хвала пуно на томе.

Нажалост, моја улога је овде и да одговорим на сваку повреду Пословника која то није. И члан 103. уопште нисте прочитали. То нема никаквих додирних тачака са опоменама. Кренули сте од 103.

(Марко Ђуришић: Члан 27.)

Ја јако добро слушам, за разлику од оних који унапред долазе са десет кила и 500 тона мржње у Парламент. А ја никог не мрзим. Покушавам да часно свој посао обављам овде, онолико колико ми ви дозвољавате. А на снимку који иде данас у сваки дом у Србији се види тачно шта се овде дешава, ко је овде насилан, а ко овде седи и покушава нешто да уради од ове седнице и ко то не дозвољава.

И вама, уважени колега Алексићу, преслушајте оно што сте ви говорили, у ком трајању, пошто није истина да се одузима две минуте линеарно, него онолико колико траје говор. Дакле, члан 103. став 8. и у вашем случају.

(Мирослав Алексић: На основу чега?)

Нећете ме колебати виком, урлањем, увредама, зато што не говорите о повредама Пословника. Поготово...

(Мирослав Алексић: Хајте ви.)

Немојте ви мени – ајте ви, ајте оно, ајте ово. Него Пословник је једна целина од више стотина чланова и питајте уваженог господина Константиновића иза вас шта је хтео да каже.

А да ли ћу полемисати или нећу, ово, нажалост, није уопште полемика, јер имала бих штошта да кажем у реплици. Али ово није реплика, ја морам да образлажем. Ја не могу да трчим доле да образлажем.

Па немојте као у кафани – сићи доле, и такве ствари. То је ужас шта ја доживљавам. Ужас! Мислим да нико није то заслужио, волели га или га не волели.

Ко се јавља по Пословнику, а ко се јавља по дискусији?

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Надам се да сте схватили да грађани Србије неће дозволити да их малтретирају као што радите већ седам година; не лично ви, већ систем Српске напредне странке који је оличен у свима вама који седите овде.

Грађани морају да знају...

(Председник: Могу ли да вас замолим барем члан, онако отприлике, да кажете?)

Рекао сам, члан 108. Не знам да ли сте чули.

(Председник: Исто 108.)

Није исто. Господин Алексић није рекламирао члан 108.

(Председник: Па знам, али пре тога 30 повреда Пословника, све је прошло.)

Рекламирам члан 108 – о реду на седници стара се председавајући или председник Народне скупштине. Потпуно је свеједно ко седи на том вашем месту.

(Председник: Добро.)

Сви се понашате у складу са вољом и жељом једног човека, Александра Вучића, који малтретира политичке противнике, који не жели другачије мишљење, који гаси медије и који кињи Србију већ девет година, ако урачунамо и оне две, 1998. и 1999. годину, када је добио стан док су на нас падале бомбе.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Ето, ви сте први посланик коме стварно морам да одузем могућност да настави да вређа председника Србије. Ево, молим вас да ме убијете, стрељате кад дођете на власт, да ме катранишете...

Срам вас било то што сте рекли, Алексићу. Да, то што сте рекли сада. Да, то.

(Радослав Милојичић: Могу ли да наставим?)

Па ово што сте намерили да кажете у оквиру повреде Пословника, не. Не, уз најбољу моју...

(Радослав Милојичић: Могу ли да наставим?)

Не.

(Радослав Милојичић: Зашто?)

Спремна сам да ме смените одмах, за пола сата, али не може овако.

(Радослав Милојичић: Мартиновић нас назива издајницима.)

Изволите, посланиче Станковићу.

ЗДРАВКО СТАНКОВИЋ: Ја само не знам докле ћете да изигравате жртву. То је само питање за вас.

(Председник: Није ово уторак, четвртак, него шта сте хтели по Пословнику?)

Ево, сад сам хтео да вам кажем.

Јер оно што ви причате на тај микрофон није у складу са оним што се дешава у сали тренутно.

(Посланици СНС-а: Ко је овај?)

Да ли можете да смирите ове ваше посланике? Ја вас молим да смирите ваше посланике.

(Посланици СНС-а: Ко је овај?)

ПРЕДСЕДНИК: Посланик је у питању. Молим посланике да пуште посланика Станковића. Ја га не чујем шта ми говори. Молим вас.

Изволите.

ЗДРАВКО СТАНКОВИЋ: Ево, ја се придружујем осталим колегама посланицима, само да уведете ред у Скупштини, ништа више, и да причате оно што јесте истина и оно што се реално дешава овде у сали, а не да изигравате жртве, а има вас три пута више него нас овде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стварно не знам у ком контексту сте ви ово сад рекли. Јавили сте се да бисте мени не знам ни ја шта рекли. Нити о амандману, нити је повреда Пословника. Ако је то нешто чиме ја треба да се руководим, онда, посланиче Станковићу, одбијам ваш предлог да се понашам овако како сте се ви сад понели према мени и према Парламенту. Да се јавите, кажете шта хоћете...? Не знам, вероватно зато што немате искуства и први пут сте дошли на седницу, другачије не могу да протумачим. Али хвала, рекли сте да уведем ред. Ево, пробаћу.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Ивана Николић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

(Александар Мартиновић: Ивана се јавила.)

Молим посланике да, ако ја могу да радим у овој буци, тако једнако очекујем и од вас да се јавите кад вас прозовем, а не да још доживљавам и са ове стране да вичете на мене зато што не чујем уопште виц.

Реч има Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, уважена председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 1. члан Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања како би се додатно дефинисао поменути члан, а акценат посебно ставио на смањење сиромаштва.

Најпре бих истакла да је овако добар предлог закона на дневном реду управо ту у циљу обезбеђивања ефикасније контроле наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањења трошкова администрације и ефикаснијег функционисања општег система социјалног осигурања. Ово је добар показатељ и ово је добар пут којим иде Република Србија, у којој је створен амбијент да се и убудуће може размишљати о унапређењу, ефикасности, о бољој услузи за грађане, о смањењу трошкова и о транспарентности.

Управо буџет за 2019. годину, као и остали закони на дневном реду ове седнице, представљају здраве темеље за унапређење нашег друштва, за подизање животног стандарда, за већи број капиталних инвестиција и за нова радна места. У 2019. години улагања у капиталне инвестиције биће 220 милијарди динара, што је за 43 милијарде више у односу на 2018. годину. Што се незапослености тиче, свакако је вредно и сада поновити и подсетити се да је Србија остварила рекорд, односно имамо 11,3% незапосленост, док је пре шест година, док су претходни руководили овом државом, била чак 25%.

Предвиђене су и мере за растерећење привреде кроз подстицај раста и запошљавања и кроз престанак спровођења тешких мера које су биле на снази у оквиру мера програма фискалне консолидације, али Република Србија се након спроведених тешких мера налази на здравом путу, на сигурном путу раста и развоја, за шта је апсолутно одговоран марљив и вредан рад председника Александра Вучића, Владе Републике Србије и спровођење програма Српске напредне странке.

Политика Владе Републике Србије усмерена је управо ка отварању нових радних места и ми од 2014. године до данас имамо 370.000 нових радних места, што је једнако броју који је претходни режим затворио. Али нема више оне неодговорне политике која је угрозила финансијску стабилност и будућност грађана Србије.

Ми данас говоримо о повећању плата. Ми данас говоримо о повећању пензија. Ми данас говоримо о повећању минималне цене рада, чиме се и обезбеђује смањење социјалног јаза. Имамо јасне показатеље, а и чињеница је видљива на терену да је одговорно руководство, спроводећи програм СНС-а, деловало одговорно у сваком граду, у свакој општини и видимо из предлога буџета за 2019. годину да ће се том динамиком наставити и да су далеко већа средства и за јавна улагања.

Србија бележи одличне резултате из године у годину и питање је где бисмо били. Да су се претходни одговорније понашали, ми бисмо сада размишљали апсолутно о модернизацији и унапређењу, а не најпре отклањали нагомилане проблеме и даље размишљали о развоју, али свакако, упркос свему томе, Србија је на добром путу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић. Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председнице Скупштине.

Уважени министре финансија господине Мали, колеге посланици, ја сам поднео амандман на члан 1. везано за Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања јер мислим да је потребно да ставимо акценат на неразвијена подручја, на брдско-планинска подручја, а претходна Влада и садашња Влада дају велику подршку неразвијеним подручјима из каквих ја долазим, а то је општина Сврљиг, која се налази поред града Ниша. То су подручја у која се улаже, где је сада и већи број људи који су упослени, а сетимо се периода до 2000. године. Општина из које ја долазим је била једна од најразвијенијих општина у Србији, а у том времену, 2000. године угашен је велики број радних места, фирме које су биле успешне и на тај начин ти људи су изгубили право на рад.

Уназад неколико година ставља се велики акценат на развој таквих општина, таквих средина, кроз програм инфраструктуре, увођењем нових програма за стимулацију запошљавања, уношењем нових програма за развој пољопривреде са акцентом на младе пољопривредне произвођаче, на жене на селу и то даје резултате.

Уважени министре Мали, ја вас позивам да у складу са својим могућностима обезбедите још средстава у буџету за 2019. годину, да дамо подршку малим општинама, да дамо подршку нашим селима, да дамо подршку југоистоку Србије и, нормално, развоју града Ниша, јер град Ниш је мотор-покретач развоја југоистока Србије.

Сигуран сам да ће Влада на челу са нашом Аном, наш председник Србије и сви ми заједно имати могућност да обезбедимо бољу будућност за све оне људе који живе на селу, од села, живе на југоистоку Србије и на тај начин, сигуран сам, развој југоистока Србије имаће сигуран развој као и наша Република Србија.

Позивам све колеге посланике да дају подршку мојим амандманима, јер ја као посланик Уједињене сељачке странке подржавам и Владу Републике Србије и нашег председника господина Вучића, јер, сигуран сам, то је једини начин да дамо већу слободу већем развоју свих нас који живимо тамо. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Дакле, успут, нисте ме прозвали. Био сам 27. по амандману на члан 1, али сте то прескочили, али нема везе, то вам није ништа ново.

Сад ћу да искористим прилику да кажем шта је била идеја тог амандмана. Питање је лексичке природе, тако да је важно да ли иза

римског броја иде тачка или не иде. Постоји варијанта и за једно и за друго. Природније је да нема, бар се тако некад учило у гимназији, али нема везе.

Моје питање за министра јесте – колико је било, пошто је ово Централни регистар социјално осигураних људи, колико је било стварно запослених људи, људи који су били пријављени у социјалном, у неким другим службама које воде те евиденције 4. марта 2003. године, а колико данас? И како се то десило да је незапосленост из 2014. године од 18 и нешто посто пала за годину дана на испод 12%, односно испод 13%? Како је могуће било да је број запослених по евиденцији надлежне институције 2015. године 1.716.000 људи, а следеће године, 2016, 1.977.000? То значи да је у року од годину дана запослена 261.000 људи. То би требало да значи да се сваког радног дана те године запошљавало по хиљаду људи.

То је, наравно, немогуће. Шта је то? То је лаж. Неистина, лаж. То је промена методологије, где се број запослених, где чуда, изражава по анкети. Неко вас зовне и пита јесте ли радили нешто у задњих шест месеци, ви кажете – брао сам вишње или малине три дана. Е, ви сте запослен.

Тако да имамо стање да је број запослених по анкети прошле године био 2.850.000 људи, а реално је било 2.070.000 и да је број незапослених по анкети био испод 400.000 људи, а реално је близу 700.000 људи. И, то су ти успеси. То је шибицарење статистиком на најгори могући начин.

То су питања на која бих волео да министар, који је био добар економиста тамо 2003. године, када је спроводио приватизацију „Дуванске индустрије Ниш“, „Врање“, „Беопетрола“ и неких других фирми, одговори. Не знам у шта се то претворило за ових 15 година.

Ако нисте приметили, ја сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК: Не смем да вас прекинем.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Да вас обавестим. Видим да вам то тешко иде, па да вам помогнем.

ПРЕДСЕДНИК: Не смем да вас прекинем. Чекам да видим да ли је то то.

Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, као што знате, ЦРОСО, или јединствена база обавезног социјалног осигурања, основана је законом 2010. године. Оперативна је од августа 2013. године. Тако да подаци из 2003. године постоје само у одређеним базама података институција које су везане за обавезно социјално осигурање као што су ПИО фонд, РФЗО и Национална служба за запошљавање.

(Зоран Живковић: То сам и питао.)

То сте могли да видите у закону с обзиром на то да су, још једанпут, ова база и овај регистар дефинисани и основани 2010. године. По питању незапослености и запослености, Завод за статистику Републике Србије је једини завод који имамо. Немамо их више, нити се Завод мењао. Када погледате, ја имам податке у последњих пар година, а рекао сам пар пута овде податке, дакле, 2012. године стопа незапослености у Републици Србији била је 25,5%. У последњем кварталу ове године је 11,3%. Тако каже Завод за статистику Републике Србије и то показује колико се ситуација у Србији променила, колико се наша привреда променила, колико је исправна политика коју Влада Републике Србије спроводи већ пет година уназад, а то је да се боримо за свако ново радно место, за сваку нову фабрику и за свако дете да остане овде, а не да своју будућност да тражи по неким Америкама, Новом Зеланду, Канади итд.

Оно што је мени посебно важно, када упоредите цифре из 2014. и 2018. године видите да је отворено и запослено 370.000 људи. Даме и господо, 370.000 људи. То је велики број, и даље недовољан, и то ћу рећи у име Владе Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

СИНИША МАЛИ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК: Ништа.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Он је одговорио на ваше питање.

(Зоран Живковић: По амандману.)

По амандману? Добро.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, присутни министар Мали није одговорио ни на једно моје питање. То нешто је било некад, па је промењено, па сада не може, значи хоћете да кажете да ви као министар финансија не знате колико је људи било запослено, али реално, не по анкети, 4. марта 2004. године, нити знате данас колико је људи реално запослено.

Ако знате, одговорите ми на то питање. Ако не знате, кажите ми да не знате. Ако не смете да кажете јер бисте тиме открили тајну статистичког шибицарења, онда кажите да не смете и ко вам је то забранио и кога се ви плашите. Ми смо спремни, цела ова опозиција, да вам пружимо заштиту ако имате да кажете, ако се осмелите једном у последњих неколико година да нам кажете истину.

Овде није питање станова у Бугарској, овде није питање Београда на води. Овде је питање колико је људи било запослено 4. марта 2004. године, а колико је људи запослено 3. децембра 2018. године. Не у процентима, него у апсолутним бројкама. Не по анкети, него они којима се плаћају порези и доприноси.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала.

Крајем новембра 2018. године, ове године, у Србији имате запослено 2.929.300 људи. То је егзактан и тачан податак. Ја ћу вам, уважени посланиче, дати податак и за март 2003. године, само разумејте и ви да немам баш сваку цифру у глави, то је ипак било пре 15 година, тако да ћу, чим сазнам информацију, дати вам исту. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, чули сте апсолутну неистину. Ово је цифра која се добија тако што се врши анкета на начин који сам вам рекао. Реално, запосленост је једва преко два милиона. Ово је лако проверљива ствар. Идите до било које институције која се бави тиме, да ли је то ПИО фонд где се плаћају доприноси, да ли је то социјално, да ли је то здравствено, и видећете да смо били сведоци једне епохалне лажи.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли још неко жели по амандману? (Да.)

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега желим да вас подржим, госпођо Гојковић, у вашем раду. Знам да вам данас није лако, али добро је да грађани Србије данас виде овако све на гомили ко себе представља као алтернативу Александру Вучићу. Поменућу само или ћу да укажем на неке од њих. Иначе, сви су они мање-више били у позицији у којој је својевремено био онај први јеврејски цар који је у трави нашао царску круну а тражио је изгубљене магарце. Они су сви 5. октобра 2000. године тражили изгубљене магарце, а пронашли царску круну.

Ево га један који је био један паланачки адвокат. Касније је човек постао један од најбогатијих људи у Србији, министар правде, па министар пољопривреде. Ево га један из Ниша за кога је Александар Тијанић својевремено рекао да је правио плескавице и ћуфте. Неки кажу да је шверцовао бунде, па онда палио рачуне за струју у бурадима, па постао председник Владе. Онда имамо једног који је јако уцвељен, коме је јако тешко под режимом Александра Вучића који кука и плаче сваки дан, али је специјални саветник генералног директора „Поште“. Председник је Посланичке групе Демократске странке са платом од 150.000 динара.

Онда имамо једног бившег председника општине који је попио хектолитре пива и од Смедеревске Паланке направио једну од најзадуженијих општина у Србији. Затим имамо координатора свих њих, који је идеолошки убеђени љотићевац. Љути се на нас када му кажемо да је издајник. Љотићевци су били издајници у време Другог светског рата.

Служили су Немцима и данас служе онима који су против Србије и онима који су против српског народа. Онда имамо једног који је продао странку Вуку Јеремићу, неки кажу за 50, неки кажу за сто хиљада евра. Затим имамо једну госпођу која је била покрајински секретар за омладину и спорт, која је давала милионе из покрајинског буџета за развој традиционалног спорта који се зове „банатске шоре“.

Затим имамо једну бившу амбасадорку Републике Србије у Италији којој су пуна уста Косова, Србије и српског народа, али чије је срце толико крварило за Косовом и Метохијом да није хтела да се врати у Србију на позив сопственог председника странке и на позив сопственог председника Владе и која је рекла да није ништа спорно у операцији „Олуја“, да је то била једна интервенција на коју је Хрватска имала право.

Онда видим тамо једног Тачијевог министра пољопривреде, великог борца за Косово и Метохију. Изгубио се овај што је 2011. године уводио границу између Срба и Срба на Јарињу и Брњаку, који је иначе, такође, госпођо Гојковић, много уцвељен под режимом Александра Вучића, а и дан-данас прима плату као запослени у Пореској управи у Зубином Потоку, у општини у којој живи. Дакле, то је та шарена дружина коју је неко спојио. Ко их је спојио? Неко много моћан, неко много јак и неко ко пре свега има много новца.

Сви ови људи које сам навео имају једну једину љубав коју не могу да сакрију. То је љубав према новцу, љубав према богатству. Нека кажу ти који сада питају Синишу Малог колико је било запослених 2003. године у каквој су гардероби и са каквом су имовином дошли на власт 5. октобра 2000. године, а у каквој гардероби и са каквом имовином су напустили власт 2012. године. Сећам их се у поцепаним фармерицама, у поцепаним патикама, у поцепаним јакнама. Сада имају станове на Врачару. Сада имају на рачунима неколико десетина и неколико стотина милиона евра и представљају најбогатије људе не у Србији, него у региону. Добро је да их народ види. Добро је да су устали.

Дакле, сви ови који су устали су били господари живота и смрти у Србији од 2000. до 2012. године, а у Војводини неки и до 2016. године. Причају о убиствима. Да их подсетим, они су убили 2008. године Ранка Панића.

(Маја Виденовић: Побогу!)

(Радослав Милојичић: Срам те било!)

Пре тога су 2001. године убили Момира Гавриловића, па су онда убили Бошка Буху, па су онда убили Ненада Баточанина, а 2003. године су успели да убију и премијера Зорана Ђинђића.

Што се тиче Борка Стефановића, Саша Јанковић је рекао да је Борко Стефановић добио батине у Крушевцу зато што га људи нису препознали.

Да су га препознали, нико не би дигао руку на њега. То је рекао Саша Јанковић. То је рекао ваш политички пријатељ. То је рекао ваш истомишљеник, то нисам рекао ја. Цитирао сам речи Саше Јанковића.

Још да вас подсетим на најновији бисер нашег великана културне и уметничке сцене у Србији Сергеја Трифуновића. Каже – шта се ови буне против Легије? Легија је био један храбар човек, бранио Србе на Косову, додуше, знао је понекад по неким београдским кафићима да неком удари ћушку и да откине минђушу, али је иначе био позитиван момак. То су речи човека за кога сте ви до јуче тврдили да је неко ко ће можда бити министар културе када ви преузмете власт.

Дакле, добро је што су сви уморни. Добро је да их народ види. Добро је да грађани Србије коначно виде ко су људи који се наводно представљају као лидери опозиције у Србији и ко су људи који наводно могу да победе Александра Вучића. Супер! Победите, али морате да победите на изборима.

Оно што је јако добро да грађани Србије знају, легла је уплата. Не би они стајали цабе. Ништа они у животу нису радили цабе. Легла је уплата. Сада је само питање, вероватно је мало дао Ђилас, мало су дали Шиптари, мало су дали Енглези, мало су дали Американци, мало је стигло пара из Хрватске, мало је стигло из Црне Горе, мало је стигло из Македоније, стигло је са разних страна, али углавном уплата је легла и свака им част, оправдали су и до последњег уложеног евра.

ПРЕДСЕДНИК: По Пословнику Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Члан 103.

Председнице, ја вас молим да, иако верујем да малопре нисте чули све претње које добијамо моје колегинице превасходно и ја, ја вас молим да сада, без обзира на то што ће они наставити да нам прете, да ме слушате пажљиво.

Госпођо председнице, ово није обична седница. Ово је седница о буџету Републике Србије за 2019. годину. То је најважнија политика Владе, како Влада Републике Србије види да би грађани Републике Србије требало да живе у наредној години.

Шта покушава Српска напредна странка? Покушава да ућутка представнике грађана, не само да они не чују наш глас овде, него да не чују шта се крије иза буџета. Покушавате на најгоре могуће начине да нас понизите, а тако нешто вам неће успети само из једног јединог разлога.

Госпођо председнице, ја сматрам да сте ви драматично прекршили Пословник и ово ће ући у историју парламентаризма. Ви сте председница Народне скупштине која је оћутала шефу Посланичке групе СНС који је рекао да смо ми непријатељи Србије, да смо ми страни плаћеници, да смо ми организовани у пакт против Србије, да смо ми лопови и убице, то је

рекао, понављајући речи званичника БИА, који је рекао да су делови опозиционих странака, да су делови медија, да су делови невладиних организација удружени и да раде, да су најозбиљнија и најопаснија претња по безбедност Републике Србије, након тога имамо крваву главу једног од лидера опозиције Борка Стефановића, који пажљиво слуша ваше речи, који пажљиво слуша оно што долази из Парламента Републике Србије.

То нису речи. Из које год странке да сте, припадате СНС-у, ви сте овде сви портпароли идеја и намера једног човека, чија је намера искључиво да се глас опозиције не чује и неће стати ни пред ким. Неће стати да једну телевизију прогласи овде за издајничку телевизију, да глумца који се усуди да нешто каже прогласи за издајника, за сваког човека који данас у Србији не пристаје да ћути да се повлачи пред вама. У Народној скупштини се ми проглашавамо, представници грађана и много важније од нас, није то проблем због посланика ни ДС-а, ни СДС-а, ни НС-а, ни свих ових странака које данас овде стоје због грађана Србије који су нас обавезали да не ћутимо, да у њихово име говоримо, недопустиво је да не реагујете када се било ко, када се било који грађанин Србије проглашава страним плаћеником, издајником, непријатељем Србије. Последице живимо сваког дана. Последица је, између осталог, и крвава глава нашег колеге Борка Стефановића.

Нема теоретске шансе да се у нормалним условима настави седница на којој би требало да говоримо зашто се не враћају пензије пензионерима, зашто се наставља са забраном запошљавања, зашто се гради национални стадион у тренутку када се мајке и породиље понижавају милостињом коју дајете из Владе. Не постоји начин, уколико драстично и драматично озбиљно не реагујете на ово, да се у нормалним условима настави ова седница.

ПРЕДСЕДНИК: Само у једној ствари ћу се сложити са вама, а то је да се овако не расправља о најважнијем закону, о буџету, али то не дозвољавате ви од тренутка кад сте заједно сви ушли у салу до ове секунде. Али члан 103. став 8. важи и за вас. Причали сте три минута и шест секунди.

Реците, Петровићу. Изволите.

(Душан Петровић: Рекао сам реплика.)

Ја сам из Руњана исто. Значи, ја гласам.

Само полако. Да чујемо још повреда Пословника. Тако се дискутује о буџету данас.

Хоћете ли скинути маску? Не знам да ли сте ви или Дијана или ко је.

Санда Рашковић Ивић.

Пријавите се, молим вас.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Госпођо председнице, ја рекламирам Пословник, члан 107, достојанство Народне скупштине.

Зашто сам носила маску све време? Сад сам морала да је скинем да бисте могли да ме чујете, али напросто од оволике количине мржње, поготово мржње која долази од говора господина Мартиновића, који је председник Посланичке групе СНС, човек не може а да не буде згађен том количином мржње и том количином флуида и напросто мора да стави маску да не би удисао исти ваздух.

Дакле, он из седнице у седницу, а и сада, жели да забашури право стање ствари и да све нас из опозиције толико оцрни као да се овде нама суди. Третира нас као издајнике, убице, стране плаћенике, људе који су прави олош, а он је професор факултета, и то не једног факултета, него више факултета, па и због њега неки добијају отказе, којима је то једини посао, и то жене.

Дакле, Александар Мартиновић овде нама суди без суда. Он нама овде суди без пороте. Он се сада смеје јер, наравно, да не зна шта би друго рекао. Можда ће за неколико година, кад се ствари промене, рећи – па признајем, опет, био сам магарац.

ПРЕДСЕДНИК: Пошто ово нема везе са повредом Пословника него сте сами себи дали реплику, иако не знам по ком основу, члан 103. став 8, наравно.

(Народни посланик добацује.)

Па коме? Па вас нико није споменуо. Нико вас из Шапца није споменуо, нико. Можда бисте волели, али није.

Члан 104. став 3. прочитати пре него што почнете да вичете.

Полако, све сам схватила. Па само глуп не би схватио од јутрос о чему се ради овде.

Пустите ме да водим седницу. Мало ја водим, мало ви повреде Пословника и све је јасно, шта сад. Сутра нећете да дођете, вероватно. Ја сам све схватила.

Члан 104. став 3, реплику одређује неко други, а не онај који хоће.

На члан 1. амандман је поднела посланица Борка Грубор.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, пре образлагања мог првог амандмана желим да честитам нашем председнику господину Александру Вучићу на добијању међународне награде Златни лав за мир у Венецији за 2018. годину.

То је на понос свим грађанима Републике Србије. Бити амбасадор мира у свету у 2018. години, а потицати са Балкана, који су много пута

називали инкубатором ратова и чија су деца генерацијама расла за рат, резултат је снажног напора у промоцији мира, водећег доприноса међународног домета који карактерише мандат нашег председника.

То је доказ да у Србији и целом региону постоји она тиха безимена већина која хоће мир, која га доживљава као услов свих услова, као насушну потребу и која жели да после векова смрти наступи нова ера, она у којој је врлина рађати и живети, помагати, излечити, а не више убити и не више умрети. Напори које наш председник улаже у нормализацију односа са Приштином, упркос провокацијама и агресивном ставу неких наших суседа, јесу један од разлога што је Златни лав за мир дошао баш у руке господина Александра Вучића.

Када је реч о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, њиме се омогућава брже и ефикасније остваривање права као и размена податка државних органа, односно е-управе, те обезбеђује законски основ за повезивање са другим регистрима и евиденцијама у Србији. То је реформски закон од чије ће примене имати користи грађани, јер ће администрација бити бржа и ефикаснија.

Применом овог закона требало би да буде успостављена јединствена база података обавезног социјалног осигурања која ће омогућити да несавесни послодавци, који избегавају плаћање доприноса, буду брзо идентификовани.

Као здравствени радник желим да се захвалим нашем председнику и нашој влади на најави повећања плата од 7% до 12% свим запосленим у јавном сектору. Када се постигне фискална консолидација у буџету наше државе и када БДП из године у годину бележи раст откада је СНС на власти, онда је могуће и планирати ова повећања која су апсолутно оправдана за одговоран и даноноћни рад већине запослених у јавном сектору, а поготово у здравству. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Здравко Станковић.

Где је Здравко Станковић?

(Није ту.)

Одјавите га онда.

Значи, није ту посланик Здравко Станковић.

Ко је по амандману?

(Маја Виденовић: Сви.)

Како сви? Откуд знате?

Марија Јањушевић, по амандману.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: По амандману, пошто бих се и ја придружила честиткама Александру Вучићу, јер је успео да оствари сан Бате Сантоса и телепортује се на два канала уживо истовремено. Али бих такође да обојици, и Александру Вучићу и Бати Гашићу, пренесем поруку

жена из Србије, коју му је недавно из Крушевца пренела и Драгана, одборник из Вршца, да жене у Србији не клече.

Што се тиче мржње коју све време спочитавате и покушавате да нас који немамо ништа са Бриселским споразумом назовете издајницима, ево, ја предлажем да скратимо причу. Хоћете ли потписати правнообавезујући споразум са непостојећом државом Косово или нећете? Да завршимо причу и да тачно знамо ко је у Србији издајник. А мржња коју нама спочитавате у ствари је ваша. Ви, у ствари, мрзите себе. Ја не знам шта је вама то заједничко због чега ви сви себе мрзите, а ви размислите.

Ми у опозицији се боримо за опстанак Србије, а не да срушимо Александра Вучића, а сад што је то једна те иста ствар, нажалост, то је на жалост и опозиције и свих грађана Србије, и наша је обавеза да срушимо Александра Вучића и Србији дамо могућност да преживи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Је л' то то? Јесте ли завршили?

Па нећу да вас прекидам. Нећу да вас прекидам, иако ово нема везе са амандманом. Ето озбиљности о којој говорите.

Ко је још по амандману?

Изволите, Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Овде дозвољавате да се и даље понаша како год ко хоће. Један господин малочас је овде држао лекцију нама, исти онај који је говорио да није кукавица па да пређе у СНС, који је говорио да су Александар Вучић и Томислав Николић пропагатори америчке политике, да су добили од њих новац. Тај исти човек говори овде неке о злоупотребама, прима три плате у исто време, или четири, велики, вајни професор, непостојећи, на вишој школи. И он овде неке држи лекције све време, а да ви притом не сматрате за сходно ни једну једину реч да о томе кажете.

Онај који данас пропагира политику понижења Србије и српског народа, онај који се залаже за то да седне у власти са Рамушем Харадинајем, да ради криминално-мафијашке послове на Косову заједно са њим, на штету српског народа, онај који овде говори да смо ми издајници, треба да погледа прво себе и да онда даје и дели лекције другима. Онај који прича да су криви Срби, у ствари, Србе сте окривили ви и ваш председник који је рекао да је крив плачљиви српски народ и још ко зна ко за ово што се дешава на Косову. Све оно што радите, ви спочитавате неком другом.

Дакле, подсетићу вас да треба да се сетите да сте на власти седам година. Седам година владате Србијом. Једно је сигурно. Да поредите себе са Милошевићем не можете, јер је он за вас био и-хи-хи господин и поштен човек. Дакле, учествовали сте и у тој власти кад је Србија завршила са ратом и кад су силни људи изгубили своје животе. Али једно

је сигурно. Ово што ви радите данас, ширење оваквог амбијента у друштву, оваква харанга на све који не мисле исто као ви сведочи само о страху који сада имате. И још једној ствари. По нечему ћете заиста бити упамћени. Никада у Србији, у историји Србије нису њоме владали већи лажови и већи пљачкаши. Опљачкали сте Србију за ових седам година и настављате да је пљачкате и даље, оптужујући да су неки други криви. Па не може. Ви владате. Они други би требало да буду у затвору ако су се огрешили о закон и ако су украли. А ви сте највећи лажови, заједно са вашим шефом, који су ходали Србијом, који су поистоветили државу и организовани криминал. Криминалци нам управљају Србијом. Више сте се потресли што су Албанци хтели да ухапсе Радојичића него што је овај наш народ доле угрожен на Косову и што је Оливер Ивановић убијен. Вама је проблем што се ваши пословни партнери, криминалци, доводе у питање и у везу са којеквким стварима. То је слика и прилика ваше владавине.

Изађите пред грађане па им реците истину. Немојте више кукавички да сваљујете на друге и да цртате мету на челу да је неко други издајник. Нико од ових људи овде није са Блером правио договоре, него ви. Нека вам Блер помогне сада па нека реши кризу на Косову. Где су вам ти ваши пријатељи из Америке, света и Европе, кад Србија има толико велики углед, како ви желите стално да представите? Па никада није српски народ био више понижен него од вас, и на Косову. На Косову су ти људи за време ваше владавине изгубили све. Све што су имали до 2012. године су изгубили. Изгубили су државу, изгубили су институције, натерали сте их да уђу у власт са ратним злочинцем Рамушем Харадинајем који је убијао доле њихову децу. Срам да вас буде због тога!

Неком другом спочитавате да је закуцао некакав ексер, да је поставио границе. Не, ви сте. Ви сте, него желите да промените истину лажима. Желите да покажете да нису документи доказ, него ваше лажи о којима стално говорите, и придике. Треба да се стидите тога. Е, онда можемо да разговарамо и да полемишемо нормално о нечему, а не на овакав начин, кукавички и издајнички, уз лажи и криминал, корупцију и пљачку коју спроводите у Србији задњих седам година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): По амандману реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: У једном се слажем са претходним говорником. Ја сам заиста био, имам храбрости то да поновим, магарац и ја сам заиста рекао за Александра Вучића нешто што није тачно.

(Посланици опозиције аплаудирају.)

Ево, видите, за разлику од вас, ја имам храбрости да вас погледам у очи и да вам то кажем. Али Александар Вучић је јако велики човек и јако велики државник, када је против себе успео да уједини повампирене усташе, када је успео да уједини оне који сад хоће Његоша да нам испишу из српства и да га упишу у неку нову Коминтерну. Много је велики човек када је против себе успео да уједини Рамуша Харадинаја, Хашима Тачија, Хоџаја и њима сличне. Много је велики човек када је успео против себе да уједини све вас које ни Свети Петар није могао да уједини пре три године. Он је успео. Дакле, све вас, бивше министре, бивше председнике Владе, људе који су доведени 5. октобра 2000. године и који су владали Србијом 12 година. Дакле, Александар Вучић је заиста велики човек и велики државник. Само против великих државника таква сила српских непријатеља може да се уједини.

Што се тиче неких састанака са криминалцима о којима је причао господин који је продао странку Вуку Јеремићу, па ево га на фотографији ваш Вук Јеремић у Хонгконгу 5. априла 2013. године, води записник на састанку осумњиченог Лозоје са оним Патриком Хоом, у време док је био председавајући Генералне скупштине Уједињених нација. Ево, то је човек који каже за Александра Вучића да је издајничка битанга.

А ево шта каже ваш будући министар културе Сергеј Трифуновић, у кога сте се клели до јуче, не знам да ли се кунете и дан-данас. Каже – Легија је ратовао на Косову против ослободилачке војске Косова, није тукао Србе на улицама. Додуше, понекад кад се напије, шамарао је по клубовима и скидао минђуше, али то су дијаметрално различите ствари, написао је Сергеј Трифуновић.

Па сад ја вас питам – је л' ви стојите иза речи вашег будућег министра културе? И објасните једанпут грађанима Србије ту велику непознаницу која прати Легију од 5. октобра 2000. године па до данас. Да ли је он криминалац или је херој? Да ли је он издајник или је неко ко је заслужан за Србију? Да ли вам је он помагао 5. октобра да преузмете власт, па 12. марта 2003. године постао државни непријатељ број један, а сада у 2018. години видим да га поново славите као јунака? Дакле, објасните грађанима Србије шта у ствари ваш будући министар културе Сергеј Трифуновић хоће да каже.

Александар Вучић је велики човек. Пошло му је за руком нешто што није пошло никоме у новијој историји Србије. Успео је да уједини против себе све српске непријатеље. Знам да му није лако. Тешко му је, али грађани Србије су уз њега, српски народ је уз њега, и српски народ из Србије и из Републике Српске, и из Црне Горе и са Косова и Метохије, и из Македоније, и свуда где живе Срби. У њему, и ја знам да то вас боли, у њему Срби у свим бившим југословенским републикама виде свог

истинског лидера. Не виде ни у Драгану Ђиласу, ни у Вуку Јеремићу, ни у овом бившем министру правде, ни у овом што је продавао ћуфте и палио рачуне за електричну енергију у бурадима. Виде у Александру Вучићу.

А то што је ова госпођа амбасадорка из Рима стављала маску, па то није ништа ново. Па ви сте са маскама и дошли на власт. Са фантомкама, са аутоматским пушкама, са митраљезима сте упадали у Народну скупштину, у Савезну управу царина, у Народну банку Србије. Само, то време је прошло. Пети октобар је завршен и више се неће поновити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, реципрочно ћу одговорити. Као што нас је претходни говорник окарактерисао све овде ко се чиме бавио, ко је какав, ко је шта, и ко чини опозицију, ја ћу такође представити, пошто је изузетно важно да грађани Србије знају, ко је састављао Предлог буџета, најважнији закон у једној години за 2019. годину. Грађани морају да брину, као што брину у последњих седам година. Неће ниједан грађанин Србије имати довољно новца у новчанику, довољно горива у резервоару и довољно хране у фрижидеру док је СНС на власти.

Тај буџет је саставио нпр. министар Александар Вулин, који је украо 300.000 евра и рекао да му је то поклон од тетке из Канаде. Тај буџет је састављао господин Мартиновић, који је, да би обезбедио себи седму плату, грађани Србије, седму плату док ви немате ни једну једину плату, запослио себе у „Медицинској школи“ у Ћуприји, са којом нема никакве везе. Тај буџет је састављао министар познат по аферама и најгори градоначелник Београда у историји Београда, Сениша Мали, који има 24 стана само у Бугарској. Тај буџет је састављао господин Орлић, коме је исто мало пет плата па је обезбедио себи шесту плату у Вишој медицинској школи у Ћуприји. Притом су отпустили жене, мајке и особе које су стручне и које дуго година раде у тој школи.

Тај буџет је састављао и геније, тј. градоначелник Београда Горан Весић, а врховни командант њихов је одобрио тај буџет, Александар Вучић, човек који је у коалицији са Харадинајем и Хашимом Тачијем и који нама свакога дана представља како је тешко, у каквој је кризи, како он не може да поднесе све те притиске, па му ја поручујем да поднесе оставку како не би мучио себе и како не би више мучио грађане Србије који једва састављају крај са крајем.

Те ваше приче да су ваши председници општина поднели оставке, а министри нису, СНС се и даље налази у влади Рамуша Харадинаја и Хашима Тачија и то грађани Србије треба да знају.

Тај буџет је вероватно састављао и Томислав Николић, који се и дан-данас башкари у државној вили. Годину и по дана после одласка са власти се башкари у државној вили и има државну плату. И поносан сам што сам био члан Главног одбора странке чији је председник био Борис Тадић јер је и овим потезом Томислав Николић показао разлику да ни он ни Александар Вучић Борису не могу да чисте ни ципеле. Драго ми је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли сте завршили, колега Милојичићу? Питам јер не бих желео да вас прекидам.

По амандману народни посланик Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Јављам се по амандману колегинице Борке с обзиром на то да је говорила о томе да овај фонд, односно регистар за обвезнике обавезног социјалног осигурања свакако треба да допринесе томе да буде транспарентнији, да смањимо администрацију, да буде бржа пријава и да за све нас буде лакше.

Али ја се сад, овога пута, питам, пре свега питам господина министра финансија Синишу Малог, ово му је први предлог буџета са којим је дошао у Скупштину Србије.

Мени је жао, вероватно се ви, или бар би требало вама да буде жао што су вам посланици СНС-а онемогућили да аргументовано расправљате сада у појединостима о сваком амандману који је поднела опозиција. Верујем да би требало да се љутите и због тога што овај најважнији предлог закона није по првој тачки дневног реда, него је тек четврта тачка дневног реда. То ви вероватно треба са собом да расправите.

Друго, господине министре, кажете и већина овде каже да је буџет уравнотежен. Свакако да је уравнотежен. Ми морамо да имамо једнаке приходе и да трошимо онолико колико приходујемо. Али зар не мислите да, ако хоћемо да кажемо да је буџет и реформски, треба једног дана да се дотакнемо јавних предузећа и система уређења плата у јавном сектору? Вама је на то указао Фискални савет. Две највеће мане које овде треба да кажемо јесу неуређен систем јавних плата у сектору и... Ми ћемо једног дана... Ако ико гледа од младих сада шта се овде дешава, вероватно ће већ сутра на десетине, хиљаде њих да пакује кофере и да оде и у једном моменту више нећемо имати ни кога да пријавимо у овај обавезни регистар социјалног осигурања.

Зато вас молим, вас као министра финансија и вас као представника Владе, јер ви креирате уопште оно што се дешава у Србији и ви креирате начин на који ће опозиција да реагује на ваше предлоге закона, зато вас молим да плате у јавном сектору бар у 2019. години започнете системским да реформишете, да једном кренемо да попишемо сва радна места у јавном

сектору и да изједначимо макар плате, рецимо, административног особља у Министарству финансија, у јавним агенцијама и у јавним предузећима.

Ви вероватно знате да су плате високообразованих људи у вашем министарству у администрацији негде 35.000, 40.000, 45.000 динара. Исте такве су плате високообразованих младих људи у локалним самоуправама. Ја нећу да идем даље, поћи ћу само од свог сина, који је дипломирани инжењер архитектуре и ради за 38.000 динара. Да ли ви верујете да ћемо ми, ако овакве плате имамо за младе и школоване људе, имати једног дана кога да пријавимо у Регистар обавезног социјалног осигурања? Зато вас молим да се позабавите јавним предузећима, реформисањем јавних предузећа, да се позабавите платним разредима, јер у то нико не сме да такне због јаких синдикалних организација у јавним предузећима, пре свега у ЕПС-у.

И молим вас да размислите да ли и даље треба да остане на снази Закон о забрани запошљавања у јавном сектору. Овим законом, који траје пуне четири године, осакатили смо многе системе. Ја ћу да наведем само један систем, социјалне заштите, јер, пре свега, из њега долазим. На стотине радних места је остало непопуњено због природног одлива из социјалне заштите. Центри за социјални рад и многе установе социјалне заштите суочене су са немањем стручних кадрова да нормално обављају свој посао и да нормално раде оно за шта их држава плаћа. Вероватно ни ове године, а прошле године су нам баш из Министарства рекли да нам је на Владиној комисији, која, узгред буди речено, изгледа и служи за то да буде уско грло и контролно тело које ће дати зелено светло да се запосли само неко ко је близак СНС-у или ко ће спроводити политику СНС-а.

Молим вас да добро размислите да ли вам је буџет реформски и да обратите пажњу на све оно што вам данима овде указују посланици опозиције, а исто тако да водите рачуна и о ономе што на буџет спочитавају или вам макар кажу као добронамерну критику чланови Фискалног савета, који су, између осталог, и плаћени за то да прате на који начин се води фискална политика у нашој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

(Радослав Милојичић: Сад ће он нешто паметно да каже.)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У вези свега онога што је на рачун Александра Вучића и СНС-а рекао човек који се похвалио да је некакав бивши члан главног одбора или већ нечега, некакве структуре у некој бившој странци, углавном један од бивших међу свим овим бившим бившима, који је такође хтео да истакне, или истачиње, како он то каже, да има кичму и свој чврст став као ономад када је казао да неће никад

прихватити да координатор овде буде, а изгледа ипак јесте, доказани и самопроглашени поносни љотићевац.

Кад смо код тог човека, игром случаја некако ми се баш сад на столу нашло шта је тај љотићевац имао да каже и о овом бившем бившем, и оном бившем бившем, и о свим тим бившим бившима у својим љотићевским новинама 2000. године, тако да, док разговарамо, нека то посматрају и нека се подсећају мало. Ово су, даме и господо, ово су, грађани Србије, сви они заједно, по њиховом сопственом мишљењу. Они су, дакле, амерички СКОЈ. И данас се вероватно око тога слажу, као што се слажу око свега осталог и са господином координатором Драгана Ђиласа и једни са другима међусобно.

Кад смо код бивших бивших, у њих свакако спада и бивши градоначелник Драган Ђилас са својим фантастичним прометом од, како беше, 300 милиона евра док је био на политичкој функцији, зато што је то ванредно поштен човек, и бивши бивши министар спољних послова Вук Јерemiћ, који ево како се лепо састајао са белосветским криминалцима, лопулама и трговцима оружјем. Међу те бивше бивше свакако спадају сви ови који данас покушавају, скупљени с коца и конопца, да нешто спочитају Александру Вучићу на тему Косова и Метохије.

Колико је међу бившим бившима било оних који су се удостојили да пренесу један пакет млека у праху до нашег угроженог народа ових дана? Нешто не видесмо једног јединог. Колико је међу бившим бившима покушало да пренесе пакет пелена за наш угрожени народ на Косову и Метохији? Изгледа, опет ни једно једино бивше бивше лице. Колико њих је покушало да допреми лекове? Колико медицински материјал? Колико је на било који начин, не само ових дана него икада у својим бедним каријерама, покушало да помогне нашем народу на Косову и Метохији?

(Председавајући: Приводите крају.)

Никада нико ни на који начин, ако им у ту помоћ, наравно, не рачунамо што су се лично постарали да данас на Јарињу и да данас на Брњаку може да стоји неко ко ће хуманитарну помоћ да одузима, ко ће и то млеко у праху, када га неко пошаље, да одузима...

(Председавајући: Захваљујем, колега Орлићу.)

Још једну реченицу.

... Ко ће пакете с пеленама да одузима и лекове и све друго.

На крају, јесте, ово је све већ виђено. Између осталог, и у том приштинском парламенту, тамо то ради Ветевендосје, а овде господи бивша бивша, која стоје.

Не знам само ко је био иницијатор свега овога, јер је много нервозан, да ли Ђилас што је видео рејтинг или Пацоли што је једанаеста држава повукла признање. Размислите о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик госпођа Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Хвала.

Жао ми је што посланица Горица Гајић није остала дуже од пет минута овде у Парламенту, јер сам желела да дискутујем о њеном амандману, али на начин како је она то и образложила, односно да говоримо о закону о буџету, који је тачка 4.

Дакле, овде се читав дан износи једна неистина, да овде посланици који подржавају рад Владе Републике Србије не дозвољавају посланицима који сматрају да су опозиција – и ми им то не споримо, споримо само чему су опозиција – да не дозвољавамо да говоре о својим амандманима које су предложили на тачку 4. И то, свакако, није истина. Читав данашњи дан треба добро, добро, после, када завршимо овај радни дан, да размислимо шта се овде данас, у ствари, дешавало и како се то опозиција појавила у истом моменту овде, раде сви исто, изговарају исто, о чему се овде ради.

Није ме мрзело да видим колико то има тих амандмана на тачку 4. закона о буџету уопште поднетих од стране посланика који делимично стоје, а неки седе на наслону од столица или неке... Свеједно, то већ остављамо...

(Александар Мартиновић: Добро је само док их не буду носили кући.)

Добро. Да, једном смо видели и ношеће кући, али неће нико да врати те столице, фотеле и слике. То је нека друга прича.

Укупан број амандмана на закон о буџету од свих опозиционих странака овде, не само од оних који стоје, јесте 175 амандмана, од тога је 75 амандмана од данашњих букача овде.

(Радослав Милојичић: Посланика!)

Значи, нико не може овде да ми докаже... Ми смо данас већ могли увелико да пређемо...

(Радослав Милојичић: Шта је букач?)

Немојте да ми добацујете, то већ сваку границу укуса прелази, када неко покушава да дискутује данас а да не виче, не урла, не вређа него нормално прича.

(Радослав Милојичић: Шта је букач? Не знам, објасните.)

Објаснићу вам ја касније у дискусији ако ми, уважени колега, дозволите да наставим.

Значи, нико не може да ме убеди, нити грађане Србије који читав дан гледају ову лошу представу данас режирану од стране појединих посланика, букача – а ја ћу вам објаснити шта то значи; значи, није од речи буква, немојте мислити да је нешто увредљиво, него је начин опхођења

овде у Парламенту, викати, стварати буку, то су букачи – да нисмо могли данас да расправљамо о тих 75 амандмана и да у времену које је предвиђено по Пословнику нисмо могли то време да утрошимо управо на расправу о тих 75 амандмана.

Оно шта је суштина, а дозволићете ми да имам своје политичко мишљење и став, да овом буџету за 2019. годину у ствари није имало шта да се замери. Све похвале од ММФ-а, од Светске банке јесу показатељи да ова држава заиста иде економски напред. Па, ако хоћете, пре неки дан похвале и од Европског парламента, који нам уопште није наклоњен.

Трудили су се одмах некакав амандман да предложи и да усвоје да би општу слику позитивног напредовања у економском и у политичком смислу Србије покварили. Морало је данас да се дође овде на седницу да се проба да се направи хаос, да се урла, да се говоре неистине како ми цртамо мете, цртамо мете... Чetrдесет њих је поновило једну те исту реченицу

При томе сте дозволили да вређате све нас који подржавамо рад Владе Републике Србије. Покушали сте да понизите и оне посланике из опозиције који нису хтели да вам се придруже да урлају овде, да стоје, да лежу, стављају маске, капе, паносе неке подижу и не знам ни ја шта све, докле је машта политичка могла да иде далеко.

Да вам кажем нешто, вама уваженим посланицима који сте се сад окупили у неку најновију коалицију, 2000. година је давно прошла.

(Радослав Милојичић: Доћи ће опет.)

Како ко гледа шта се десило 5. октобра 2000. године, да ли је било позитивно или је било негативних резултата, слика је црно-бела. Било је и добрих ствари, много више лоших ствари, зато сте и изгубили изборе после 12 година владавине, или 16 у Војводини. Али шта мисли један од учесника и великих заговорника, неко ко сигурно није на овој политичкој страни, треба да одете једноставно у позориште, у Југословенско драмско позориште, да погледате представу „Врат од стакла“ Биљане Србљановић и Јагоша Марковића и да видите шта неко ко је учествовао доскора са вама и у тим догађајима 5. октобра, а који не поштује нас ни најмање, шта мисли о резултатима 5. октобра и вашој владавини.

Значи, не морамо ми ништа да вам кажемо. Идите и видите шта мисли неко ко је јуришао заједно са вама 5. октобра овамо, и на Парламент Републике Србије и на Народну банку, чак и на Тениски клуб у Новом Саду. Сећам се, и тамо сте направили некакав кризни штаб, ваљда је требало тамо нешто урадити. Појма немам шта се све дешавало 5. октобра.

Шта је било, било је, идемо даље, али немојте овде да исмевате све што се...

(Радослав Милојичић: И Сениша Мали је био тамо.)

Свака част! Немам ја проблем са тим ко је где био 5. октобра, мени то уопште не смета. Је л' тако, Живковићу? Мени најмање смета то шта је било 5. октобра 2000. године.

(Зоран Живковић: Немојте да добацујете. Није вам ово аутобуска станица.)

Али резултати говоре...

И немојте овде да исмевате. Исмевате грађане Србије који су 56% гласова дали Александру Вучићу на последњим изборима. Ви им се смејете. Нису довољно фини ваљда. Нису ваљда довољно добри. Нису вредни. Ваљда не виде својим очима, треба ви да их натерате да прогледају. Ваљда силом, откуд знам.

И, ко данас то спочитава резултате Александра Вучића и ове владе? Па људи који нису успели да пређу цензус на београдским изборима. Извините што то примећујем, али то су последњи избори који су се дешавали у нашој држави. Београд, то је трећина Србије.

(Радослав Милојичић: Локални.)

Ма, локални. Не гледам ја главни град своје државе као некакав локал. Ја то гледам као политички репер. Цензус нисте прошли, а овде исмевате Александра Вучића, који је пре два дана добио...

Председник моје државе, ваше државе, државе ваших гласача, наших гласача. Ако се то уопште дели у Србији. Срамота је да делимо грађане Србије на гласаче ове или оне.

(Радослав Милојичић: Ви их делите.)

Добио је награду за мир, у општој пометњи која се дешава на нашим просторима.

(Зоран Живковић: Од кога?)

Погледајте шта се дешава у региону.

Добио је Златног лава. Златни лав вреди једнако као награда Бамби, коју је Зоран Ђинђић добио, чини ми се, 2001. године у Берлину. Потпуно једнака награда.

(Зоран Живковић: Није постојала 2001.)

Једнака награда по вредности, по критеријумима, по свему. По онима који их додељују. Чак је Златни лав и вреднији.

Ми се нисмо смејали Зорану Ђинђићу кад је отишао у Берлин. Глумице, нема везе, Клаудија Шифер је била тамо, свега се ја сећам. Кад имате оволико година, боље се сећате оног од пре 18 година. И добио је ту награду од манекенке, глумаца, али је то било лепо за једну Србију 2001. године. Једнако тако је лепо, и велико и значајно што је председник Србије добио награду за мир, у овим тренуцима кад на Косову не дају људима кисеоник, не дају лекове, јуче су заустављали аутобусе са играчкама, пеленама, не дају им да читају новине у Европи у 21. веку.

(Радослав Милојичић: Што седите онда? Што седите у власти са Тачијем?)

Кад је у Паризу хаос на улицама, кад у Црној Гори хапсе посланике, је л' тако, кад у Македонији политичари беже из Македоније зато што су купили аутомобил, у општем хаосу, кад се праве некакве коалиције против Србије, ви себи дозволите овде да уђете унутра у Скупштину Србије и да правите хаос? И после као ови су рекли за нас да смо издајници, ови су...

Па не, како ће обичан грађанин тамо, који гледа овај пренос, шта ће он да мисли о вама? Шта ће...

(Радослав Милојичић: Не, него треба да вас подржимо.)

Не, не треба да нас подржите. Не, али немојте ово да радите. Ја сам поносна на то што је председник државе добио награду за мир у овом тренутку. И није то наш и ваш, то је председник Републике Србије.

Буџет је добар. Зато сте и поднели само 75 амандмана. И приштедите ваше време, немојте да трошите на повреде Пословника, на будалаштине. Па повреду Пословника не може да једе обичан грађанин, нема појма о чему ви говорите. Каква повреда Пословника? Члан 27, став ово, 103, 107 – они само то виде, радите то читав дан.

(Зоран Живковић: Нису они глупи као ви. Они знају. Они су хомо сапиенси. Они су интелектуалци.)

Да, 75 амандмана сте само поднели. Па то је победа за владајућу већину. Па нисте имали ништа да замерите. Петнаест сати је предвиђено за расправу. Што нисте дозволили да причамо о закону о буџету? Што нисте дозволили да тих 15 сати потрошимо на тачку 4?

(Радослав Милојичић: Ко вам брани?)

Све сте урадили да нема расправе. Па ви нећете ту расправу. Нећете ту расправу зато што је овај буџет, после 2012. године, за десетку по свим економским параметрима у свету. Светска банка, ММФ, Европски парламент, нико вас не разуме. Још најмање вас разуме обичан грађанин ове државе. Шта радите, бре, људи? Шта радите? То ником није јасно, осим што хоћете да угрозите позицију Србије у не лаком моменту.

(Радослав Милојичић: Поднесите оставке ако вам је тешко.)

Можете да кажете после моје дискусије шта год желите, али вас грађани Србије не могу да схвате. На лошем сте путу. А ако немате паре, ако су вам мале плате, купићу вам ја улазнице за представу „Врат од стакла“. Одлична је, поучна је, лепо су сумирани резултати петооктобарске револуције у Србији. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите, по амандману.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Ја сам се, господине председавајући, јавио по амандману и, искрено, дао бих предност и министру Синиши Малом ако

жели да се јави по реплици или у реплици да одговори председници Парламента.

Пре свега, ја сам те 2000, 2001, 2002. и 2003. године, јесте, бавио сам се политиком, али локално. Био сам клинац. Министар финансија Синиша Мали био је продукт 5. октобра и кадар странака које су извојевале 5. октобар. Можда би могао да реплицира на све ово што је причала председница Парламента.

Али све и да хоћемо да говоримо о првом закону, о Централном регистру, са ким да разговарамо? Где су вам министри? Где је Влада? Где су министри који су предложили 62 закона и све ставили у једну тачку дневног реда? Са ким да разговарамо о Централном регистру? Са ким да разговарамо о осталим тачкама дневног реда? Синиша Мали је министар финансија. Можемо са њим да разговарамо о буџету, али он није на дневном реду и ви то знате. Зато и нисте позвали остале министре, јер неће доћи остали закони на дневни ред. Нећемо моћи да разговарамо о њима.

О чему би требало да разговарамо? Па о томе што се Србија налази у ванредном стању. У ванредном стању се налази сада и Парламент. Ви сте до тога довели јер нам не дате да говоримо о ономе о чему имамо право да говоримо. Радници се налазе у ванредном стању. Гледају како да први у месецу дође десет дана раније, како да месец има мање дана да би издржали са својом платом. Пензионери се налазе у ванредном стању. Довели сте их до егзистенцијалне борбе. Нема речи о томе да им се врати оно што је отето за четири године, десетине и стотине хиљада динара.

Део младих из Србије се не налази у ванредном стању, јер нема ванредног стања у Немачкој, у Аустрији, у Канади, у Америци. Они који су остали овде јесу у ванредном стању.

Министре, коме ћемо ми да се обраћамо за 20 година и коме се ви обраћате данас? Колико будућности има у овом буџету? По званичним подацима ОЕЦД-а 100.000 људи годишње у последњих шест година је напустило Србију. Четрдесет хиљада људи више умре него што се роди. Сто четрдесет хиљада људи годишње је мање у Србији. За шест година, колико сте на власти, 840.000 људи нема у Србији. Или је отишло или није више живо. То је тај проценат од 25% до 11%.

То је срамота да разговарате да сте запослили људе. Млади људи данас морају да клекну, да обуку бели шушкавац, да узму сендвич, у аутобус, па циркус, обилазак по Србији, да тапшу на митинзима. То је данас будућност за младе људе. О томе треба да разговарамо.

И разговарали бисмо да имамо прилике. Ово је наш протест. Имамо право да стојимо овде. Имамо право да разговарамо о томе. Одговорите на ова питања. Укључите се у расправу. Одблокирајте Парламент. Одблокирајте друштво већ једном. Ако не, сами ћемо то да урадимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Јавила сам се да рекламирам Пословник, члан 107. и члан 108, за које мислим да сте их прекршили током излагања претпоследње говорнице, односно председнице Скупштине Маје Гојковић, иако разумем да саучествујете у овом циркусу и у овој арени мржње коју стварате годинама од Народне скупштине Републике Србије.

Она је истакла у свом излагању, нисте ми одмах дали реч, да она добро памти. Па памтимо и ми који смо овде. Нисмо се јуче родили да бисмо поверовали у бајке Српске напредне странке и Александра Вучића. Она нас је прозвала да смо букачи, наравно, кријући да је то реакција на хушкаче, на оне који су хушкали наше грађане и против наших грађана током 90-их година у црвено-црној коалицији, поменућу опет, у којој је она била министарка без портфеља, што многи заборављају, где је перјаница такође био Александар Мартиновић, у црвено-црној коалицији која је у рат и у црно завела ову земљу и цео регион.

Не патимо од колективне амнезије. Нисмо ми букачи, него сте ви хушкачи. И, оно што сте радили 90-их, покушавате да радите и сада, да хушкате грађане једне против других, мислећи да ће неко уместо вас да убија, као што сте убијали и били одговорни и за Славка Ђурувију и за атмосферу када је убијен Зоран Ђинђић, и за 16. јануар и Оливера Ивановића, и за разбијену главу Борка Стефановића.

И нећете на нас свалити кривицу. Ми реагујемо, а ви сте хушкачи и заувек ћете бити запамћени као такви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу члана 103. став 8, минут и 47 секунди од времена посланичке групе.

(Мариника Тепић: Хоћу да се изјаснимо о повреди.)

Нисам дужан да вам одговорим на повреду Пословника зато што се повреде Пословника односе на непосредно учињене.

Искористили сте право на повреду Пословника и реплицирали. Нема ту никакве повреде Пословника.

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 103. и члан 107.

Ево, ово је њихова култура. Ја њима никад нећу окренути леђа, без обзира на то колико они лоших ствари урадили.

Дакле, даме и господо народни посланици, члан 103.

Господине председавајући, ви сте повредили Пословник, јер стоји да се повреда Пословника указује непосредно по учињеној повреди.

Госпођа Тепић то није учинила. Дакле, говорио је господин Николић. Она се јавила за повреду Пословника која је учињена два говорника пре тога. То није дозвољено и ја вас подржавам у томе што сте то време одузели.

Али ови који тврде... При томе су изречене бројне увреде, а овима који тврде како њима ништа није дозвољено све време у последња три сата, можете да одузмете 20-ак минута. Најгрубље нас вређају, да смо лопови, да смо убице, да смо убили Оливера, да смо не знам шта урадили.

Дакле, ја вас молим да убудуће водите рачуна да им се то не допусти. Слобода је добра, али она је ограничена Уставом, законом и Пословником. Морате да водите рачуна за шта оптужују председника Републике, за шта оптужују владајућу већину, за шта најгрубље вређају, зашто тврде да смо убице, зашто тврде да смо пљачкаши кад све што говоре о нама су у ствари они. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о вашој повреди Пословника? (Не.)

Реч има колегиница Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Хвала.

Па чисто да изнервирам колегинице у сали које стварно не могу да истрпе када неко има другачије мишљење.

Жао ми је што је посланица Санда Рашковић Ивић ставила маску и жели да се огради од Дијане Вукомановић, очигледно је.

(Дијана Вукомановић: Није због мене, већ због вашег излагања.)

(Санда Рашковић Ивић: Због вас.)

Па немојте да се нервирате, све је у реду. Истрпите слободу говора и мишљења. Могу и да устанем као ви. Па све је у реду. Ма, кроз је у реду, што се нервирате?

Само да подсетим колегиницу Санду Рашковић Ивић, пошто држи маску а стоји поред Дијане Вукомановић, да је просто симпатично то ваше настојање да се оградите од колегинице, која је била црвено-црна коалиција до пре неки дан. Па кад неком нешто спочитавате, онда размислите и погодите ко долази на вечеру код вас. А ту мислим на колегиницу која сад бежи из сале, јер не може, једноставно, да издржи. Њој је било лепо доскора, па све је било у реду, па нико је не критикује, па седи негде тамо ушушкана, и онда је из црвено-црне коалиције наједном, једно јутро, прелетела у коалицију неких других боја.

(Мирослав Алексић: Јао, па немојте ви о томе.)

Али да знате да колеге и колегинице, када говоре о 2000. години, о 2010, о 2015. години, о 2018. години, мисле и на вас. Па нема везе што сте јуче прешли код њих, они мисле на то што сте ви до јуче подржавали.

Да вам се захвалим што немате живаца да слушате и туђе мишљење, што трошите понеки динар па одмах твитујете нешто о мени. Хвала вам на томе што мислите да се ја својом дискусијом шлихтам некеме.

Ја се не шлихтам. Ја имам своје политичко мишљење, свој политички став. Не бојим се оних који вичу, у групи нарочито, који заједно улазе, устају, вичу, вичу, вичу. Никад се нисам бојала, а најмање се бојим кад хвалим резултате рада председника Републике Србије, зато што иза њега стоји 56% људи у овој држави који су изашли на изборе. И, уопште се не бојим.

Тако да, да ли је то похвала добрих резултата или је то шлихтање, или је то увреда коју ми, ево, у овом тренутку Сергеј Трифуновић, будући министар културе, који је добар глумац али појма нема о политици, написао како ме је као звао да ја дођем да будем у његовој фондации у управном одбору, не дај боже, зато што сам много учинила за децу Србије, али сам недоступна. Доступна сам, није проблем, само пазим коме дајем број телефона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

(Дијана Вукомановић: Реплика. Именом и презименом сам поменута.)

Нећете да дате реплику, да испоштујете Пословник? Пословник даје обавезу да реплику дате одмах по излагању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није се испунио ниједан услов за реплику.

(Радослав Милојичић: Поменута је.)

(Дијана Вукомановић: Јесте, моје име и презиме.)

МАРКО ЂУРИШИЋ: Испунила су се оба услова, сем последњег, ваше воље да ви некеме дате реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, ви сте се јавили по амандману. Ја вас молим да говорите по амандману. А то што је неко ставио маске, а други посланик коментарисао, није основ за реплику.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Није основ? Добро.

Много тога у овој скупштини и скупштинској расправи данас очигледно није по Пословнику, цела ова расправа и овај начин урушавања достојанства Скупштине који траје већ годину дана, годину дана, кад је свака седница која је заказана у претходних 12 месеци имала обједињавање свих тачака дневног реда у једну тачку дневног реда, у јединствену расправу, на начин да се онемогући да се говори у складу са Пословником на сваку тачку дневног реда која је пред нама.

То је случај и данас. Објединили сте расправу од 62 тачке дневног реда да посланици не би могли да говоре ни о закону о буџету, односно

амандманима, ни о буџетском систему, ни о пореским законима, законима о јавној својини, закону о запосленима у државној управи, о томе што се поново одлаже увођење платних разреда, о именовању нових судија, о споразумима, о закону о нуклеарној заштити и много чему другом.

Овде се поставља питање одакле сада посланици опозиције... И, проглашавамо се букачима. Ја морам да поновим оно што је рекла колегиница Тепић – зато што сте ви хушкачи, ми смо данас букачи. Хушкање које овде траје већ две и по године у овом сазиву довело је до разбијене главе нашег бившег колеге Борка Стефановића. Да ли сте ви мислили да ћемо ми и даље да ћутимо овде, да ћемо ми да се надмудрујемо са вама и трошимо време на расправу овако или онако? Нећемо.

Мени је јасно зашто ви данас говорите о 2000. години. Пети октобар је прошао 2000. године и неће се вратити, али ја сам мислио да се неће вратити ни време 90-их, ни хушкање у Србији које је довело до бројних жртава, хушкање у бившој Југославији које је довело до грађанског рата, смрти и протеривања стотина хиљада људи за које сте одговорни ви. Неки међу вама су и тада били на власти, у Влади, а неки су подржавали ту власт свих тих година.

Велики је напор направљен био од тог 5. октобра 2000. године да се Србија врати у ред нормалних, цивилизованих држава и направљени су кораци од седам миља. Да ли је било грешака? Да, било је грешака, наравно. Ко ради, тај и греши. Много грешака је направљено. Али оно што се дешава данас је фарса, исмевање демократије.

Ви говорите о некаквој вољи грађана на изборима који нису били фер и демократски. Шта је рекла мисија ОЕБС-а која је надгледала те изборе? Рекла је да избори 2017. године нису били фер и демократски.

Хвалите се тим изборима и резултатима нашег председника. Председник Александар Вучић није мој председник. Не на тако освојеним изборима, изборима на којима су други кандидати имали мање од 5% времена представљања у медијима, сви заједно, колико је имао господин Александар Вучић. Хвалите се тиме и мислите да је то нормално. Није нормално.

И, оно што вам се данас толерише од стране међународне заједнице, ви мислите да то може вечно да траје? То траје само зато што сте направили договор са господином Хашимом Тачијем и Харадинајем да завршите питање Косова онако како не одговара интересима Србије. Зато се данас ћути на све оно што ви радите овде у Србији – урушавате институције, урушавате демократију, урушавате и овај парламент радећи на овакав начин.

Да, ми данас бучимо и букамо, али штета коју ми правимо је много мања од штете коју сте ви направили креирајући овакву атмосферу у

Парламенту. Годину дана не дозвољавате да Парламент ради нормално. Не можемо да говоримо. Не можемо да расправљамо. На шта личи расправа о 62 тачке дневног реда заједно?

(Игор Бечић: Цео дан само ви говорите!)

Зашто ово урликање са ове стране сале, председниче Парламента, не санкционишете?

(Игор Бечић: Цео дан вичеш!)

Ваше хушкање довело је до разбијених глава, до разбијене главе нашег колеге Борка Стефановића, и ми нећемо ћутати и чекати да наше главе буду разбијене, нити глава једног грађанина Србије само зато што не мисли онако како ви мислите.

Они који данас мисле да може да се понови време са краја 90-их, убиства политичких противника, греше. Верујем да су грађани Србије научили ту лекцију. Препознају оно што су мислили да је давно прошло, да је могуће цртати мете, називати људе, политичке противнике и неистомишљенике страним плаћеницима, издајницима, људима који раде против интереса Србије.

Не признајем, не прихватам да је неко овде већи патриота од мене. Не признајем то. Увреда је за мене да ми неко каже да је већи патриота и да више воли ову земљу од мене.

Ово што радите имаће трајне последице по демократски живот Србије. Начин на који сте урушили Парламент радом, извргавањем рада Парламента у последњих годину дана има за данас последицу ово што се дешава у Парламенту. Има за последицу то да ћемо се ми борити овде за своје право да кажемо оно што сматрамо да није добро, да кажемо са чим се не слажемо у политици Владе Републике Србије и председника државе.

То је наше право, које стоји у том уставу којим овде сада машете, где се налази Пословник. Прочитајте и Устав. Прочитајте права и обавезе посланика. Грађани који су бирали вас, бирали су и нас. Они верују у нешто друго, верују у нешто у шта ви не верујете и наша је обавеза да се боримо за њихово право да се тај глас овде чује и ми ћемо се за то право борити до краја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, пустио сам вас да завршите. Говорили сте о чему сте хтели, тако да нема потребе да се нервирате.

Реч има колегиница Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Претпостављам да могу једнако као Марко Ђуришић и да не треба да се бојим да говорим у овом парламенту.

(Радослав Милојичић: По ком основу?)

По основу тога што сам посланик, што су грађани Србије гласали за листу на којој сам се налазила и по основу тога што не знам да вичем, да

псујем итд., што представљам мирну и тиху Србију. Ваљда су довољна та три разлога да неко добије реч овде у Парламенту.

Само да кажем нешто. Чули смо данас један врло дирљив говор о демократији у Републици Србији. Наравно, поводом амандмана. О чему другом него читав дан само о амандманима? Не знам какав је то развој демократије да већ пуне две године ови који данас вичу, што су букачи... Не одустајем од те своје оцене. Једноставно, данас сте показали шта вам је задатак, а то је да вичете, да покварите ову седницу. Није проблем, седница је боља него да сам је ја планирала, пошто су маске пале и види се ко какве намере има поводом ове тачке.

Две пуне године управо ови посланици који су данас упропастили ову седницу и не дају нам да разговарамо озбиљно о предлозима закона предлажу сваки пут по 220, 500 допуна дневног реда са бесмислицама, за нешто што Пословник не препознаје ни у милиметрима. Значи, нити предлажу закон уз тај назив закона, нити ми знамо шта ту пише. Предлажу 500 анкетних одбора на сваку тему која им падне на памет.

И то је, као, јачање демократије у Србији? То је ваш прилог демократији, уважени колега? То је нешто што је најавило да ће вам посланици кад-тад одговорити на свој начин, такође у складу са Пословником. Немојте да се перете од своје одговорности. И дан-данас и пре неки дан 220 допуна дневног реда. Читамо исте наслове по пет-шест пута, само другачији датум. Ово сам предложио 2016, ово сам предложио 2017, а ово сам јутрос. Ово је моја секретарица, није ме консултовала, па однела доле са факсимилом јутрос. Али ћу три пута да устанем – јесте, смешно је – па ћу да кажем шта ја хоћу. То је јачање институције Републике Србије? То је спрдња са Парламентом Републике Србије и то две године радите ви. Ви!

И, немојте да омаловажавате грађане Републике Србије који излазе на изборе од 2012. године. То вам кажем добронамерно. Не бринем за СНС, не бринем за СДПС, СПС и све оне који не коментаришу ружно о грађанима Србије. Грађани Србије излазе на изборе. И да вам кажем нешто. Грађани Србије су увек у праву. Увек су у праву када кажњавају неку политичку опцију и када дају некој политичкој опцији апсолутно поверење. Грађане Србије не потцењујте. Знају они зашто не гласају за допуне дневног реда, 220-230, него гласају за конкретне резултате, за оно што Александар Вучић ради шест година.

Нису грађани Србије погрешили 2012. године. Вама се чини, зато што су они ћутали, да су направили историјску грешку, да су случајно гласали за Томислава Николића, да су случајно гласали за листу коју је предводио Александар Вучић. Ма, није. Ма, нису погрешили. Нису погрешили. Знали су они. Знали су они да Вук Јеремић узима авион да би

ишао у Лондон да гледа меч на Вимблдону, Новака Ђоковића. Па знали су да узима државни авион. Па не може ништа да се сакрије. Па знали су да Борис Тадић...

А за њега ја никад у животу нисам рекла, и овде људи никад нису рекли, посланици – он није мој председник Србије. Зато што је то ружно да се каже, гласао – не гласао за њега. Гласао – не гласао за њега, то се не говори.

(Душан Петровић: Ти си, Мајо, била са нама тада.)

Океј, 2012. године. Па мењала сам се са Дијаном Вукомановић, која је била на Ивичиној листи до прекјуче и украла му је мандат. Ушла је овде у Парламент јер ју је Ивица Дачић увео у Парламент, а сад вам је она перјаница. Мора да се доказује више него ви да бисте јој опростили онај период кад није ваљала. Ја њу разумем. Па она мора да буде у првим редовима. То је тако, шта да радимо. Је л' тако, Петровићу?

Ма, мени то ништа не значи што ћете ви да додајујете. Али знали су грађани Србије шта радите овде. Знали су да Борис Тадић узме приватан авион и оде у Парндорф. Па вичите колико год хоћете. И за то је кажњен.

Па знали су они ко је издао Косово и Метохију, уважена колегинице. Па тај ваш Вук Јеремић је из Уједињених нација питање Косова и Метохије преместио у Европску унију. Па колико ми имамо пријатеља у УН, уважена колегинице? А колико имамо у ЕУ? Много мање, али он је то урадио. Он је то урадио и то не можете да сакријете од грађана Србије. И, они не греше. И док год се ви овако будете понашали...

Опет је дошао посланик Станковић, изгледа ће бити нека гужва сад. Станковић, Стевановић, како се зове?

Станковић.

(Посланик СНС-а: Каже да је Станковић.)

Поштујем. Извињавам се што су припадници унутрашњих послова морали данас да вас легитимишу. Нису вас препознали као посланика јер сте данас први пут ту. Ја се вама извињавам као председник Парламента.

И да завршим. Не радите добро. И грађани Србије ће... Ви прижељкујете изборе, очигледно. Видећемо да ли ће их бити. Неће их бити 2020. године. Полако. Ви се спремајте за те изборе, али грађани Србије непогрешиво знају да ће само гласати за резултате. Само за резултате. А резултати су на страни Александра Вучића и Српске напредне странке и наших коалиционих партнера. Са ваше стране је две године 200...

Па ја сам вас са паролом „Наша Маја“ убила на градским изборима у Новом Саду кад је читава Србија била „жута“ осим града Новог Сада. Хвала што сте ми помогли.

Тако да вам кажем, спремајте се за изборе. Дајемо вам две године. Старт је на вашој страни. Ми ћемо са резултатима рада изаћи на те изборе,

а ви ћете изаћи са 24 месеца пута 220 допуна дневног реда. Немојте да се чудите што сте у Београду прошли тако како сте прошли. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Дијана Вукомановић.

Изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ево, за разлику од колегинице која није могла да издржи данас притисак и да се задржи на месту председавајуће Скупштине Србије већ је морала да сигурност потражи у редовима своје, не знам које по реду, политичке партије и да рони сузе читајући опозиционе твитове, ја с поносом истичем да сам из партије власти добровољно прешла у опозицију. С поносом истичем да, док сам била шеф посланичке групе владајуће партије, дала сам оставку на Управни одбор у „Вечерњим новостима“, а Маја Гојковић као дипломирани... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, колегинице.

(Народни посланици опозиције негодују.)

Колеге, молим вас, није добила реплику. Немојте да ми говорите...

Четрдесет и две секунде је време које је преостало вашој посланичкој групи. Нисте добили право на реплику.

(Дијана Вукомановић: Ја сам тражила реплику.)

Потрошили сте време. Тако да, жао ми је заиста.

Реплика, народни посланик Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Могу ли да добијем реплику? Да. Хвала.

Знате, истина је потпуно на другој страни, госпођо Вукомановић. Па ви сте изашли из СПС-а само зато што је Ивица Дачић, прво вас је сменио са места шефа посланичке групе зато што сте две године ћутали тамо, нисте имали ништа да кажете, а друга истина је што није хтео да вас стави у Владу Републике Србије да будете министарка образовања. То знамо сви ми. А треће, да вам кажем, ви сте вратили место у Управном одбору „Вечерњих новости“ да вас не би сменили.

Ал' нешто сте заборавили да вратите, мандат са листе Ивице Дачића. Ви сте били тамо неки на листи. Нико није заокружио ваше име, него име Ивице Дачића и његових коалиционих партнера. Могли сте да задржите то у „Вечерњим новостима“, немам ништа против, али мандат вратите колегама које су вас увеле у Парламент.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Дијана Вукомановић.

Изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Као доктор политичких наука врло добро знам да читам најважнији акт ове земље, а то је Устав Републике

Србије, и Закон о народним посланицима, који ми дозвољава да задржим оно што сам заслужила својим радом и знањем.

Нисам овде важна ја. Важна је Маја Гојковић. Ја се слажем са тим што као председница Скупштине Србије крши Устав и ставља највиши законодавни дом у позицију слуге ове владе и Александра Вучића.

Ви директно кршите Устав, госпођо, и ви унижавате највиши законодавни дом и због тога ћете кад-тад одговорати пред историјом и пред грађанима ове земље. Дакле, научите се, као дипломирана правница која се усуђује да буде председница Управног одбора Агенције за нуклеарну безбедност а да немате ни образовање ни знање да подносите овој скупштини предлоге закона које не разумете, то сте сами рекли кад сте читали предлог тог закона, научите се да поштујете Устав, госпођо. Не унижавајте га из дана у дан, из часа у час, а затим да роните с посланичког места овде сузе и читате опозиционе твитове.

Што се бојите? Што одступате с места председавајуће? Што тражите сигурну кућу међу партијом у чијим редовима нисте били кад су били избори, што сте прелетели? Желите да вас ословљавам са – краљице, краљице свих прелетачевића? Ево, хоћу. Ево, то могу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Председавајући никад није равноправан са колегама посланицима. То треба да знате. Увек има мања права.

Право на реплику, народни посланик Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Па нормално да сте преспавали последње изборе кад сте били са Ивицом Дачићем. Нешто вам се помешало. Па ви сте узели мандат сад, у овом сазиву. Ја сам била на листи СНС-а, и то сам била, мислим, на броју три или четири. Али нисмо на пијаци, иако сте се тако наместили као да смо на пијаци па ћемо да засмејавамо грађане како две жене као о политици говоре. Нисте ви мој ниво. Него да вам кажем само, да вам се извиним што сам вас изнервирала. Нисам знала да сте тако осетљиви на критике. Замало да заплачете. Немојте. Храбро, држите се. Ту сте у групи јаких политичара који замало да дођу на власт.

Него да вам кажем, никада ништа нисте ружно говорили о Александру Вучићу, нити о нама из СНС-а, нити о Ивици Дачићу, а видим да не смете ни да га поменете, док сте били шефица посланичке групе. Обратите се Генералном секретаријату да видимо да ли је истина да је скупштински возач сваки дан долазио по вас и враћао вас кући када сте долазили у Парламент. Тако да ја не бих ништа о томе. Видим да се страшно нервирате и онда муцате и не знате колико дубоко да идете да ме увредите, али ја знам да ја говорим истину, а ви само срљате и срљате даље у својој одбрани. Није проблем кад се неко коцка, него је проблем кад се вади, а ви сте сад у тој фази, колегинице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик колегиница Санда Рашковић Ивић.

(Дијана Вукомановић: Реплика.)

Немате право на реплику.

(Дијана Вукомановић: Што не може?)

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: председавајући, ово није у реду да колегиници Вукомановић нисте дали реплику, а икс пута сте дали...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Санда, када ви будете водили седницу, онда ћете ви о томе да одлучујете, а сада ја одлучујем. Наставите по амандману.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Да вам кажем, ово ваше понашање је гранично са насилништвом, али преко тога ћемо прећи.

Ја бих се обратила, односно реплицирала бих председници Парламента, госпођи Маји Гојковић. Ако је неко унижавао овај парламент и ако то ради систематски, онда је сигурно то она. Ако је неко од овог парламента направио протезу извршне власти и протезу једног јединог човека Александра Вучића, онда је то она.

Да подсетим народне посланике, да подсетим грађане да је Маја Гојковић 1. марта 2017. године отишла на консултације у Владу Србије да види да ли ће парламент српски да се састаје зато што, боже мој, иду председнички избори па је чекала од Александра Вучића да јој каже да ли сме, да ли не сме. И данас ова ничим изазвана пауза, која је била сат и 15 минута пре него што су паузе за ручак уобичајене, јесте у ствари резултат тога да је Маја Гојковић морала, није могла да се снађе, изнервирала се, пустила је, отргла јој се ствар контроли и онда је морала да иде до Андрићевог венца или барем да има једну телефонску консултацију, па је сада пустила канцице и наоштрила зубе и онда кренула овде да дисциплинује опозицију.

Госпођо Гојковић, ви сте страшно унизили овај парламент. Госпођо Гојковић, ви не заслужујете да будете председница Скупштине Србије, председница било чега, и зато бежите.

А то да вас боле твитови, то је белодано и ја ћу сада твит да поновим, да поновим пред целом Србијом, а он гласи, мој твит конкретно гласи да би се о „Златном лаву“ за мир који је добио Александар Вучић могло расправљати, али заиста нема расправе о томе да ви треба да добијете као Маја Гојковић, као председница Парламента, „златну лавицу“ за шлихтање. Толико шлихтање и толико унижавање од неког ко би требало да буде други у држави је стварно испод сваког нивоа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја се заиста извињавам колегама посланицима због паузе која је почела у 13.00 часова. Очигледно је да неки посланици имају стомак као бебице па морају да једу у минут.

Право на реплику, народни посланик колегиница Маја Гојковић.
Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Па само ћу рећи уваженим колегиницама – паметнија попушта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Тужно је за Србију када слуша лекције о политичком моралу некога ко је променио шест политичких партија као госпођа Гојковић, дакле некога ко је из Народне радикалне странке прешао у Српску радикалну странку, па у Народну партију, па у Уједињене регионе Србије, одакле је памтим са председништва како је грлила Млађана Динкића пљујући Александра Вучића и Томислава Николића, па до Бориса Тадића, кога је здрушно подржавала на председничким изборима, да не говорим о Војиславу Коштуници и тој коалицији.

Дакле, сви који су били у датом тренутку на власти, били су политичка идеологија госпође Гојковић. Врло занимљиво. И данас она таква дели лекције неком другом, који је прешао из власти у опозицију. Данас прича нама о унижењу Парламента, о части и моралу, нама који стојимо данас овде у име унижене и понижене Србије, од које сте направили крпу. Зато стојимо данас. Стојимо из протеста у име свих грађана Србије које сте понизили, унизили, и у овом дому, и оне који живе на Косову, и пензионере, и лекаре, и професоре, и војнике и пољопривреднике.

Осиромашили сте Србију за седам година владавине са лажном политичком морала, са причама, са лажима и са бајкама које причате седам година грађанима Србије без иједне трунке одговорности да сте је у једном тренутку понели са собом. Само упирући прстом у друге, да су други криви за све, а ви који сте мењали странке тако што сте пратили ко је у ком тренутку на власти, ви сте аболирани од те одговорности. Е, па нисте. Далеко већу кривицу сносити ви, господо, који сте били у разноразним властима од 2000. године па сте сада прелетели у СНС, боже мој, због вашег политичког убеђења. Поготово госпођа Гојковић, која сада говори о 2012. години, а дотада је подржавала Бориса Тадића, била у странци Млађана Динкића, Војислава Коштунице и свих осталих.

Зато је данас у Србији овако као што јесте – туга, чемер и јад. Али надам се да ће се пробудити врло брзо Србија и њени грађани и неће задуго бити места за вас да даље разарате и Србију и националне интересе Србије, и економске и које год друге хоћете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик колегиница Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ. Све сте у праву, само сте нешто сакрили, уважени посланиче Алексићу. Па ја сам вас упознала у канцеларији код господина Динкића. Ви сте били у Уједињеним регионима Србије.

(Мирослав Алексић: Ја сам то и рекао.)

Па ја никада нисам чула дотада за вас. Ја сам вас тамо упознала и ви сте били део УРС-а 2012. године када је Млађан Динкић подржао владу Александра Вучића и Ивице Дачића. О чему ви причате? Мало сте ми улепшали дан, читав дан се мучимо, причамо о неким озбиљним стварима. Ја сам вас упознала тамо. Динкић нас је упознао. Верица Калановић је била у тој канцеларији.

(Мирослав Алексић: Тако је, ја се тога не стидим. Ја сам рекао то.)

Тако је. Што онда то не испричате грађанима Србије, него им продајете маглу? С тим што ја стојим иза сваког дана свог живота, а ви носите ваше делове политичке каријере повремено у хемијску чистиону.

Да вам кажем нешто. Тако сам упознала и ову младу даму што је сада у ДС-у. На истом састанку је била када се ту нешто разговарало, у њеној бивши странци, у ЛСВ-у. Откуд она сада у ДС-у? Је л' тако, Мариника Тепић?

(Мариника Тепић: Реплика! Директно обраћање.)

Ви сте били у ЛСВ-, па сте у овом сазиву, мандату отишли код Живковића, па код Јанковића...

(Мариника Тепић: Лажете.)

Што се нервирате? Код мене је све у реду. Грађани Србије све знају. Затим Санда Рашковић Ивић. Она је ушла као прва на листи, председник ДСС-а.

Чекајте, полако само. Имамо да причамо данас о много чему.

Санда Рашковић Ивић је прва на листи ДСС-а и онда је разбила свој рођени посланички клуб, оставила је њих двоје-троје овамо, а она је наједном прешла код Вука Јеремића. Како то? Па они су у кампањи били против Вука Јеремића, против Ђиласа. Водили су своју политику.

Дијана Вукомановић ми је шлаг на торти. Знам, Алексићу, мало емотивно ту реагујете и то разумем да сте колегијални према колегиници, али Дијана Вукомановић је симбол прелетача. Мене је срамота. Отела ми титулу жена.

(Дијана Вукомановић: Ви сте краљица.)

Ја сада не знам више шта да радим, немам где. Она је била трећа-четврта на листи код Ивице Дачића. Она је говорила да сте ви представљали за њу снаге хаоса и безумља и она је сада главна перјаница.

Чекајте, ко сте ви у ствари? Ко сте ви? Ја сам једна једина са ове стране, а вас прелетачевића колико год хоћете. Отели сте ми титулу и ја предлагем сада да делимо, ја ћу моју штафету прелетача да поделим

свима вама који сте у овом мандату толико партија и посланичких клубова променили да ме је срамота. Ја сам, што би рекли у „Алану Форду“, пуки аматер за вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гојковић.

Чекајте, колеге, полако. Полако.

Прво, историја политичка било ког посланика не може да буде право на реплику. Сви знате да то не можете да сакријете. Е сад, ако ви некога називате прелетачевићем и очекујете да вам се не изрекне опомена, а није вам изречена опомена ниједног тренутка, за чак и такав овде један флајер, плакат, шта сте већ поставили, значи немојте онда да се ви љутите ако неко спомене вашу политичку прошлост.

Шта је ту увредљиво? Неко је био посланик у једној посланичкој групи, па у другој, па у трећој. Ви сматрате да је то нормално. Онда не можете никога више да кривите за то.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, само да разјаснимо.

Колегиница Гојковић је добила право на реплику на основу спомињања имена, а колега Мартиновић на основу спомињања политичке странке.

Тако је.

Затражите реч, колега Мартиновићу.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде је један посланик Вука Јеремића рекао да они стоје због народа. Не, они стоје зато што су добили налог да то данас раде. За 14. децембар Кадри Веселји, њихов политички савезник, можда и финансијер, најавио је формирање тзв. војске Косова. Треба направити хаос у Србији. Треба направити хаос у Србији у тренутку када Шиптари на КиМ покушавају да направе војску. Ово је њихова политичка војска у Србији. Они служе непријатељима Србије. То грађани Србије треба да знају.

Увек сте служили непријатељима Србије. Кад год је могло да се послужи било ком непријатељу Србије, ви сте били на страни непријатеља. И данас сте на страни непријатеља.

Због тешке ситуације у којој се Србија налази, председник Републике ће у 18 часова и 15 минута да се обрати грађанима Србије и да каже...

(Народни посланици говоре углас.)

Тако је, увек будите на страни српских непријатеља, само то знате да радите. Само напред. Нека грађани Србије виде на чијој сте страни.

Ми смо на страни Александра Вучића. Ми смо на страни Србије. Ми смо на страни српског народа који се данас на Косову и Метохији бори за голи живот, а вама нека служи на част што сте политичка војска Рамуша Харадинаја и Кадрија Веселија.

Ви сте исти они који су 2001. године пустили на слободу 2.108 шиптарских терориста. Ви сте пустили на слободу браћу Мазеку. Ви сте омогућили онима који су Србе клали, онима који су Србе силовали, онима који су Србе убијали да буду на слободи. Ви сте њихови политички савезници. И Рамуш Харадинај и Хашим Тачи од вас већих политичких пријатеља немају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се колеги Мартиновићу.

Сада, због заиста...

(Марко Ђуришић: Реплика.)

(Радослав Милојичић: Пословник.)

У складу са чланом 112. одређујем паузу у трајању од пет минута, пошто ово никуда не води.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо министри, даме и господо народни посланици, пре него што пређем на предложени амандман, хтео бих да се захвалим и да изразим своје дивљење председници Парламента госпођи Гојковић, која је заиста на један достојанствен начин одбранила прво себе, затим све нас, а затим и сачувала достојанство овог парламента и поред немогућих услова које су покушали да јој овде наметну.

Захваљујем се господину Мартиновићу, председнику моје посланичке групе, што ме је подсетио на великог владику Петра II Петровића Његоша, који је скоро пре два века предвидео овај савез за Србију, овакво понашање народних посланика опозиције и кроз Устав владику Стефана изговорио у „Горском вијенцу“ чувене речи: „Нико срећан, а нико довољан; / нико миран, а нико спокојан. / Све се човјек брука за човјеком; / гледа мајмун себе у зрцало“. Ја немам владици ни шта да додам ни да одуздем.

Сада прелазим на амандман. Немају све земље на свету здравствено осигурање обавезно, нити социјално, и то је тековина због које треба да будемо поносни. Развој овог осигурања, посебно здравственог осигурања, које истичем у амандману, веома је важан због стабилности, јер пружа сигурност свим грађанима.

Посебно се залажем да појединци имају виши степен осигурања ако им је то потребно.

Очито из овог данас видимо да јесте. Ако неко тако значајан датум, тако велики датум у нашој историји као што је присаједињење Српског војводства Краљевини Србији назове национално дивљање, заиста заслужује три степена здравственог осигурања, јер је ушао у такву болест која је узела маха несразмерних размера. Педесет година пре тога велики Светозар Милетић прокламовао је политичку идеју која каже – ми смо Срби и грађани. Она је имала само један циљ, да покаже да су Срби спремни да се на демократски начин боре за своје јединство, а то су следили готово сви народи који су у то време живели са њима у Аустроугарској.

Када такве принципе назовете националистичким дивљањем, онда или мрзите државу у којој живите или презирете народ са којим ту државу делите. Ако је ово званични став рециклаже политичког отпада који се зове Савез за Србију, јадна ли је Србија са таквим савезницима, па је појачано здравствено осигурање и те како потребно и ја предлажем да се уведе што пре. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Само да би грађани могли да имају увид у то шта се дешава тренутно овде. Председница Парламента је пре свог претходног обраћања рекла: „Јавила сам се само да изнервирам особе преко пута“, тј. нас из опозиције. То заиста доказује један ниво на коме се председница Парламента, а и сви ви који председавате обраћате.

(Александар Мартиновић: Је л' ово по амандману?)

Да, да, по амандману, наравно.

Пошто видимо да је претходним говорницима кључна тема била 5. октобар и ДОС, сви који су говорили по амандману су говорили о тој теми, ево, само неколико података о 5. октобру.

(Председавајући: Колега Милојичићу, по амандману, молим вас.)

Плате сте нам, драга господо, ви оставили 30 евра, а ми смо их подигли после 5. октобра на 200 евра. Вратили смо стару девизну штедњу. Вратили смо 13 заосталих пензија које сте ви отели од грађана Србије. Вратили смо 12 дечијих додатака. Вратили смо „Телеком“, поштовани грађани Србије. Вратили смо земљу у УН. Вратили смо визе.

(Председавајући: Мислите укинули сте визе?)

Грађани Србије су имали визе које су укинуте после тога.

Драги пријатељи, можемо да говоримо и о 14 милијарди евра, колико је остало после нас. Ви сте нас задужили десет милијарди евра за

седам година ваше бахате владавине. Како побеђујете на изборима? Питајте Данила Бобића, кога сте киднаповали у Врбасу...

(Председавајући: Молим вас, колега Милојичићу, по амандману.)

... Питајте Милана Гавриловића из Мионице, који је добио три копче и коме је поломљена аркада, питајте Борка Стефановића како побеђујете на изборима. Побеђујете исто онако како је и настала ваша странка, на отимачини посланичких мандата, на лажима, на преварама, финансирана од највећих тајкуна у овој земљи. Како сте настали, доследни сте, ту политику спроводите већ седам година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Нападаци на Борка Стефановића су откривени и против њих се води кривични поступак и, као што видите, српски државни органи данас ефикасно раде свој посао, за разлику од 2008. године, када сте ви полицијским чизмама изгазили главу Ранка Панића само зато што није мислио исто као Борис Тадић и као Демократска странка.

Ви сте 2000. године урадили нешто што није урадила ниједна озбиљна власт. Ви сте прихватили да је СРЈ нова држава и као нова држава је примљена у УН и ви сте тиме нивелисали Србију и Црну Гору са онима који су разбили СФРЈ и признали сте да подједнако право на сукцесију СФРЈ имају и Словенија, и Хрватска, и Босна и Херцеговина, и Македонија подједнако као и Србија и Црна Гора, које су браниле суверенитет и територијални интегритет Југославије. То је урадила ваша штеточинска власт.

Што се тиче дугова које сте вратили, једини дугови за које сам ја чуо да су враћени јесу отпис дугова Лондонског и Париског клуба, и то је био поклон вама од оних захваљујући чијој помоћи политичкој, медијској, финансијској сте и дошли на власт. А на власт сте дошли тако што сте 5. октобра 2000. године упали овде у зграду Народне скупштине, тада Савезне скупштине. Овде је, да подсетим грађане Србије, било седиште Савезне изборне комисије и онда сте до темеља спалили комплетан изборни материјал. То такође ниједна победничка власт у историји није урадила, да неко победи на изборима и онда уништи, односно запали доказ своје победе. То није урадио нико други, то је урадио ДОС петог октобра 2000. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

(Зоран Живковић: Реплика.)

По ком основу, колега Живковићу?

Право на реплику, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Само зато што ме Милојичић споменуо лично именом и презименом.

Нешто сте повезивали мене и 5. октобар. Ја не знам шта ви знате, уважени колега, о 5. октобру 2000. године. Ја бих хтела само да вас питам – када сте ви рођени тачно, које године? Ви сте у то време имали 16 година и о 5. октобру и дешавањима тих дана знате, евентуално, ако су вам старији у породици причали то као бајку пред спавање. Значи, ви говорите напамет о 5. октобру, јер сте имали 16 година. Седели сте у Смедеревској Паланци, Београд вас није видео. Не можете чак ни да се правдате да сте у оној магли, оном диму ви били један од тих. Нисте. То вас амнестира. Значи, слике и намештај код вас не тражимо, то тражимо од оних других, старијих, озбиљнијих. Тако да њима поклањамо резултате 5. октобра, а ви нама вратите слике и намештај, ту смо се договорили.

Да вам кажем, ову аналогију коју правите да неко ко чини данас владајућу већину туче људе, убија и не знам ни ја шта, е, то говори о вашем великом политичком незнању. Ту аналогију коју правите, правите на штету ДС-а и тог 5. октобра, о коме не знате ништа, јер онда испадне да су перјанице ДОС-а учествовале у киднаповању свих оних људи чији су криминалци откуп касније тражили или су барем добили благослов. То вам је та аналогија. Значи, у то време је киднапован Мишковић и велики новац је тражен за његов откуп, дете Бобе Живојиновића... Значи, по вашој аналогији за то је крив ДОС. Па је Милија Бабовић киднапован у то време. Значи, и то је резултат 5. октобра, зато што ви вучете аналогију да су режими криви када неко буде киднапован, кад је неко претучен итд.

Значи, уважени колега, од овога што сте ви изговорили спасава вас само животно неискуство и ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани председавајући, члан 107. Ја сам вас већ опоменуо да се овде мало заведе реда и да ми нећемо трпети увреде.

Ја више не могу да трпим увреде. Не могу да трпим увреде да неко каже да немамо храбрости, као онај тамо Љотић или Љутић. Он има храбрости само да бије жене. Дакле, ту врсту храбрости стварно немам.

Не могу да трпим више да неко говори да смо покрали пензионере. Нисмо ми покрали пензионере. Нисмо ми отпустили 400.000 људи. Они су отпустили 400.000 људи. Они су са приходовне стране на расходовну страну ставили 400.000 људи.

Не могу да трпим више људе који нас вређају по питању суверенитета земље, људе који су оставили један покварени авион и добро

разоружану војску. Не могу више да слушам о пребијању, а при томе сам 2008. године као кандидат сурово пребијен са новинаром Сарапом, који је тада био у градској кући, односно у „Студију Б“, био је новинар. На председничким изборима сам сурово пребијен. Полиција више не прикрива нападаче. Сад их открива. Више полиција није на страни нападача, већ на страни нападнутих и не могу више да слушам такву врсту напада.

Не могу више да слушам о Тачију и Харадинају. Па они су гори од Тачија и Харадинаја. Тачи и Харадинај нису пустили 2.108 албанских терориста, нису пустили оне који су Србима вадили органе. Ти исти људи су дигли аутобус у ваздух у Подујеву и убили 12 људи. Ти исти људи су побили децу на Бистрици, у Гораждевцу. Ти исти људи које су они пустили, ти исти људи су убили Оливера Ивановића. Они су криви за то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни у повреди Пословника? (Не.)

По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Извините, по Пословнику, члан 27.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У реду, по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала вам.

Пошто воле да евоцирају успомене ови све успешни бивши бивши, а у ствари све саме фронтце и рестлови ДС-а, сада мало појачани за оне љотићевце чије су све те надзоре прихватили, дакле још једном, заборавили су, па да се подсети – ово је њихова слика и прилика. Ово је њихово огледало. Ово је њихов координатор Драган Ђилас о њима самима рекао 5. октобра. Дакле, они су – да прочитамо, да се боље чују и боље разумеју – амерички СКОЈ. Бошко Обрадовић је свима њима, овако лепо окупљенима на овој гомили, поручио да су амерички СКОЈ, тада под фирмом „Отпора“, а данас, изгледа, не много далеко од овога.

Да ли је тако, господине координаторе? Шта каже Драган Ђилас? Да ли сте данас сви заједно амерички СКОЈ?

Дакле, 5. октобра били су ово, а данас, 2018. године, изгледа, ништа много боље од тога. Где су били што се тиче претходне власти, дакле 90-их година? Ево шта каже председник, садашњи председник, мада се ни за шта тамо не пита у ДС-у, Зоран Лутовац, у једној лепој књизи „Политичке странке у Србији“. Написао човек, дакле председник ДС-а, да се почетком 90-их година ДС у свом програму залагала за пројекат успостављања Велике Србије. Честитам и на томе. Вероватно их је данас то спојило са координатором и са Ђиласом. И залагали су се, каже, за све Србе у једној држави, што је подразумевало, дакле, и цену ратова, и то је тада било потпуно у реду, јер је представљало политички мејнстрим.

А шта каже сам координатор о томе где су били 90-их година? Ево, баш сада за свог садашњег шефа, за Ђилас Драгана, каже координатор у једном фантастичном тексту у ком цитира фолк хитове, пошто се у њих понајбоље разуме. Каже да је Драган Ђилас започето свој бизнис 90-их година, када је то било могуће само и искључиво уколико сте добар пријатељ и верни сарадник тадашњег режима. Је л' тако било?

Сада су изгледа и то помало заборавили. Али, ако су заборавили где је био, на пример, Јеремић, ево су сад ту они људи које је Јеремић купио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, приводите крају.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Последња реченица.

... Који су му странку лепо продали и који су сигурно поделили са њим сопствену интиму, па тиме сазнали његову. Јеремић је био тада члан владајуће странке. Па кад их човек погледа овако све заједно и на гомили, морам да поставим ово питање – да ли је разлог за ову хаварију то што је Ђилас гледао рејтинге странака или што је Пацоли љут јер је једанаесто повлачење признања ступило на снагу? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

По пословнику народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 27. и он се константно крши целога дана данас. Ја могу да разумем да ви и они који су пре вас председавали не желите да улетите у клопку и замку које су господа добила домаћи задатак да данас поставе, али заиста треба подсетити уважене колеге да је данас 3. децембар 2018. године, да ово није 5. октобар 2000. године, да понашање из октобра 2000. године неће никада имати прилике да понове. Ону грешку коју је господин Милошевић себи дозволио, а то је да по сваку цену не брани демократска права грађана Републике Србије и обезбеди понављање другог круга, ниједна друга власт, па ни ова, више никада такву грешку направити неће.

Чопор и хорда који дођу са улице, кад поједу коске које су као пси закопали по својим двориштима, виноградима, по порушеним домовима ЈНА, кад их поглођу, поједу, онда би поново, као чопор хијена, сада више не као чопор паса него чопор хијена, да измисле поново улицу 5. октобра, а данас је 3. децембар 2018. године, да опет те своје рупице, које су натрпали коцањама, некако допуне, да се опет мало преживи. Није им довољно оне хране што им паре за њу дадоше ови спонзори споља, из Катара, из ових чувених дивних земаља које не финансирају исламски тероризам, него изгледа да морају поново да се врате, да узјашу на буџет Републике Србије, на грбачу грађана Републике Србије, да поново продају

тенкове и авионе за провизију од хиљаду и по до две хиљаде евра, за цену мању него што се продаје кило отпадног гвожђа.

(Председавајући: Приведите крају, колега.)

Према томе, ја вас молим да напoкoн данас почнете да примењујете Пословник или прекинете ову седницу, јер ово апсолутно више смисла нема. Трпило је попустило. Цео дан ми овде узимамо чак и лекове за смирење да бисмо овакво неваспитање, безобразлук и лажи могли да истрпимо. Крај је, једноставно, свему томе. Објасните им да су давно, давно потрошили све те криминалне начине којима су се дочепали власти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Таман посла, колега Комленски, да прекидамо седницу због ових не баш пријатних ситуација, али то је саставни део живота Парламента.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

(Ђорђе Комленски: Не.)

По амандману, народни посланик колегиница Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ја ћу по амандману, наравно, као и остале колеге.

Ево, кажу – опет. Па да, јер очигледно је данашња дискусија многе страсти пробудила код припадника Савеза за Србију па су наставили, подстакнути вашом мржњом данашњом, да твитују све и свашта.

Сада ћу да се обратим и Мариники Тепић, и Дијани Вукомановић, и Санди Рашковић Ивић, и Маји Виденовић, и Марији Јањушевић и оним женама које још увек имају заблуду о Савезу за Србију и о њиховом програму о равноправности жена и о борби против насиља над женама. Сигурно ће вас интересовати, јер сте велики заговорници борбе против насиља над женама и равноправности жена у политици.

Значи, Сергеј Трифуновић, ваш кандидат за министра културе, неко за кога ја заиста сматрам, и поред овога што је сада написао, да је добар глумац, али је очигледно простак пар екселанс, пар екселанс простачина какву Србија нити политички живот ове државе није одавно доживео, може да глуми и даље, ићи ћу у позориште да га гледам, али ћу се заиста забринути о његовом биполарном поремећају.

Ја имам програм, који здушно пропагирам овде, о менталном здрављу. Прочитаћу вам, уважене колегинице. Надам се да ћете имати пуно оправдања за ово што је Сергеј Трифуновић написао као припадник Савеза за Србију.

Није он овде глумац.

(Народне посланице добацују.)

Не каже се шта.

Сад ћу вам прочитати, само да нађем.

Овако, како је он реаговао на моју дискусију да му нисам дала број телефона и нисам доступна. Обраћа се мени. Ја нисам, иначе, на друштвеним мрежама. Каже: „Није, фуксо“...

Моменат само. Није ово лако прочитати, али са задовољством, ради грађана Србије, ове грађанске опције коју ви тако здружено овде представљате, желим да прочитам без обзира на то како ово звучи.

„Није, фуксо, поента у доступности, већ у томе да си 'много учинила за децу Србије', спречила Алексин закон, Тијанин закон, опструирала да се деца лече у иностранству, да порез од игара на лечење деце“, па не каже шта итд. „То што си глупа, то ти је опроштено, само би било боље да си глупа код куће“.

Хоћете да поновим, уважене колегинице?

Ово је у ствари симбол вашег покрета. После Жељка Веселиновића, који је предложио, такође преко друштвених мрежа као врло моћног медија, да се силује Ана Брнабић, председница Владе Србије, а да народ то гледа, ваш министар културе Сергеј Трифуновић на моју дискусију овде твитује сав поносан, и очекујем да ће наставити и после овога, „није, фуксо, поента у доступности...“

(Душан Петровић: Она реплицира Сергеју Трифуновићу?)

То је коментар уваженог колеге, који још увек представља фине грађане у Шапцу – срамота, стварно – да му је засметало само ово што сам ја прочитала, а није му засметало што је Сергеј Трифуновић за жену која се бави политиком написао „фуксо“. То вам не смета?

(Душан Петровић: Ево, реч ми дајте да одговорим.)

Па ставите га на листу, као што ћете га ставити, да уђе овде у Парламент Србије и да му онда жена која се бави 28 година политиком одговори на његов став на моју дискусију да сам ја фукса. Ставите га на листу и ја ћу му одговорити.

И немојте да га браните, посланиче Петровићу...

(Душан Петровић: Реплика!)

... Зато што све што имате да кажете у делу програма о женама убише ваши координатори, пре неки дан Веселиновић да силује Ану Брнабић, а сада Сергеј Трифуновић на моју дискусију да каже да сам ја фукса и да сам глупа.

Захваљујем се свим женама у Савезу за Србију што подржавају Сергеја Трифуновића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

(Балша Божовић: Повреда Пословника!)

(Горан Ћирић: Повреда Пословника!)

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

(Душан Петровић: Погледај на ову страну!)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде нам је упућено питање... У ствари, речено нам је кад год ми споменемо...

(Радослав Милојичић: Арсићу, је л' видиш да тражим реч?)

(Бошко Обрадовић: Реплика!)

Морате их разумети, господине Ристичевићу, таксиметар ради. Новац је уплаћен и сад новац мора на неки начин да се оправда, а таксиметар ради од десет сати јутрос.

Овде нам је речено да питамо, наводно ми који смо заборавили, које су то све биле тековине 5. октобра 2000. године и да питамо шта је то све добро та нова власт урадила за Србију и, ево, ја бих сад хтео да питам Бошка Буху, полицијског генерала, о криминалу ДОС-а после 5. октобра 2000. године, али не могу, убили су га. Хтео бих да питам Момира Гавриловића званог Гавра о криминалу ДОС-а после 5. октобра 2000. године, али не могу, убили су га. Хтео бих да питам високог полицијског официера Ненада Баточанина...

(Дијана Вукомановић: Оливера Ивановића!)

(Бошко Обрадовић: Оливера Ивановића!)

... О криминалу ДОС-а после 5. октобра 2000. године, али не могу, убили су га. Као што видите, убили су све који су били сведоци. Знају грађани Србије о чему причам. Убили су све оне који су имали податке о томе како су дошли на власт и шта су радили када су преузели власт 5. октобра 2000. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Урадили су исто што и Рамуш Харадинај, све сведоке својих злочина су побили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Балша Божовић: Пословник.)

(Бошко Обрадовић: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

(Радослав Милојичић: На шта ово личи?)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 104.

И тих 90-их година, према сопственом признању, ови који су данас само остаци остатака, бедних остатака, морам да приметим, Демократске странке...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колеге, по Пословнику је. Шта вам је?

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: ... Постали су жуто предузеће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па сачекајте ред.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Сачекају ја, господине председавајући, а ви ми надокнадите време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сачекајте, колеге.

(Балша Божовић: Већ пола сата држим Пословник.)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Дакле, тих 90-их година определили су се да без пара за њих...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, само да вам вратим време. Затражите поново реч. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Дакле, тих 90-их година које су помињали, везано за члан 104, још једном, тадашња Демократска странка постала је, по сопственом признању, жуто предузеће. И није први пут да су они закључили, ове године, да је тај новац најважнија ствар која их занима и да ту никакве приче о вредностима нема. Али ове године је некако посебно интересантно и упечатљиво.

Сећате се, можда, фебруара ове године? Сукобили су се негде испод Студентског парка неки припадници Демократске странке. Ево, видим и Балша Божовић је присутан овде међу њима, са једне, и са друге стране ови које препознајете на фотографији, тада је изашла у неком њиховом часопису, под насловом „Фашиста сам, тим се дичим“. Ти са друге стране држе високо подигнуте деснице и поздрављају Балшу Божовића, који против њих ратује на улици.

Ови су, и тога се Божовић добро сећа, њему и осталима певали, како беше оно – Судиће вам, судиће вам омладина Збора. Је л' тако било?

Пар месеци касније Балша Божовић стоји раме уз раме са Обрадовићем и осталим припадницима омладине Збора. Дакле, људи који су писали о томе да је Збор дивна организација, да је Димитрије Љотић велики јунак и велики мислилац, а ево шта су о Балши Божовићу и осталима причали тог 5. октобра 2000. године. И није то њихов први *salto mortale*.

Да их новац највише занима, признају они сами. Ево, на пример, баш овог августа председник Општинског одбора Демократске странке у Руми, човек се зове Ненад Боровић, прича о томе како све њих заједно највише занима новац и каже: „Треба да одговарају сви који су закључивали штетне уговоре по Демократску странку и омогућили да се новац кроз зеленашке камате од 13% на годишњем нивоу прелива у Ђиласове цеповете.“

Е, сада су сви заједно уз тог Ђиласа. Дакле, и Обрадовић, који је о њему говорио све најгоре пре само шест месеци, али и ови које је он пљачкао. Дакле, сви заједно мисле да је Ђилас пљачкаш.

И шта још кажу? Кажу – Ђилас и Пајтић су лопурде. Дакле, сматрају да су лопурде, али се удружују заједно и око тога. Довели су сви сами себе у дужничко ропство, потписали штетан уговор са Ђиласовом фирмом.

Тога има, и овим завршавам, господине председавајући, даме и господо, колико год хоћете. Али док су тако на окупу, а знамо да их ово највише занима, ја морам да се вратим на основно питање – шта је учинило да данас устану? Што Ђилас, који их све плаћа, гледа рејтинг па није задовољан, или Пацоли, који можда, беше, исто нешто овде плаћа и неког овде плаћа, није задовољан због 11. повлачења признања независности тзв. Косова.

(Балша Божовић: Пословник. Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

(Радослав Милојичић: На шта ово личи? Срам те било.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 106. став 2. Ево зашто и рекламирам. Слушајте ове уздахе незадовољства, ово лупање.

(Балша Божовић, Бошко Обрадовић, Радослав Милојичић, Санда Рашковић Ивић, Марија Јањушевић, Стефана Миладиновић Пословником Народне скупштине ударају о посланичке клупе у знак протеста.)

Слушајте само ово. Ево, они мени окрећу леђа. Ја њима не могу да окренем леђа. Ја њима не смем да окренем леђа. Никад се не зна са њима.

Дама и господо народни посланици, мене они не могу ометати, али ово је зверињак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, вас видим, остале не, изричем вам опомену.

(Балша Божовић: Не чујем вас.)

Чујете, чујете одлично.

Мораћете да лупате док...

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Тешко ногама под лудом главом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, пустите их, заболеће их руке. Вратићу вам време. Сад затражите поново...

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Дама и господо народни посланици, поштовани грађани, сад видите, сад и чујете – наравно, ја очекујем да РТС то и пренесе верно – сад и чујете зашто рекламирам Пословник, члан 106. став 2. Дакле, за време говора народних посланика, као што сад ја говорим, забрањено је добацивање.

Ја имам одређену врсту толеранције према њима...

(Бошко Обрадовић: Лопови. Лопови.)

... Али...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу...

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: ... Мислим да су претерали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сачекајте, молим вас.

Сад наставите.

(Зоран Живковић: Овај га зајебава.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Не могу они мене тако лако омести.

Дакле, даме и господо, поштовани грађани, вама се обраћам, Србију...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем опомену колегиници Санди Рашковић Ивић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: ... Србију не могу срушити споља ако се не појаве овакви несрећници. Ја нећу рећи издајници, рећи ћу – ако се појаве овакви несрећници. Не може се Србија срушити ако се овакви не појаве да помогну изнутра.

Дакле, ствар је јасна, више него јасна и они кажу и питају шта нам је Харадинај, шта нам је Веселји, шта нам је Тачи рекао. Рекао нам је да је захвалан на овој групи преко, да је захвалан на овом савезу лопужа, варајића, превараната и љотићеваца.

Захвалан је што су се удружили, што желе да помогну. Они желе да сруше Србију. Напредак се јавља кад вешти лидери препознају шансу и остваре неки напредак, али, такође, тај напредак не одговара онима споља. Зато су нашли ове несрећнике изнутра да им помогну да пробају да зауставе тај напредак, да врате Србију назад, као што су то радили у прошлој деценији, као што су изнели 54 милијарде.

Као што сада дивљају, дивљали су над касом, дивљали су над грађанима Србије. Опљачкали су, отпустили, разоружали, обезглавили, уништили углед државе Србије и сада им смета Србија.

Не смета њима ова власт, њима смета Србија. Они хоће Србију да претворе у свог таоца, да од ње направе ругло. Хоће да је темељно опљачкају као што су то радили досада. Хоће пребогатог Ђиласа још једом да обогате. Хоће поново да украду петсто милиона евра. Хоће ови несрећници, Љотићи, који су дизали три прста овако, сад хоће овако. Купио их Ђилас, купио је ДС, купио је жуте Двери.

(Мариника Тепић: Време. Време.)

То су они. Ово смо ми. Ми желимо напредак, они желе назад.

Нећете Србију, господо, вратити назад. Ви сте само шака јада. Ви сте брука и срамота која је владала 12 година Србијом, 16 година Покрајином. Ви сте брука и срамота, и то грађани знају и завршићете као брука и срамота.

(Бошко Обрадовић: Седи доле, лопове.)

(Балша Божовић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, прво да одговорим колеги Маријану Ристичевићу. Говорио је четири минута зато што сте га ометали, прекидали. Покушавао сам да га чујем.

Колега Ристичевићу, понеки пут пожелим да расправљамо о закону колеге Зорана Живковића да сви посланици имају обавезан лекарски преглед. Не знам колико би их данас било, после овога колико би могли да прођу и постану посланици.

Забринут за имовину Народне скупштине и здравље својих колега посланика из бившег режима, сада одређујем паузу и са радом настављамо сутра у 10.00 часова.

(Марко Ђуришић: Кукавице. Срам те било. Кукавице.)

(Седница прекинута у 18.10 часова.)